నవంబరు 2012

సనాతన సారథి

ప్రత్యేక సంచిక

‘నీ మందహాసాన ఏ మహిమ ఉన్నదో - పాషాణ హృదయమ్ము పరవశించు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55
సంచిక 11

నవంబరు 2012

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 1

1. తొలి పలుకు	సం॥	427
2. ముక్తి కోరేవారే భక్తులు	శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం	430
3. "యోగ క్షేమం వహామ్యహం"	ఆర్.జె. రత్నాకర్	434
4. సేవాపథం	శ్రీవారి దివ్యబోధ	437
5. సనాతన సాయి సందర్శనం	ప్రొ॥ జె. హేమలత	442
6. జ్వలనం - ఆనందం	ఎన్. సీతారామారావు	444
7. జీవిత పరమార్థ సాధన చేయించడానికే సాయి...	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	445
8. విచిత్ర చికిత్స	బి.వి. సత్యమూర్తి	447
9. ప్రేమావతారి	సి. జయాశాస్త్రి	450
10. ఉపాధ్యాయ నమః	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	452
11. కృష్ణ తత్త్వం - సాయి తత్త్వం	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	454

(...త్రిప్పి చూడండి)

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

నవంబరులో జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు

2012 నవంబరు 10 సాయంత్రం 6 గం॥ల నుండి నవంబరు 11 సాయంత్రం 6 గం॥ల వరకు
ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

2012 నవంబరు 18
రథోత్సవం

2012 నవంబరు 19
మహిళా దినోత్సవం

2012 నవంబరు 22
శ్రీ సత్యసాయి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్ 31 వ స్నాతకోత్సవం

2012 నవంబరు 23
భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతి

12. **జ్ఞాపకాల పందిరి** (13వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	456
13. **'ఓం శ్రీసాయి కర్మధ్వంసినే నమః'**	'సాయిదాసు'	459
14. **సంభవామి క్షణే! క్షణే!!**	వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి	462
15. **'ధర్మక్షేత్ర'** (ముఖచిత్ర కథనం)		464
16. **స్వామితో దివ్య మధుర స్మృతులు**	బి.వి. రమణరావు	465
17. **'నువ్వు పూజ చేస్తావు కదూ!'**	కామరాజు విజయలక్ష్మి	469
18. **భక్తులలో స్వామి తెచ్చిన పరిణామం**	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	470
19. **శ్రీ సత్యసాయి కవితామృతం - 1**	ఎమ్.ఎస్. ప్రకాశరావు	472
20. **'ఆకు రాలిన మనసుల్లో పూలు పూచాయి'**	ప్రొ॥ జి.ఎస్. మూర్తి	474
21. **మన హృదయవాసి... మన దైవం**	భువనచంద్ర	476
22. **'ఎంతమాత్రమున తలచిన అంతమాత్రమే నేను'**	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	478
23. **ఋషిమూలం... అమృత ఫలం**	వసంతభాను	480
24. **ప్రశాంతి సమాచారం**	దివి చతుర్వేది	482

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: 60.00 విదేశాలకు: 550, లేక $ 13, లేక £ 9, లేక € 9

టెలీఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: **08555** ISD CODE: **0091-8555**

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

గమనిక: *అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యువల్ చేయించుకోగలరు.*

అధికారికమైన వెబ్‌సైట్లు

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం : www.sssbpt.org
శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు : www.srisathyasai.org.in
రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మొనీ : www.radiosai.org
శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు : www.ewwt.org.in
సనాతన సారథి : www.sanathanasarathi.org

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

చందారుసుము 1 లేక 2 లేక 3 సం॥లకు స్వీకరింపబడును; మనియార్డరుద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టుద్వారాగాని, క్యాష్‌ద్వారాగాని చెల్లించవచ్చును. **పోస్టల్ కవర్లలో డబ్బు పెట్టి పంపవలదు.** చందా పంపవలసిన చిరునామా : **కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా. పిన్ - 515134**

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120 X40)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

పుట్టపర్తిలో భగవాన్ కారులో బయటికి వచ్చినప్పుడల్లా భక్తులు దారికిరువైపులా బారులుతీరి కారుపై పుష్పవర్షం కురిపించడం పరిపాటి. ఒకపర్యాయం స్వామి కారు పురవీధులగుండా నెమ్మదిగా సాగిపోతుంటే, ఒక విదేశీ భక్తురాలు కారుపైకి దోసిలితో పూలు వెదజల్లింది. అయితే, ఆ తత్తరపాటులో ఆమె విసిరిన పూలలో కొన్ని తిరిగి ఆమెపైనే పడ్డాయి. ఆ దృశ్యాన్ని తమ వెంట ఉన్న డా॥ నరేంద్ర రెడ్డిగారికి చూపించి భగవాన్ నవ్వుతూ, ***"ఆమె తనపై తానే పూలు చల్లుకొంది చూశావా! అయితే, అదికూడా సరియైనదే. ఎందుకంటే, ఆమెకూడా దైవమే, ఆమెలో కూడా నేనున్నాను కనుక"*** అన్నారు.

దివ్యత్వమే మన నిజతత్త్వమన్న సత్యాన్ని మనకు గుర్తు చేయడానికి భగవాన్ ఏ చిన్న అవకాశాన్ని కూడా వదలిపెట్టరు.

"స్వామీ! మీరు దైవమా?" అన్న ప్రశ్నకు సమాధానంగా భగవాన్, **"అవును, అయితే నీవు కూడా దైవమే. నేను దైవం అన్న సంగతి నాకు తెలుసు. నీవు దైవానివన్న సంగతి నీవు తెలుసుకోవలసి ఉంది"** అన్నారు. అది తెలుసుకొనే మార్గాన్ని తెలిపి మనల్ని ముక్తిధామానికి చేర్చడానికే భగవాన్ అవతరించారు. ఏమిటా మార్గం? వారి మాటల్లోనే....

ప్రేమ, సేవలు రెండు రెక్కలు మనకు
పక్ష బలమున పక్షులు ఎగురునట్లు
ఈ విహంగమార్గము ననుసరించి
చేరవలయు గమ్యంబు శీఘ్రగతిని

"పుట్టపర్తికి వెళ్ళి వచ్చాం, ముక్తి రహస్యం తెలుసుకున్నాం, అని ఇతరులకు చెప్పండి" అన్నారు, భగవాన్. **"ముక్తి కోరేవారే భక్తులు"**, **"సేవాపథం"** దివ్యోపన్యాసాలు ఆ రహస్యమేమిటో వివరిస్తాయి.

ఒక రోజున భగవాన్ బాగా అలసినట్లుండడం గమనించి సన్నిహిత భక్తులొకరు (బి.వి. రమణరావుగారు), "స్వామీ, ఈపూట భక్తులకు దర్శనమివ్వకుండా విశ్రాంతి తీసుకోండి" అని ప్రార్థించారు. భగవాన్ సీరియస్‌గా ఆయన తలపై తట్టి, **"నేను వెళుతున్నది దర్శనం ఇవ్వడానికి కాదు, భక్తుల దర్శనం చేసుకోవడానికి"** అన్నారు. భగవంతుడు భక్త పరాధీనుడు, భక్త సులభుడు అనడానికి ఇంతకన్నా నిదర్శనమేమి కావాలి?! కనుకనే, స్వామి, **"నేను భక్తులకు భక్తుణ్ణి"** అని ఉద్ఘాటించారు. ఏరీతిగానైతే భక్తుడు నిరంతరం భగవంతుని ధ్యానిస్తూ ఉంటాడో భగవంతుడు కూడా సదా భక్తుని బాగోగుల్ని కనిపెట్టుకొని కంటికి రెప్పవలె కాపాడుతుంటాడని తెలియజేసే విశిష్టమైన రచన ఆర్.జె. రత్నాకర్‌గారి **"యోగ క్షేమం వహామ్యహం"**

'నేను మీలోనే ఉన్నాను. నేను దేహాన్నికాను, దేహిని' అని స్వామి చెపుతుంటే విని ఆనందంతో చప్పట్లు చరిచామే కాని, ఆచరణలో ఎంతమాత్రం అనుభవిస్తున్నాము?! **"మీరు దేహస్వరూపులు కాదు. ఆత్మయే మీ నిజస్వరూపం"** అని స్వామి పదేపదే బోధిస్తుంటే, మనం దేహస్వరూపులం కాదని తెలుసుకోవడం అటుంచి స్వామినికూడా వారి భౌతిక దేహానికి పరిమితం చేయడం మాయావృతములైన మనో బుద్ధుల ప్రభావమే కదా! ఈ మాయను విచ్ఛేదం చేసి స్వామి నిజరూపాన్ని అంతర్ముఖులమై అవలోకించాల్సిన అవసరాన్ని గుర్తుచేసే సందేశాత్మకమైన రచన ప్రొ॥ హేమలతగారి "సనాతన సాయి సందర్శనం"

SAI (సాయి) అన్న పదంలో **S** - Service (సేవ)కు, **A** - Adoration (భక్తి)కి, **I** - Illumination (జ్ఞానము)నకు సంకేతంగా నిలుస్తున్నాయన్నారు, భగవాన్. కనుకనే, *"సేవ బినా నిర్వాణ నహీ"*, *"భజన బినా సుఖ శాంతి నహీ"* అని ఉద్బోధిస్తూ... సేవ చేసినా, భజన సల్పినా మన దృష్టి ఆత్మపై ఉండాలన్నారు. 'జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ' అన్న స్వామి సూక్తిని విశ్లేషించే ప్రబోధాత్మకమైన రచన ప్రొ॥ వీరభద్రయ్యగారి **"జీవిత పరమార్థ సాధన చేయించడానికే సాయి అవతరణ"**

భగవాన్ ఎందరికో ప్రాణాంతకమైన వ్యాధులను లీలావిభూతితో మటుమాయం చేశారు. ఇంకెందరికో సంకల్పమాత్రాన కేన్సర్‌ను కేన్సిల్ చేశారు. కుంటివాణ్ని నడిపించగల, మూగవాణ్ని పలికించగల దివ్య భిషగ్వరులు, ఆర్తత్రాణపరాయణులు అయిన భగవాన్ ఒకానొక విదేశీ భక్తుని కేన్సర్‌ను కేన్సిల్ చేసిన వైనం - బి.వి. సత్యమూర్తిగారి **'విచిత్ర చికిత్స'** సచిత్ర కథనం - విస్మయం గొల్పుతుంది.

సాయి అవతార తత్త్వము, వారి లక్ష్యము మరియు దివ్య సందేశముల పవిత్ర త్రివేణీ సంగమంలో భక్త పాఠకులను మునకలు వేయించి, పునీతులను గావించి, సత్యం - శివం - సుందరాత్మకమైన విశ్వవిభుని విరాడ్రూపాన్ని మన హృదయాలలో ఆవిష్కరించే సృజనాత్మకమైన రచన జయాశాస్త్రిగారి **"ప్రేమావతారి"**

"విద్యార్థులనే శిలలను అందమైన శిల్పాలుగా తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత ఉపాధ్యాయులపై ఉన్నది.... ఉపాధ్యాయుడు గైడ్‌పోస్టు వంటివాడు. కాబట్టి తాను నిశ్చల నిర్మల స్వభావుడై ఉండాలి..." అన్న భగవాన్ సందేశ స్ఫూర్తిని ప్రతిబింబించే ఉత్తేజకరమైన రచన డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్‌గారి **"ఉపాధ్యాయ నమః"**

సాయి పరమాత్మయొక్క విశ్వజనీన ప్రేమాకర్షణ శక్తి ఎంత మహత్తరమైనదంటే, వారి సన్నిధికి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరూ తమతమ ఆరాధ్య దైవాలను వారిలో దర్శించి, సర్వదేవతాతీత స్వరూపులుగా గ్రహించి వారినే తమ ఇష్టదైవంగా హృదయాల్లో ప్రతిష్ఠించుకొని ఆరాధిస్తున్నారు. ఇందుకు దృష్టాంతం డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారిగారి **'కృష్ణ తత్త్వం - సాయి తత్త్వం'.**

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాయిసంస్థల చరిత్రలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించదగిన రజతోత్సవ వేడుకలు వివిధ జిల్లాల్లో విజయవంతంగా నిర్వహింపబడటానికి విశేషంగా కృషి చేసిన సాయి భక్తుల అవిరళ సేవలను గుర్తు చేసుకుంటూ ఈ మాసం **జ్ఞాపకాల పందిరి**లో శ్రీ అనిల్ కుమార్, "సాయి సంస్థలే నా ఊపిరి, ప్రాణం అన్నంతగా వాటితో స్వామి నాకు అనుబంధాన్ని పెంచారు" అంటున్నారు.

నిజ భక్తుని లక్షణాన్ని వివరిస్తూ, ***"మంచి చెడ్డలు, కష్ట సుఖాలు సమముగా భావించుచుండుటే భక్తి నాకు"*** అని ఉద్ఘాటించారు, భగవాన్ బాబావారు. "నీవే తప్ప నితః పరంబెఱుగ" అన్న అచంచల విశ్వాసంతో, "కటాక్షించినా కాలరాచినా నీదే భారం" అన్న సంపూర్ణ శరణాగతి భావంతో పర్తీశుని చిట్టిపాదాలను గట్టిగా పట్టుకొని గట్టుచేరిన భక్తసాధకుల స్ఫూర్తిదాయకమైన జీవితానుభవాల సుమహారం సాయిదాసుగారి **"ఓం శ్రీసాయి కర్మధ్వంసినే నమః"**

ధర్మస్థాపనకై "సంభవామి యుగే యుగే" అన్నది నాటి కృష్ణ పరమాత్మ వాగ్దానం. భక్త రక్షణకై **"సంభవామి క్షణే! క్షణే!!"** అన్నది నేటి సాయి భక్తుల నిత్యానుభవం.

"అడవులందున్న ఆకసముననున్న
పట్టణముననున్న పల్లెనున్న
గుట్టమీద నున్న నట్టేట పడియున్న
మరువబోడు సాయి నిన్ను మదిని ఎపుడు"

అన్న తమ హామీని నిలబెట్టుకుంటూ భగవాన్ అనుక్షణం తన వెంట, జంట ఉంటూ ప్రమాదాలను ప్రమోదాలుగా, ఆర్తిబాష్పాలను ఆనందబాష్పాలుగా మార్చిన అద్భుత సంఘటనలను వర్ణిస్తున్నారు వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తిగారు.

"రారా మా ఇంటి దాకా..." అని గానం చేశారు త్యాగయ్య. కానీ, చిన్నగా ఉన్న తన ఇంటికి స్వామిని ఆహ్వానించడానికి సాహసించని రమణరావుగారితో స్వామే స్వయంగా, 'నేను మీ ఇంటికి వస్తున్నాను' అని చెప్పి, ఒకసారి కాదు, రెండుసార్లు వారి గృహాన్ని పావనం చేసి, కుటుంబ సభ్యులపై తమ ప్రేమసుధలను కురిపించారు. భగవానుని అపారమైన భక్తవాత్సల్యానికి అద్దం పట్టే దివ్య మధుర స్మృతులను సున్నితమైన హాస్యరసం మేళవించి వారు భక్త సాధకులతో పంచుకుంటున్నారు.

సాయి శివుడు ప్రసాదించిన లింగానికి అభిషేకం చేసి తీర్థం సేవించి శారీరక బాధలనుండి ఉపశమనం పొందినవారనేకులు. వారిలో శ్రీమతి కామరాజు విజయలక్ష్మిగారొకరు. ఒకానొక ఇంటర్వ్యూలో భగవాన్ వారికి ఒక లింగం ప్రసాదించి, తమ సర్వజ్ఞత్వాన్ని ఎఱుకపరచి ఆనందడోలికలలో ఓలలాడించారు. ఆ

దివ్యానుభూతిని తెలియజేసే రచన **'నువ్వు పూజ చేస్తావు కదూ!'**

ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ **SAI** (సాయి) అన్న దివ్య నామముయొక్క అంతరార్థాన్ని విశదీకరిస్తూ, **S** - Spiritual Transformation (ఆధ్యాత్మిక పరిణామము)ను, **A** - Association Transfor - mation (సామాజిక పరిణామము)ను, **I** - Individual Transformation (వైయక్తిక పరిణామము)ను సూచిస్తున్నాయని అన్నారు. ప్రత్యక్షంగా స్వామిద్వారా, పరోక్షంగా సాయిసంస్థద్వారా భక్తులలో వస్తున్న అభిలషణీయమైన మార్పుకు అద్దం పట్టే రచన ఆదూరి శ్రీనివాసరావుగారి **"భక్తులలో స్వామి తెచ్చిన పరిణామం"**

సకల వేద శాస్త్రేతిహాస పురాణాల సారాన్ని కరతలామలకం చేసే సాయి భగవానుని పద్య, గేయ, వచన కవితామృత ధారలు శ్రోతల హృదయక్షేత్రాలను సస్యశ్యామలం గావిస్తూ కలిగించే అలౌకికానందానుభూతి అనుభవైకవేద్యం. సులభగ్రాహ్యమైన భాషలో ఉత్తేజపరిచే భావంతో గంభీరమైన జీవిత సత్యాలను పొందుపరచి స్వామి రచించిన గీతాల వైశిష్ట్యాన్ని వివరించే రచన ఎమ్. ఎస్. ప్రకాశరావుగారి **"శ్రీ సత్యసాయి కవితామృతం"**

మహాభినిష్క్రమణానికి కొద్ది రోజుల ముందు భగవాన్ ఉన్నట్లుండి ఒక భక్తురాలిని పిలిచి, "నేనెక్కడికీ వెళ్ళడం లేదు" అన్నారట. అవును, మన హృదయ మందిరంలో కొలువై ఉన్న జీవనరథ సారథి మనల్ని విడిచి ఎక్కడికి వెళ్లగలరు?! ఇటువంటి దృఢ విశ్వాసంతో సాయిపథంలో పయనం సాగించడానికి మనకు ప్రేరణనందించే స్ఫూర్తిదాయకమైన రచన ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తిగారి **"ఆకు రాలిన మనసుల్లో పూలు పూచాయి"**

గడచిన యుగాలలో శ్రీరాముడు కోదండపాణియై రాక్షసమూకలను సంహరిస్తే, శ్రీకృష్ణుడు సుదర్శనధారియై శిశుపాల, దంతవక్త్రాది దుష్టులను దునుమాడాడు. అయితే, ఈ అవతారంలో శిక్షణే తప్ప శిక్షలు లేవనీ, సంస్కరణే తప్ప సంహారణలు జరగవనీ ఉద్ఘాటించారు, భగవాన్. మరి ఆ శిక్షణకు, ఆ సంస్కరణకు వారు ప్రయోగించిన మహాస్త్రాలేమిటి? భువనచంద్రగారి **"మన హృదయవాసి... మన దైవం"** చదివి తెలుసుకోవచ్చు.

"భక్తుని భావాకారమే భగవంతుడు" అన్నారు, భగవాన్. సర్వవ్యాపి అని విశ్వసించిన ప్రహ్లాదుణ్ని కాపాడటానికి స్తంభం నుండి ఉద్భవించిన శ్రీమహావిష్ణువు "రావే ఈశ్వర..." అని మొరపెట్టుకున్న గజేంద్రుణ్ని రక్షించటానికి పరుగుపరుగున రావలసివచ్చింది. అట్లే, భక్తుల భావాన్ని బట్టి కొన్ని సందర్భాల్లో సర్వవ్యాపిగా, మరికొన్ని సందర్భాల్లో సగుణ ప్రేమమూర్తిగా భక్తుల ప్రార్థనలకు భగవాన్ ఎలా స్పందిస్తారో హృద్యంగా వర్ణించే రచన శ్రీరంగనాథరాజుగారి **"ఎంత మాత్రమున తలచిన అంతమాత్రమే నేను"**

మానవాళి భరద్వాజ మహర్షికి ఎంతగానో ఋణపడి ఉంది. ఎందుకంటే, సాయి అవతార త్రయీ బృందావన పరిమళాలు ఈనాడు యావద్విశ్వాన్ని పరవశింపజేస్తున్నాయంటే, అది భరద్వాజుని ప్రార్థనా ఫలితమే కదా! సాయి నారాయణుడు వైద్యనారాయణునిగా ప్రజల్ని వ్యాధులబారి నుండి కాపాడుతూ, అన్నపూర్ణేశ్వరిగా నారాయణ సేవలు నిర్వహిస్తూ, చదువుల తల్లిగా విద్యాదానం చేస్తూ తమ జీవితాన్నే జగతికి సందేశంగా అందించారు. దీనికంతటికీ ఒక కారణం వారు భారద్వాజ గోత్రంలో ప్రభవించడమే నంటున్నారు శ్రీ వసంతభాను. **"ఋషిమూలం ... అమృత ఫలం"** అన్న వారి రచనలో.

– సం॥

శ్రద్ధాంజలి: 2012 అక్టోబరు 4వ తేదీ గురువారం సాయీశ్వరుని పాదపద్మములలో ఐక్యం చెందిన 'సనాతన సారథి' మాజీ సంపాదకులు 'కవికుమార్' వి. వేంకటేశ్వర్లుగారి పవిత్రాత్మకు శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తున్నాము.

– కన్వీనర్ (పబ్లికేషన్స్ విభాగం)

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

ముక్తి కోరేవారే భక్తులు

మానవులు ఏకత్వమును మరచి భిన్నత్వము వెంట పరిగెత్తినప్పుడు ధర్మము క్షీణిస్తుంది. అప్పుడు మానవుల వ్యవహారాలలో ప్రేమా త్యాగమూ విరక్తీ ఉండదు. కాబట్టి, అప్పుడు భగవంతుడు నరావతారము ఎత్తి వచ్చి విలువలను పునరుద్ధరిస్తాడు. పరమాత్ముడే ఎందుకు అవతరించాలి? అని మీరు అడుగవచ్చును. తన ఆజ్ఞకు లోబడి పనిచేసే చిల్లర దేవుళ్ళద్వారా ధర్మోద్ధరణ చేయరాదా?

అక్బరు దర్బారులో ఒకరు ఇదే ప్రశ్న వేశారు. నిరాకారుడు నరాకారంలో అవతరిస్తాడనే హిందూ సిద్ధాంతంలో ఆయనకు నమ్మకం లేక పరిహసించేవాడు. ఒకవారం దినాల వ్యవధి ఇస్తే ఈ ప్రశ్నకు తాన్‌సేన్ తాను సమాధానం చెప్పగలనన్నాడు. చక్రవర్తి అంగీకరించాడు.

కొన్నాళ్ళ తరువాత అక్బరు నౌకావిహారం చేస్తున్నాడు. పడవలో తాన్‌సేన్‌కూడా ఉన్నాడు. యువరాజు మాదిరి ఉండే బొమ్మను చేయించి నీళ్ళలో పడవేసి, "యువరాజు నీళ్ళలో పడిపోయాడు" అని కేకలు పెట్టాడు. అది వినగానే చక్రవర్తి నీళ్ళలోకి దూకినాడు యువరాజును రక్షించడానికి. అప్పుడు తాన్‌సేన్ తాను ఆడిన నాటకం వివరించి, యువరాజు సౌధంలో భద్రంగా ఉన్నాడని

చెప్పాడు. యువరాజును రక్షించటానికి తన భటులను పంపకుండా చక్రవర్తే స్వయంగా నీళ్ళలోకి దుమికినాడు. కొడుకుమీద ఉన్న ప్రేమ అంత అతీతమైనది. ప్రమాదంవల్ల అంతటి అవసరం ఏర్పడినది. అప్పుడు అక్బరునకు అవతారతత్త్వం బోధపడింది. మునిగిపోతున్న బిడ్డవంటిది ధర్మం. కాబట్టి, భగవంతుడు ఇతరులను రక్షణకు పంపక తానే బయలుదేరి వస్తాడు. మానవులపట్ల భగవంతునికి అంత గాఢమైన ప్రేమ. పరమాత్ముడు ప్రేమస్వరూపుడు. కానీ, మీరు ఆ ప్రేమను గ్రహించ లేకుండా ఉన్నారు. మానవాకారం ధరించి మీ మధ్యకు వస్తాడు. మీతో సంచరిస్తాడు. మీతో సంభాషిస్తాడు. మీరు ఆయనను అందుకోవచ్చు. ఆయనకూ మీకూ ఉన్న సంబంధం మీరు గ్రహించుకొనేటందుకు ఆయన మానవాకారంలో అవతరిస్తాడు.

టిక్కెట్లు కొనుక్కొని ఎగిరే అర్హత పొందినవారిని ఎక్కించుకొనుటకు కొన్ని ప్రదేశములందు విమానం కిందికి దిగవచ్చును. అదేవిధముగా ముక్తికి అర్హత సంపాదించినవారిని రక్షించుటకొరకు పరమాత్ముడు కిందికి దిగి రావలెను. తత్ఫలితముగా ఇతరులు కూడా భగవంతుని గురించీ, ఆయన అనుగ్రహముగురించీ, దానిని పొందుటకు అనుసరించవలసిన విధానము గురించీ, ముక్తివల్ల కలుగు ఆనందమునుగురించీ తెలిసికొనే అవకాశం కలుగుతుంది.

అవతారమూర్తి దేహం చిన్మయం

పుత్రకామేష్టి యజ్ఞహోమం నుంచి వెలువడిన పాయసంవలన రాముడు జన్మించినట్లు వర్ణించారు. ఏ అవతారమైనా సరే, ఈ అవతారంకూడా అంతే, రక్తమాంసాలనుంచి జన్మించదు. ఇతరుల శరీరాలు జడవస్తు నిర్మితాలు, అవతారమూర్తి దేహం చిన్మయం. మానవమాత్రుడు పిండాకారంలో ఉన్నప్పుడు నీరోదరశాయి. అవతార పురుషుడు క్షీరోదరశాయి, స్వచ్ఛమైన పవిత్రమైన క్షీరంలో తేలుతూ ఎదుగుతాడు. అందువల్లనే అవతార పురుషుడు లోపరహితుడు, లేశమైనా గుణఛాయలు కనబడవు. అవతారమూర్తులు మానవుల మాదిరి ప్రవర్తించి మనుష్యులలో ఈయనా మనలాటివాడే అనే భావం కలిగిస్తారు. మానవాతీత శక్తులు ప్రదర్శించటంద్వారా అటువంటి ఉన్నత స్థాయిని చేరుకోవాలనే ఆకాంక్షను మనుష్యులలో కలిగిస్తారు. నర తత్త్వమును నారాయణతత్త్వముగా పరిణమింపజేయ వచ్చును. రెండింటి మూలతత్త్వమూ ఒక్కటే. ఆ స్థాయిని అందుకోవడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తే చాలు.

సంకల్పమాత్రాన సృష్టి చేయటం అవతార లక్షణం

భగవంతుడు అవతరించినప్పుడు మీ అభ్యున్నతికి పలుతెరగులుగా అవకాశమును ఉపయోగించుకోవాలి. కృష్ణుడు గోవర్ధన గిరిని తన సిద్ధులు ప్రదర్శించటంకోసం ఎత్తలేదు. గోప గోపీజనమును, వారికి ప్రియమైన పశుగణమును రక్షించడంకోసం ఎత్తినాడు. మానవులు చేయలేని ఒక పని చేయాలి అని తన ప్రచారంకోసం ఆ పని చేయలేదు. అల్పబుద్ధులే ప్రచారంకోసం, ప్రకటన కోసం ఆరాటపడతారు. అవతార పురుషులకు వీనితో అవసరంలేదు. మానవాతీత శక్తిని నిరసించేవారు దుర్మార్గులు, మూర్ఖులు. ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో తీర్పు చెప్పే అధికారం వారికి లేదు. ధర్మసంస్థాపనమే నా లక్ష్యము. ధర్మప్రబోధమూ, ధర్మ ప్రచారమూ నా ధ్యేయము. మీరు మహిమలు అనుకొనేవి ఆ లక్ష్యసిద్ధికి కొన్ని సాధనములు. సిద్ధులు సాధకుల మార్గమునకు అవరోధములని రామకృష్ణ పరమహంస అన్నట్లు కొందరు ఉటంకిస్తున్నారు. నిజమే. అవి సాధకులను పెడదారి పట్టిస్తాయి. వాని వ్యామోహంలో పడకుండా సాధకులు పురోగమించవలెను. సిద్ధులను ప్రదర్శించే చాపల్యమునకు లొంగితే అహంభావము బలుస్తుంది. ప్రతి సాధకుడూ పాటించవలసిన సలహా అది. అయితే, నన్ను సాధకుల సరసన చేర్చటం చాలా పొరపాటు. పరమహంస హెచ్చరిక సాధకులకు మాత్రమే. సంకల్పమాత్రాన సృష్టి చేయటం అవతార లక్షణం. రక్షణా ఆనందమూ ఈ సృష్టికి లక్ష్యములు. ఇది అప్పటికప్పుడు సంకల్పానుసారం జరిగే సృష్టి. ఆవిధంగా సృష్టించిన వస్తువులు శాశ్వతములు. సృష్టి స్థితి లయములు సర్వశక్తిమంతుడైన పరమాత్మునికి తప్ప ఇతరులకు సాధ్యం కావు. విషయం తెలియనివాళ్ళు సులువుగా విమర్శిస్తారు. శాస్త్ర పరిచయం

అలవరచుకొంటే, ప్రత్యక్షానుభూతి పొందితే నన్ను తెలిసికోగలరు.

భక్తులమని చెప్పకొనే అర్హత పొందండి

మీలో అధిక సంఖ్యాకులు నావద్దనుంచి విలువలేని వాటిని పొందటానికి వచ్చారు. ప్రాపంచిక సుఖాలూ, సంతోషాలూ, వ్యాధి నివారణలూ, ఉద్యోగాభివృద్ధులూ ఇవన్నీ ఆకర్షణీయంగా కనిపించే కాకి బంగారపు నగలు. నేను మీకు మోక్షం అందించుటకు అవతరించాను. కానీ, దానిని కోరువారు కొద్దిమంది మాత్రమే.

మిమ్మల్ని రక్షించే వస్తువును అడిగి అందుకోండి. మిమ్ము బంధించే విషయాలు కోరుకోవద్దు. ఒక వెయ్యి ప్రాపంచిక విషయాలకోసం నన్ను అడుగుతున్నారు. నేను కావాలని అడిగేవారు చాలా అరుదు. అందుకే నేను ఎప్పుడూ మిమ్ము 'భక్తులారా' అని సంబోధించను. 'దివ్యాత్మస్వరూపులారా' అంటాను. అదే మీ నిజస్వరూపం కనుక. భగవంతునితప్ప ఇంక దేనినీ కోరనివాడే భక్తుడు. అటువంటి అర్హత మీరు సంపాదించుకోవాలి. సాయి భక్తులమనీ, రామ భక్తులమనీ, కృష్ణ భక్తులమనీ మీరు చెప్పుకుంటారు. మీరు భగవంతునికి సంపూర్ణంగా శరణాగతులై ఆయన ఉపకరణాలు కావాలి. అప్పటిదాకా భక్తులమని చెప్పుకునే అర్హత మీకు కలుగదు.

ముందు వరుసలో కూర్చున్నవారిని మాత్రమే చూస్తానని మీరు అనుకుంటారు. మీరు ఎక్కడ ఉన్నా నేను గమనిస్తాను. నేను అందరితోనూ ఉంటాను. అనుగ్రహానికి పాత్రులైనవారికి మాత్రమే ఈ విషయం తెలుస్తుందికాని, ఇతరులకు తెలియదు.

హిరణ్యకశిపుడు హరి ఎక్కడా లేడన్నాడు. కనుక, ఎక్కడా కనబడలేదు. అంతటా ఉన్నాడని ప్రహ్లాదుడు విశ్వసించాడు. కాబట్టి, స్తంభం నుంచి వెలసి ప్రహ్లాదుని విశ్వాసం సత్యమని నిరూపించాడు. హిరణ్యకశిపుని సవాలు ఎదుర్కోవడంకోసం ఆయన స్తంభంలో ప్రవేశించి బైటికి రాలేదు. అన్నిటిలో ఉన్నట్లే ఆ స్తంభంలో కూడా ఆయన ఎప్పుడూ ఉన్నాడు. ఆ క్షణంలో తన ఉనికి ప్రదర్శించాడు. నేనూ అంతే. నన్ను గుర్తించి స్వీకరిస్తే నేను ఉన్నాను. నన్ను మీరు తిరస్కరిస్తే నేను లేను. రండి. పరీక్షించండి. అనుభవించండి. విశ్వసించండి. నావల్ల ప్రయోజనం పొందటానికి అదే మార్గం.

మీరు ఎంతవరకు పురోగమించారు?

మీరు చాలాసార్లు పుట్టపర్తి వస్తుంటారు. పవిత్ర గ్రంథాలనుగురించి పండితులు చేసే ప్రసంగాలు వింటారు. నన్నూ, నా కార్యకలాపాలనూ పరిశీలిస్తారు. వీటివల్ల మీరు పొందుతున్న లాభమేమిటి? వీటి మూలంగా మీరేమైనా బాగుపడ్డారా? మీలో ఉన్న తామసిక, రాజసిక ప్రవృత్తులను నిర్మూలించుకో గలుగుతున్నారా? అవి హానికరములని గ్రహించటం మొదటి మెట్టు. తరువాత వాటిని తొలగించుకోవాలి.

మీకు దక్కిన ఈ భాగ్యంవలన మీరు ఎటువంటి లాభం పొందారు? ఈ సంభాషణలు ఆలకించే అవకాశం, దర్శన స్పర్శన భాగ్యం అనుభవించిన మీరు ఎంతవరకు పురోగమించారు? నాదగ్గిర నుంచి పారమార్థిక జీవిత రహస్యం తెలుసుకున్నదానికి నిదర్శనంగా మీ నిత్యజీవన సరళిలో ఏదైనా కనబడాలి. మీలో సౌభ్రాతృత్వం అతిశయించినట్లు, మిత భాషణం, మధుర వచనం, సంయమ విలసిత వచనం, విజయ పరాజయాలకు పొంగని క్రుంగని ఆత్మనిగ్రహం మీరు ప్రదర్శించాలి. ధీర ప్రవృత్తిని ప్రకటించాలి గంభీరంగా.

సాయిబాబా కొందరు వ్యక్తులద్వారా మాట్లాడుతున్నా డని, వాళ్ళని ఆకాశానికి ఎత్తేవాళ్ళు కొందరున్నారు. ఇంటి కప్పులమీద నిలబడి సాయిబాబా తమను ఆవేశించాడని కొందరు ప్రకటించుకుంటున్నారు. "బాబా ఈ పిల్లవాడిని, ఈ మనిషిని ఆవేశించాడు" అనటం ఎంత అర్థంలేని మాట! నేను దయ్యమునా ఇతరులను ఆవహించి వాళ్ళ ద్వారా మాట్లాడటానికి?! వంచకులూ, మానసిక దౌర్బల్యం కలవారు ఆడే నాటకమిది. ఈ బూటకాలకు మోసపోవద్దు.

భగవంతుడు మానవాకారం ధరించి రావటం మహనీయమని మీరు భావించవచ్చు. కానీ, ఈ స్థితిలో మీరుంటే ఆవిధంగా అనుకోరు. నాకు మీలో ప్రతి ఒక్కరి భూత భవిష్యద్వర్తమానాలు తెలుసు. అందువల్ల నేను జాలితో కరిగిపోను. నాకు దయ లేకపోలేదు. నాది కఠిన హృదయం కాదు. మీరు తలుపులు మూసుకుంటే, నా

కారుణ్య కిరణాలు లోపలికి ఎట్లా ప్రవేశించగలవు?! "స్వామీ, నాకు కన్నులులేవు. మీ దివ్యరూపం దర్శించటానికి పరితపిస్తున్నాను. నా దుస్థితికి మీ హృదయం కరిగిపోదా?" అని విలపిస్తారు, మీరు. గుడ్డివాని దుస్థితి చూసి మీ హృదయాలు జాలిపడతవి. మరి నా హృదయం ఎందుకు ద్రవించదు? నాకు అతని గత జీవితమూ, పరిస్థితులూ తెలుసును కనుక నా ప్రతిక్రియ భిన్నంగా ఉంటుంది. అవి మీకు తెలిస్తే మీ అభిప్రాయమూ మరొకలాగా ఉంటుంది. గత జన్మలో బుద్ధిపూర్వకంగా చేసిన కొన్ని పనుల ఫలితం ఇది.

భక్తులంటే ఎవరు?

సాధు సత్పురుషులు, మహర్షులూ ఆర్తితో నిరీక్షించినప్పుడు భగవంతుడు అవతారం ధరిస్తాడు. సాధువులు ప్రార్థించారు, నేను అవతరించాను. నా కర్తవ్యాలు మూడు. వేదరక్షణా, ధర్మరక్షణా పర్యాయ పదాలు కనుక రెండు అనవచ్చు. వేదరక్షణా, భక్తరక్షణా నా ఆశయాలు. భక్తి అంటే ఏమిటి? భక్తులంటే ఎవరు? భక్తి అంటే నిశ్చల విశ్వాసం, నిర్భయం, నిరహంకారం, సద్గుణం, సమర్పణం. ఇవి లేకుండా ఎంత దీర్ఘంగా, ఆడంబరంగా పూజ చేసినా వ్యర్థమే. కాలమూ శక్తి వృథా అవుతవి. పుష్పాలు కోసి వాటి ప్రాణం తీయటం ఎందుకు?! మీలో కొందరు ప్రదక్షిణలు చేస్తూ ప్రశాంతి నిలయం చుట్టూ తిరుగుతూ ఇన్నిసార్లు ప్రదక్షిణలు చేసినానని తృప్తిచెందుతూ ఉంటారు. కానీ, మీ కాళ్ళతోపాటు మీ మనస్సుకూడ నిలయం చుట్టూ తిరిగినప్పుడే ప్రదక్షిణలు చేసినట్లవుతుంది. మీరు ప్రదక్షిణలు ప్రారంభించుటకు ముందుగా మీ మనస్సులను ఆలయంలో కొలువుదీరిన భగవంతునికి దక్షిణ ఇవ్వండి. ఇది ముందుగా చెయ్యవలసిన పని. ఇదే అసలు చెయ్యవలసిన పని. అంతేకాని ప్రదక్షిణలు కాళ్ళకు బలం కలిగించే వ్యాయామమని మీరు అనుకోరాదు.

ఈ నిలయమును మీరు నిర్లక్ష్యంగా చూడరాదు. ఇక్కడ ఉండటంవల్ల మీరు పూర్తి ప్రయోజనం పొందాలి. ఎన్నో ఇబ్బందులు పడి వ్యయప్రయాసలకు గురియై మీరు ఇక్కడికి వచ్చారు. కానీ, సాధనా పథంలో మీ మనస్సులను నడిపించి వాటిని ప్రభు చరణ సన్నిధిలో సురభిళ పూజా ప్రసూనాలుగా సమర్పించుకోవటానికి సిద్ధం కావటం లేదు. మీ ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. అవి మీ ఆత్మకు విధేయ సేవకులు కావాలి.

ఉదాహరణకు, నిశ్శబ్దంగా ఉండాలని మిమ్మల్ని నిర్దేశించుచున్నాను. మితంగా మాట్లాడండి. తప్పనిసరి యైనప్పుడు మెల్లగా మాట్లాడండి. మీ కష్టాలనుగురించీ, కోరికలనుగురించీ సమస్యలను గురించి ఇతరులకు వెళ్ళబోసుకోవద్దు. ఇక్కడికి వచ్చేవాళ్ళ దగ్గర ఎవరి బాధల మూట వారికి ఉన్నది. ఉన్న బాధలకు తోడు మీ బాధలు వినాలనే ఆసక్తి ఎవరికీ ఉండదు. మీ బాధలు వినటానికి నేను ఉన్నాను. మిమ్మల్ని ఓదార్చుటకు నేను ఉన్నాను. ఒంటరిగా కూర్చుని ధ్యానం చేసుకోండి. చేతనైతే ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదువుకోండి. ఓ మూల కూర్చొని నిశ్శబ్దంగా నామకోటి వ్రాసుకోండి. ఇవేమీ చెయ్యకపోతే కనీసం అవి చేస్తున్నవాళ్ళకు ఆటంకం కలిగించకండి. భక్తుడనే గొప్ప బిరుదు ధరించటానికి అర్హత సంపాదించండి. నా భక్తులమని చెప్పుకొనేవారిద్వారా నా మహిమ దినదినమూ విస్తరించగలదు. మీ సద్గుణాలు, నిగ్రహశక్తి, వైరాగ్యభావం, విశ్వాసం, నిశ్చలత్వం అనేవి భక్తికి సంకేతాలు. వీటిద్వారా ఇతరులు నా మహిమను గ్రహించగలరు. అటువంటి ఆలంబనాలు నాకు అవసరం లేదనుకోండి. కానీ, ఇప్పుడు లోకంలో సామాన్యంగా మనుష్యులు ఇతరులను ప్రత్యక్షాధారంవలన కాకుండా పరోక్ష నిదర్శనాలనుబట్టి గుర్తించి గౌరవిస్తున్నారు. అటువంటి భక్తులు చాలా అరుదుగా ఉన్నారని చెప్తున్నాను. అందువల్లనే మీరు సమావేశమైనప్పుడు మిమ్ము 'భక్తులారా' అని సంబోధించను. భగవంతునికి మిమ్ములను సంపూర్ణంగా, సమగ్రంగా సమర్పించుకొని, లేశమైనా అహంభావం లేకుండా ఆయన హస్తాలకు అధీనులైపోవాలి. అప్పుడే భక్తుడు అనిపించుకోగల అర్హత పొందగలుగుతారు.

మీరందరూ విముక్తులు కాగలరని విశ్వసించండి. మీరు రక్షింపబడ్డారని గ్రహించుకోండి. పుట్టపర్తి వెళ్ళివచ్చాం, ముక్తి రహస్యం తెలుసుకున్నాం అని ఇతరులకు చెప్పండి. ❋

'యోగక్షేమం వహామ్యహమ్'

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

అనన్యా శ్చిన్తయన్తో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్

"నన్ను నిరంతరము ధ్యానించుచు
అనన్య భక్తితో నన్నెల్లప్పుడు పూజించి
సేవించువారి యోగక్షేమములను
నేనే స్వయముగా వహించుచుందును"

(భగవద్గీత అధ్యా. 9 శ్లో. 22)

అన్య చింతనలు లేని ఏకాగ్రమైన భక్తితో దేవుణ్ని స్వంతం చేసుకోవచ్చు అనేదే దీని తాత్పర్యం. అలాంటి భక్తుల యోగక్షేమాల్ని, బాగోగుల్ని తానే స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తానని శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ మనకిచ్చిన మాట.

రూపమేదైనా దేవుడొక్కడే. యుగములేవైనా మాట ఒక్కటే. ద్వాపరంలో కృష్ణుడైనా, కలిలో సాయి అయినా, వారిని భక్తితో కొలిచినవారిని ఎంత ప్రేమగా ఆదరిస్తారో, ఎంత కరుణతో రక్షిస్తారో అది మాటలకందని అనుభవైకవేద్య సత్యం.

అది మహాభారత యుద్ధ సమయం. భీష్మాచార్యుడు మరుసటిరోజు సూర్యాస్తమయంలోగా పాండవుల్ని సంహరిస్తానని ప్రతిన బూనాడు. దిక్కు తోచని ద్రౌపది విశ్వానికి ఏకైక దిక్కయిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముని పాదాల నాశ్రయించింది. తన భర్తలని ఏవిధంగానైనా రక్షించి తన మాంగల్యాన్ని కాపాడమని వేడుకుంది. రక్షిస్తానని మాటిచ్చాడు, కృష్ణుడు.

ఆరోజు రాత్రి భీష్మాచార్యుడు తాను తొందరపాటుతో చేసిన ప్రతిజ్ఞవల్ల మనస్సు వ్యాకులం చెందగా, తనలో తానే మథనపడుతూ, ఈ యుద్ధంవలన ఎన్ని అనర్థాలు ఎదురవుతున్నాయో అని నిద్దురలేమితో గుడారంలో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. సరిగ్గా ఆ సమయానికి కృష్ణుడు ద్రౌపదిని తోడ్కొని భీష్మాచార్యుని గుడారంవద్దకు వెళ్లాడు. కృష్ణుని ఆజ్ఞ ప్రకారం ద్రౌపది ఒక్కసారిగా వెళ్లి భీష్ముని పాదాలపై వ్రాలింది. 'దీర్ఘసుమంగళీ భవ' అని ఆశీర్వదించి, "నీవు ఎవరవమ్మా?" అని అడిగాడు, భీష్ముడు. ఎదురుగా నిలుచున్న ద్రౌపదిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. 'దీర్ఘసుమంగళీ భవ' అని ఆశీర్వదించాక ఆమె భర్తలని తాను ఎలా చంపగలడు?! ఉద్వేగానికి లోనయ్యాడు.

ప్రేమరతనాలు - 11

ఇంతలో శ్రీకృష్ణుడు గుడారంలోకి ప్రవేశించాడు. తెర వెనుక ఉన్న సూత్రధారి ఎవరో అప్పుడు భీష్మునికి అర్థమైంది. కృష్ణ దర్శనంతో కొంత ఉపశమనం పొందాడు. ఆకలనిపించింది. కృష్ణుని అంగవస్త్రంలో ఉన్న మూటను చూసి, అదేదో తినుబండారమై ఉంటుందని భావించి, తనకు పెట్టమని అడిగాడు.

కృష్ణుడు తాను మోసుకొచ్చిన మూటను విప్పి చూపించగా అందులో పాదరక్షలు అగుపించాయి. భీష్ముడు నిర్ఘాంతపోయి, "ఇదేమిటి కృష్ణా?!" అన్నాడు. "చెప్పుల శబ్దం విని ద్రౌపది రాకను నీవు గమనించకూడదనే ఉద్దేశ్యంతో నేను ఆమె పాదరక్షలను మోసుకొని వచ్చాను" అని చెప్పాడు కృష్ణుడు. ఎలాగైతేనేం, భీష్మునితో దీర్ఘ సుమంగళిగా ఉండేటట్లు వరాన్నైతే ఇప్పించాడు ద్రౌపదికి.

భక్తులను సంరక్షించడానికి ఏ పనికైనా, చివరికి వారి పాదరక్షలను మోయడానికైనా భగవంతుడు సిద్ధంగా ఉంటాడని వివరిస్తూ భగవాన్ ఈ మహాభారత సన్నివేశాన్ని అనేకమార్లు తమ దివ్యోపన్యాసములలో ఉదాహరించారు.

ఒకానొక సమయంలో భగవాన్ బెంగళూరులో ఒక కార్యక్రమానికి వెళ్లడం జరిగింది. ఎంతోమంది భక్తులు, యువకులు ఆ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. కార్యక్రమం ముగించుకొని భగవాన్ తమ బృందావనం ఆశ్రమానికి బయలుదేరబోతున్నారు.

వేదికపై నుంచి అందరినీ ఆశీర్వదించి స్వామివారు కారువైపు నడువసాగారు. వారిని దగ్గరగా చూడాలనే ఆత్రుత అందరిలో కనిపించింది. అందులో ఒక యువకుడు కారు డోర్‌ని తీసి నిలుచున్నాడు. స్వామివారు కారెక్కి కూర్చుంటుండగా భయంవల్లనో, ఆత్రుతవల్లనో, మరి స్వామిని చూసిన తన్మయత్వంలోనో ఆ యువకుడు త్వరపడి కారు డోర్‌ని మూసివేశాడు. స్వామివారి కాలి చిటికెన వ్రేలు డోర్‌కి, కారుకి మధ్యలో ఇరుక్కుపోయింది. స్వామి మాత్రం యథాప్రకారం నవ్వుతూ అందరినీ ఆశీర్వదిస్తూ కారుని ముందుకు పొమ్మన్నారు.

కొంత ప్రయాణమయ్యాక కారు నడుపుతున్న రాధాకృష్ణగారితో కారును ఒక ప్రక్కకి ఆపమని చెప్పారు. ఆపిన తరువాత డోర్ తీసి సరిగా వేయమన్నారు. డోర్ తీయగా చితికిన చిటికెన వ్రేలు రక్తస్రావంతో అగుపించింది.

అప్పుడు రాధాకృష్ణగారు, "ఇదేమిటి స్వామీ! ఎవరు ఇంత పని చేశారు? వెంటనే ఎందుకు చెప్పలేదు?" అంటూ తన ఆవేదనను వ్యక్తపరిచారు.

"అక్కడున్న ఒక యువకుడు ఉత్సాహంతో డోర్ వేశాడు. పాపం, మంచివాడు. భక్తితో ఏదో తెలియక తొందరపాటుతో తలుపు వేసేశాడు. అక్కడే చెపితే ఇతరుల నుండి అతనికి ఇబ్బంది ఎదురవుతుందేమో అని చెప్పలేదు" అన్న భగవాన్ మాట విని రాధాకృష్ణగారు కన్నీటిపర్యంతమయ్యారు.

'నేనుండగా భయమెందులకు?!'

భక్తుల సంరక్షణలో భగవాన్ తమ దేహాన్ని సైతం లెక్కచేయరనడానికి ఇంతకంటే వేరొక ఉదాహరణ అవసరమా?! నమ్మినవారిని, వేడుకున్నవారిని, భక్తితో ఆరాధించే వారిని భగవాన్ ఎప్పుడూ వెంట జంట ఉండి సంరక్షిస్తుంటారు. అలాంటి దివ్య పురుషుని కరుణతో నాకు కలిగిన ఒక అనుభవం మీకోసం....

2000వ సం॥ నవంబరు నెలలో నేను లండన్ వెళ్ళడం జరిగింది. ప్రయాణానికి ముందురోజు నేను స్వామివారికి విన్నవించి, వారి ఆశీస్సులు అందుకోవాలని బెంగళూరునుండి ప్రశాంతి నిలయం చేరుకున్నాను. కాని, ఆరోజు అనివార్య కారణాలవల్ల స్వామికి విన్నవించడం కుదరలేదు. అదేరోజు రాత్రి నేను బయల్దేరవలసి ఉండింది. టిక్కెట్టు కొనుక్కున్న తరువాత అనుమతికోసం స్వామివారి చెంతకు రావడమే నేను చేసిన తప్పేమో! నన్ను పరీక్షించడానికా అన్నట్లు ఆరోజున స్వామి నాకు నా ప్రయాణం సంగతి వారికి విన్నవించే అవకాశం ప్రసాదించలేదు. స్వామిని మనస్సులోనే తల్చుకొని, నా

వెంట ఉండమని ప్రార్థించి, గత్యంతరం లేని పరిస్థితిలో బయల్దేరి వెళ్లాను.

లండన్ మహానగరంలో ఎయిర్‌పోర్టులో దిగగానే స్వామిని స్మరించి వెంట ఉండి నడిపించమని మరొకసారి ప్రార్థించాను. అక్కడ రెండు రోజులు పనులు చూసుకున్నాను. మరుసటిరోజు ఆదివారం కావడంతో నగరాన్ని చుట్టివద్దామని అనుకున్నాను. లండన్ నగరం మధ్యలో ఉన్న 'హైడ్ పార్క్' ఉద్యానవనం చాలా అందంగా ఉంటుందని విని అక్కడికి వెళ్లాను.

హైడ్ పార్కులో అక్కడక్కడ సందర్శకుల సందడి కనిపించింది. నేను పార్కులో నడుస్తూండగా అల్లంత దూరంలో ఒక వ్యక్తి అగుపించాడు. నేను అతనిని చూడడము, అతను నన్ను చూడడము ఒకేసారి జరిగాయి. నిజానికి అతను నన్నే తదేకంగా చూస్తూ నావైపు అడుగులు వేయడం గమనించాను. నేను లండన్ వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి. ఆ హైడ్ పార్కులో... అతనెవరో, నేనెవరో!

అతను నెమ్మదిగా నా సమీపానికి చేరాడు. అంత పొడగరి కాదు, అలాగని మరీ పొట్టిగానూ లేడు. కొంతవరకు వంపులు తిరిగిన శిరోజాలతో ఆకట్టుకునే శరీర సౌష్ఠవం కలిగినవాడు. సరాసరి వచ్చి నా ముందు నిలుచున్నాడు. నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ, "భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా నీకు తెలుసా?" అని అతనడిగిన ప్రశ్నకు నిశ్చేష్టుడనయ్యాను. కొద్దిసేపు నోట మాట రాలేదు. లండన్ నగరంలో.... హైడ్ పార్కులో... ఒక అపరిచితుడు నేరుగా నావద్దకు వచ్చి, నా ముందు నిల్చొని ఆ ప్రశ్న అడగడమేమిటి?!

అంతటితో ఆగక అతను తన జేబులోంచి స్వామివారి ఫొటోను తీసి నాకు చూపించి, "ఇతనే సత్యసాయిబాబా" అని నాకు చెప్పిన ఆ సన్నివేశం ఇప్పటికీ నాకు కళ్ళకు కట్టినట్లుంది.

కొంత తేరుకొని నా జేబులోని పర్సు తీసి, దాంట్లో ఉన్న స్వామివారి ఫొటోను చూపించాను. తనకు తెలుసన్నట్లుగా తన హావభావాలతో వ్యక్తపరుస్తూ అతను అక్కడికి సమీపంలోనే ఉన్న ఒక సాయి భజన మందిరం అడ్రసు చెప్పి, "అక్కడ భజన చాలా చక్కగా జరుగుతుంది. నువ్వు వెళ్లి చూడు" అని చెప్పాడు. తరువాత నా భుజంపై చేయి వేసి కొంత దూరం నడిచి, పనుందంటూ తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు.

ఎవరై ఉంటారు? నాగురించి ఎవరు చెప్పారు?! అక్కడ నేనెవరికీ తెలియదే! అసలు పుట్టపర్తిగురించి కానీ, స్వామివారిగురించికానీ నేను ఎవరితోనూ మాట మాత్రమైనా అనలేదే! ఆశ్చర్యమేసింది!

లండన్‌నుంచి తిరిగి వచ్చి భగవాన్ పుట్టిన పండుగ వేడుకలకోసం ప్రశాంతి నిలయం చేరాను. స్వామి నివాస మందిరానికి వెళ్ళి వారి ముందు నిల్చున్నాను. **"ఏం లండన్ వెళ్ళావట. మీ నాన్న చెప్పాడు"** అన్నారు. వెంటనే వారి పాదాలమీద వ్రాలి మన్నించమని అర్థించాను. **"అక్కడ స్వామిగురించి ఎవరైనా అడిగారా?"** అని చిరునవ్వుతో భావగర్భితంగా స్వామి అన్న మాటలు నాకు ఒక్కసారిగా హైడ్‌పార్కులో కలిసిన అపరిచిత వ్యక్తిని గుర్తు చేశాయి.

ఎవరికిది సాధ్యం మన స్వామికి తప్ప! మన తోడునీడగా ఉండి ఎల్లప్పుడు మనల్ని సంరక్షిస్తూ, ఇన్నివిధాలుగా నిదర్శనములు చూపించిన అవ్యాజ కరుణామూర్తియైన ఆ స్వామికి మనము ఏమిచ్చి ఋణం తీర్చుకోగలం?!

పవిత్రమైన ప్రేమకు భగవంతుడు వశమవుతాడు. సులభప్రసన్నుడు సాయీశుడు. మనం ఒక్క అడుగు వేస్తే తాను వంద అడుగులు వేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటాడు. భక్తుల యోగక్షేమాలను చూసుకొనే విషయంలో స్వామికి ఎవ్వరూ సాటి లేరు. కన్నతల్లిని మాత్రమే ఎరిగిన శిశువుయొక్క అవసరాలను, ఆలనాపాలనను తల్లియే వాత్సల్యంతో చేస్తూ ఉంటుంది. తనను అడగలేని, తనమీదే ఆధారపడ్డ శిశువు సంరక్షణను తల్లే చూస్తుంది. అదేవిధంగా, సాయికి శరణాగతులైన భక్తుల లౌకిక, పారమార్థిక అవసరములన్నియు స్వామివారే తీర్చుచూ తల్లికంటే ఎక్కువగా కాపాడుతుంటారు. స్వామి భక్త వత్సలుడు. అట్టి స్వామివారి అపరిమిత వాత్సల్యానికి మనమందరము పాత్రులం కావాలని ప్రార్థిస్తూ.....

"సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు"

అవతారవాణి:

సేవాపథం

మానవుని ఉత్తేజపూరితునిగాను, ఉన్నత మానవునిగానూ తీర్చిదిద్దేది సేవ. మానసిక భౌతిక శక్తులనూ మానవత్వాన్నీ వికసింపజేసి ప్రకటింపజేస్తుంది నిస్వార్థ సేవ. పవిత్ర సేవ అప్రయత్నంగా దివ్యత్వాన్ని అనుభవింపజేస్తుంది. వజ్రం ప్రకాశించాలంటే అనేక విధాలుగా దాన్ని కోయవలసివస్తుంది. అదేవిధంగా మానవత్వం వికసించి ప్రకాశించాలంటే కొన్ని అత్యవసర సమాజ సేవలలో మానవుడు పాల్గొనాలి. నిజానికి మీ సేవ ప్రపంచానికేమీ అవసరం లేదు. మీరు సేవలు చేయకపోతే ప్రపంచ గమనం ఆగిపోదు. మీ సేవలు మీ వృద్ధికోసమే; మీ మానసిక పరివర్తనకోసమే; నిర్మలత్వం సంపాదించటం కోసమే. సేవవలన అనేకత్వంలోని ఏకత్వం గుర్తింప బడుతుంది; ఐకమత్యం అభివృద్ధి అవుతుంది. ఐకమత్యం నిర్మలత్వానికి దారితీస్తుంది. నిర్మలత్వం దివ్యత్వాన్ని అందుకొంటుంది. కనుక, ఐక్యత - పవిత్రత - దివ్యత్వం ఈ మూడింటి సమష్టి సరళ స్వరూపమే మానవత్వం. ఈ అన్నిటికి నిస్వార్థ సేవలు అత్యవసరం. పవిత్ర నిస్వార్థ కర్మలద్వారానే మానవత్వం దివ్యత్వాన్ని అందుకొంటుంది.

"పరోపకారార్థం ఇదం శరీరమ్" శరీరం వచ్చింది స్వార్థ స్వప్రయోజనానికి కాదు. మనో బుద్ధులను తమ నిమిత్తం ఉపయోగించినట్లే పరులకోసం కూడా ఉపయోగ పరచాలి. అప్పుడవి పవిత్రతను సంతరించుకొంటాయి. స్వార్థ పరార్థాలు రెండింటితో కూడినవి నిస్వార్థ కర్మలు. కనుక స్వార్థాన్ని మనం పూర్తిగా విసర్జించనక్కరలేదు. స్వార్థంవలె పరార్థాన్ని కూడా ప్రీతితో అనుభవించాలి. మనో బుద్ధులను అందులో లగ్నం చేయాలి.

సాఫల్యానికే సమర్పణ

ప్రతి కార్యానికి మనం కొంత సమర్పణ చేయాలి. ఐతే ఇది ప్రపంచానికా? భగవంతునికా? సమాజానికా? సమర్పణ మన కార్యసాఫల్యానికి మాత్రమే. ఏమి సమర్పణ చేయాలి? ప్రతి కార్యంలో మానవుడికి అడ్డు వచ్చే పెనుభూతం అహంకారం. కనుక అహంకారాన్ని సమర్పణ చేయాలి. అహంకార త్యాగంవలన ప్రతి కార్యం పవిత్రమవుతుంది. అహంకారం ఉన్నంతవరకు మానవుడికి ఆత్మతత్త్వానికీ దివ్యత్వానికీ సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడదు. అహంకారం ఉన్నవాడు ఆత్మతత్త్వం అర్థం చేసుకోలేడు, ఆనందం అనుభవించలేడు. కనుక, ఏ కార్యంలో ప్రవేశించినా మొదట అహంకారం వదులుకోవాలి. అహంకారం అష్టవిధాలైనా అవేవీ శాశ్వతాలు కావు. మానవుడికి అహంకారం అజ్ఞాన స్వరూపం. అహంకారం నిర్మూలనం అయినప్పుడే సేవలో మనకు నడుం వంగుతుంది. అహంకారం ఉంటే నడుం

వంగదు, తల వంచము. ఏనాడు నడుం వంచి, తల వంచి పని చేస్తామో ఆనాడు అహంకారం దానంతటదే పారిపోతుంది. సేవలో పాల్గొనేవాడు ముందు అహంకారాన్ని త్యాగం చేయాలి.

నియమ పాలనం

"భజ సేవాయామ్" అన్నారు. విష్ణుస్వరూపమైన విశ్వాన్ని మనం సేవించాలి. విశ్వం విష్ణుస్వరూపం. భక్తి అంటే కేవలం భజనలు, పూజలు, వ్రతాలు కావు; సేవ. విశ్వరూపుణ్ణి సేవించాలి. ప్రతి మానవునిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి అర్చించాలి. సేవలే పూజలుగా, భజనలుగా భావించాలి. అప్పుడే అనేకత్వంలో ఏకత్వ దర్శనం ప్రారంభమవుతుంది. అంటే, అహంకార నిర్మూలనంతో పరిశుద్ధ భక్తి ప్రారంభమవుతుందన్నమాట. భక్తి అభివృద్ధివలన క్రమశిక్షణ వస్తుంది. నియమ పాలనం అభ్యాసమవుతుంది. నియమం లేకుండా ఏ కార్యమూ చేయలేము. నియమ రాహిత్యం చాలా ప్రమాదం. మన జీవితమే నియమబద్ధం. అలాకాక నియమాలులేక హద్దులు దాటితే శరీరం రోగమయం అవుతుంది. శరీర ఉష్ణోగ్రత మోతాదుగా ఉంటేనే ఆరోగ్యం. తగ్గినా హెచ్చినా ప్రమాదమే కదా! రక్తపోటు, గుండె కొట్టుకోవడం కూడా నియమంగా నడవాలి. మన కన్ను, ముక్కు, చెవి మొదలైన అన్ని అవయవాలు నియమానుసారంగా పనిచేస్తున్నాయి. జీవనమే నియమబద్ధం. కనుక ఆధ్యాత్మిక రంగంలో కూడా నియమాలు చక్కగా పాటించాలి. ఈ నియమాలు ఒకరికి ఒకటి, వేరొకరికి వేరొకటి ఉండకూడదు. సేవలు వేరు, స్థానాలు వేరుగా ఉండవచ్చు. కానీ ఉద్దేశాలు ప్రమాణాలు ఒకే స్థాయిలో ఉండాలి.

సాయి సంస్థవారు ఎక్కడికి వెళ్ళినా వినయంగా, విధేయంగా పెద్దలను గౌరవిస్తూ, రోగులకు చక్కగా ఆప్యాయంగా సేవలు చేస్తూ ప్రేమతత్త్వాన్ని ప్రకటిస్తూ రావాలి. మనం విదేశాలకు వెళ్ళినా, పొరుగూళ్ళు వెళ్ళినా, బజారులో నడుస్తున్నా, సభలకు వెళ్ళినా, పట్టణాలకు వెళ్ళినా మన నడవడిక, ప్రవర్తన, క్రమశిక్షణ, నియమపాలన మన వెన్నంటి నీడవలె జంటగా ఉండాలి. మనలను చూచి "వీరు సత్యసాయి సంస్థకు చెందినవారు" అని కొత్తవారు గుర్తించేటట్లుండాలి. స్థానాలనుబట్టి, వ్యక్తులనుబట్టి మన నియమపాలనం మారకూడదు. అది నిత్యం మనలో నిలిచిపోవాలి.

అంతరాత్మ ప్రబోధం

ప్రతి మానవునిలో మంచి, చెడు రెండూ ఉంటాయి. ఒక్కొక్కసారి ఒక్కొక్కటి విజృంభిస్తుంది. రెంటికీ పోరాటం సాగుతుంది. అపుడు మనం విచారణ చేయాలి. మెదడుతో విచారణ చేయటంవల్ల లాభం లేదు. బుద్ధి విచారణ చేసినా ఒక్కొక్కసారి మన అంతరాత్మ ఒప్పుకోదు. అంతరాత్మ సమ్మతించాలి. అంతిమ నిర్ణయం చేయాలి. అన్నిటికంటే ముఖ్యం అంతరాత్మ. అందుకనే "ఫాలో ది మాస్టర్" అన్నాను. నీ ఆత్మయే నీ గురువు, దైవం. దీనికింత పవిత్రత ఇచ్చారు. చూచింది చూచినట్లు, విన్నది విన్నట్లు "ఫాలో" చేయకూడదు. మొదట అంతరాత్మకు నివేదించాలి. అదే మనకు సరైన మార్గం బోధిస్తుంది. ఉదాహరణకు – ఒక దొంగ ఒక ఇంటిలో దొంగతనం చేసి పోలీసులకు పట్టుపడ్డాడు. తప్పించుకోవటానికి వాడు పోలీసులతో, "నేను అక్కడికి పోలేదు, వస్తువులు తేలేదు. దొంగతనం చేయలేదు" అని వాదిస్తాడు యుక్తి యుక్తంగా. ఈ వాదన బుద్ధి, మనస్సులు ఏకమై చేస్తున్న వాదన. కానీ అంతరాత్మ, "నీవు వెళ్ళావు. దొంగతనం చేశావు, వస్తువులు తెచ్చావు, అక్కడ పెట్టావు, తప్పు చెబుతున్నావు" అని అంటుంది. కనుక, మనం విచారణ చేసేటప్పుడు బుద్ధి మనస్సులే కాక ముఖ్యంగా అంతరాత్మ ప్రబోధం వినాలి. అప్పుడు మనకు ఆత్మసంతృప్తి కలుగుతుంది. ఇది చాలా అవసరం. దీనిద్వారా ఆత్మవిశ్వాసం ఏర్పడుతుంది. ఆత్మసంతృప్తి బాగా వృద్ధి చెందినప్పుడే ఆత్మవిశ్వాసం కూడా మిక్కిలి అభివృద్ధి అవుతుంది. ఇవి అన్యోన్యాశ్రయాలు.

కోరవలసింది మనశ్శాంతి

ఆత్మవిచారణలో "మంచిది" అని తేలిన తర్వాత దానికై పట్టుపట్టాలి మానవుడు. "మంచిది" అని తేల్చకుండా చెడ్డదానిపై పట్టుపట్టితే ప్రమాదం కలుగుతుంది. మంచికై పట్టుపట్టి సాధించండి. ప్రతి దానికీ భక్తి, ప్రపత్తి, నియమం, విచారణ అత్యవసరం. వీటి అన్నింటి ఫలం మానవత్వం. మానవత్వం దివ్యత్వాన్ని అందిస్తుంది.

అప్పుడే మానవత్వం సార్థకం అవుతుంది. కనుక, ఏ పని చేసినా ఆత్మసంతృప్తిగా చేయండి.

మరో ఉదాహరణ: డాక్టర్లు రోగులను చూస్తున్నారు. ఎందుచేతనంటే ఇదొక రకమైన సేవ కనుక. సేవ అంటే బాధపడేవారికి ఆ బాధనుండి విముక్తి కలిగించటం. ఇది చేస్తున్నానా లేదా అని విచారణ చేసుకోవాలి. డాక్టరు రోగిని అన్నివిధాలుగా చక్కగా పరీక్షించి, "అన్నీ బాగున్నాయికానీ నీ హార్టు ఎన్‌లార్జ్ అయిందని" చెబితే తాను చేసినది సేవకాదు, బాధించినవాడవుతాడు. నిజమైన డాక్టరు అలా అనరాదు. అనకుండా దానికి తగిన నివారణోపాయాలు చెప్పి వాడికి ఉత్సాహం తగ్గకుండా చూడాలి. అలాకాక అపాయం అని చెప్పావు అనుకో! తర్వాత నీవెంత చేసినా వాడి మనోవ్యాధి కుదరదు. కనుక, రోగికి ముందు మనశ్శాంతి చేకూర్చే మాటలే చెప్పాలి.

ధ్యానం కూరేది కాదు, ఊరేది!

ఇప్పుడు మానవులకు వచ్చే అధిక వ్యాధులకు కారణం మానసిక విశ్రాంతి లేకపోవటమే. మనస్సుకు విశ్రాంతి ధ్యానంవల్ల వస్తుంది. ధ్యానం చాలా అవసరం. ఈ ధ్యానం గురువులు బోధిస్తేనో, గ్రంథాలలో చదివితేనో వచ్చేది కాదు. ధ్యానం అనేది బయట నుండి కూరేది కాదు; లోపల ఊరేది! దానిపై విశ్వాసం కలిగినప్పుడు మాత్రమే ధ్యానం కుదురుతుంది. ముందు మనం విశ్వాసాన్ని పెంచుకోవాలి. ఈ విశ్వాసంతో ఎవరికీ బాధ కలుగకుండా చూచుకోవాలి. డాక్టర్లు రోగులలో ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించాలి. నవ్వుతూ మాట్లాడాలి. వాళ్ళ బాధలు వినాలి. తగిన ధైర్యం చెప్పాలి. ఈ వ్యాధివలన భయంలేదని మరీమరీ చెప్పాలి. ఉత్సాహపరచాలి. రోగి డాక్టరు ముఖం చూస్తుంటాడు. కనుక, ఏమాత్రం అధైర్యం కనపరచరాదు. డాక్టర్ ముఖకవళికలతో కూడా రోగి ఆరోగ్యవంతుడు కావచ్చు, ఆరోగ్యవంతుడు రోగి కావచ్చు.

సర్వవ్యాప్త దివ్యత్వ భావన

డాక్టర్లు పవిత్ర భావంతో, పవిత్రమైన నడవడికతో ఉండి పవిత్రమైన ఆలోచనలు అభివృద్ధి చేయాలి. ఇందుకు ఆధ్యాత్మిక మార్గం ఒక్కటే సరియైనది. ఆధ్యాత్మికం అనేది ఒక మతం కాదు. ఆధ్యాత్మికం అనేది అందరియందు సమానంగా ప్రకాశిస్తూండే దివ్యశక్తి. దీని ఉద్దీపనకు భగవత్ ప్రీతి కావాలి. దైవం ఎక్కడున్నాడు? "ఏకోవసి సర్వభూతాంతరాత్మా" దైవం అందరిలో ఉన్నాడు గనుక ప్రతి జీవిని, ప్రతి మానవుణ్ని ప్రీతిగా ఆదరించాలి. ఎవరినీ ద్వేషించరాదు. ఎవరిని ద్వేషించినా, దూషించినా దేవుణ్ని దూషించినట్లే. ప్రతి జీవిని ప్రీతిగా చూడటమే దైవప్రీతి. దైవప్రీతి మనలో వృద్ధి అయితేనే పాపభీతి ఏర్పడుతుంది. "నేను వేరు, వాడు వేరు" అనే భిన్న భావాలు ఉన్నప్పుడే ద్వేషం. "అంతా ఒకటే" అనే అద్వైత ప్రేమమార్గంలో పాపం, ద్వేషం ప్రవేశించవు. పాపం చేయకుండా ఉండటానికే సర్వుల్ని ప్రేమించటం! 'దేహం తప్పులు చేస్తుందికాని, దేహి నిర్మలంగా ఉంటాడు' అని కేవలం ఉపాధికే ప్రాధాన్యం ఈయకూడదు. ఇదే ఆధారం కాదు. అందరిలో ప్రకాశించే దివ్యత్వాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని భావన చేయాలి. దీనితో దైవప్రీతి, పాపభీతి ఒకదానివెంట ఒకటి బింబ, ప్రతిబింబాలవలె వెన్నంటి వస్తాయి.

వ్యక్తి స్వేచ్ఛ - సంఘ నియంత్రణ

మనం ఎక్కడికి వెళ్ళినా మన నడత పవిత్రంగా ఉండాలి. మంచి నడత గలవాణ్ని సమాజం గౌరవిస్తుంది. నీతి వర్తనంచేత జాతి కీర్తి పెరుగుతుంది. ప్రతి పౌరుడికి రెండు రకాల సౌశీల్యాలు ఉండాలి - వ్యక్తిగత సౌశీల్యం, జాతీయ సౌశీల్యం. జాతీయ సౌశీల్యంలో దేశభక్తి, పవిత్రత నిండి ఉండాలి. "ఇది నా పవిత్ర దేశం. నా పవిత్ర దేశం కర్మయోగంతో కూడినది. త్యాగంతో, యోగంతో కూడిన దివ్య దేశమిది. ఇదే నాకు ధైర్యం" - ఇలాంటి భావాలు, విశ్వాసాలు అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. అపుడు దేశానికి చెడ్డ పేరు రాకుండా ఉంటుంది. దేశభక్తి పెరుగుతుంది. దీనికి తగినట్లే వ్యక్తిగత సౌశీల్యం పెంచుకోవాలి.

వ్యక్తిగత సౌశీల్యం కొంత స్వతంత్రతతో కూడినట్టిది. దీనినే "వ్యక్తి స్వేచ్ఛ" అన్నారు. జాతీయ శీలాన్ని "ప్రాథమిక న్యాయం" అన్నారు. ప్రాథమిక న్యాయం నీకూ నాకూ వీరికీ వారికీ అందరికీ సమానం. వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్యంతో నీవు ఏ పేరైనా పెట్టుకోవచ్చు. ఏ పనైనా చేయవచ్చు. ఏ పుణ్యకర్మలైనా నీవు ఆచరించవచ్చు. ఏ దేవుడినైనా

ఆరాధించవచ్చు. కానీ ప్రాథమిక న్యాయాన్ని తప్పక అనుసరించాలి. నీ భావాలు, నీ సిద్ధాంతాలు, నీ ఆరాధనలు ఏవైనా, నీవు సమాజంలో చేరినపుడు సమాజానికి సంతృప్తిగా సేవ చేయాలి. కర్తవ్యం అంటే ఏమిటి? కేవలం ఆఫీసుకు పోవటం, నీ పని నీవు చేసుకోవటం కాదు. మన స్వాతంత్ర్యం, మన సుఖం మనకెంత ప్రధానమో ఎదుటివాడి స్వాతంత్ర్యం, వాడి సుఖం, వాడి రక్షణ కూడా అంత ప్రధానంగా చూడాలి. వాడిని గౌరవించాలి. ఇది ఆధారం చేసుకొని మన కర్తవ్యం నిర్వర్తించాలి. ఎదుటివాడి స్వాతంత్ర్యానికి ఏమాత్రం భంగం కలిగించేవైనా వాటిని మనం నివారించాలి. అది మన కర్తవ్యం.

స్థానానికి తగిన సేవ

నీవు కరాటే నీ ఇంటిలో ఇష్టం వచ్చినట్లు చేయవచ్చు. అదే వీధిలో కర్ర పుచ్చుకుని త్రిప్పితే పోలీసులు అరెస్టు చేస్తారు. నీవు వీధిన పోయేవాడి స్వతంత్రతకు భంగం కలిగిస్తే ఎలా! అలాగే ఆధ్యాత్మిక రంగంలో కూడా మన స్వతంత్ర నియమాలు ఇతరుల స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డు తగిలేలా ఉండరాదు. ఆధ్యాత్మికం ఎవ్వరికీ నిర్బంధంగా ఉండకూడదు. ప్రతివాడికి ప్రవర్తనలో స్వతంత్రత ఉంది. వారివారి పరిధులలో ప్రతివాడికి స్వాతంత్ర్యం ఉంది. అందరికీ ఒకే ఒకరీతి నియమం కుదరదు. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ప్రతివాడికీ స్వాతంత్ర్యం ఉంది. ఎవరి స్థానాలలో వారు తగినట్లుగా కార్యక్రమాలు నిర్వర్తించాలి. ఉదాహరణకు - డాక్టరు, కాంపౌండరు, నర్సు ఉన్నారు. అందరూ వర్కర్లే. అట్లని డాక్టరు పని కాంపౌండరు, నర్సు పని డాక్టరు చేయరు. డాక్టరు ఆపరేషన్ చేస్తే సంతోషిస్తారుకానీ నర్సు కత్తి పట్టుకుని కోస్తానంటే రోగులు అటు రారు. కనుక ఎవరికి ఎందులో ప్రావీణ్యం ఉన్నదో వారు ఆ రంగంలో సేవ చేస్తుండాలి.

ప్రేమకు ప్రేమే ఫలం

నేడు దేశం అల్లకల్లోలంగా ఉంది. మనం నియమ పాలన అనే పవిత్ర భావాన్ని దేశంలో వ్యాపింపజేయాలి. కేవలం బోధించి, గ్రంథాలు ప్రచురించి ప్రయోజనం లేదు; చేసి చూపించాలి. అదే నిజమైన సేవ. మనల్ని సమాజం ప్రతి క్షణం అడుగడుగునా గమనిస్తోంది. కనుక, మొదట మనం మంచిది అనేది నిర్ణయించుకొని దైవత్వంవైపు పురోగమించాలి. మంచినే వినాలి. మంచినే చూడాలి. మంచినే ఆలోచించాలి. మంచిని పెంచుకొని మంచితనాన్ని ప్రపంచానికి పంచిపెట్టాలి. సేవ పదార్థంకోసం కాదు; పరార్థంకోసం సేవ చేయాలి. ప్రేమకోసం మనం ప్రేమించాలి. ప్రేమకు మూడు సుగుణాలున్నాయి.

1. ప్రేమకు భయం లేదు.
2. ప్రేమ ఇచ్చుకొనేదేకాని పుచ్చుకొనేది కాదు.
3. ప్రేమకు ఫలం ప్రేమేకాని మరొకటి కాదు.

ప్రేమ ఉన్నచోట ద్వేషం ఉండదు. ప్రేమ నిస్వార్థమైనది. ప్రేమవద్ద ద్వైతభావమే ఉండదు. ద్వైతం అనగా “నాది, నీది” అనే భావం. ఇది ఉన్నచోటే ద్వేషం, భేదభావం, అశాంతి ఉంటాయి. ప్రేమ ఉంటే శాంతి లభిస్తుంది. అయితే, నీకూ శాంతికీ మధ్యలో ఒక కోరిక వచ్చి కూర్చుంటుంది. ఈ కోరిక పోతేకాని నీకు శాంతి లభించదు. ‘ఐ వాన్ట్ పీస్’ (నాకు శాంతి కావాలి) అంటావు. ఇక్కడ ‘ఐ’ (నేను) అనే అహంకారము, ‘వాన్ట్’ (కావాలి) అనే కోరిక రెండూ తొలగించినప్పుడే ‘పీస్’ (శాంతి) నీకు లభిస్తుంది. అహంకారము, కోరిక ఈ రెండే శాంతికి అడ్డుగా వచ్చి చేరినాయి. ఈ అడ్డు పోవాలి. అప్పుడు నీకు శాంతి లభిస్తుంది.

సేవకే నాయకత్వం

ప్రేమయే నిజమైన భక్తి. దైవప్రేమను పెంచాలి. చిన్న పిల్లల పవిత్ర హృదయాలలో ఈ పవిత్ర ప్రేమ బీజాలు నాటాలి. నీతి కథలు బోధించాలి. సత్యవాక్కులు పలికించాలి. భారతదేశం అన్ని దేశాలకు ఆదర్శప్రాయంగా ఉండాలి. విశ్వము అనే విద్యాలయంలో భారతదేశం ప్రధానోపాధ్యాయుడు. అలా భారతదేశాన్ని తీర్చిదిద్దాలి. సేవవల్లనే ఇది సాధ్యం. సేవకు మించిన కార్యం మరొకటి లేదు. సేవయే నాయకత్వం వహించాలి. “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు” - ఇదే నేడు కావలసింది. ప్రేమించటం - సేవించటం, జీవితంలో దైవ

సాక్షాత్కారానికి ఇదే మార్గం. ప్రేమమతమే మన మతం. శాంతి అనేది భగవంతుడిచ్చే వరం కాదు. అది నీ మాటలపై, చేతలపై ఆధారపడి ఉంది. నీవు ప్రేమగా మాట్లాడటం అభ్యాసం చేసుకో! నీకు శాంతి లభిస్తుంది. మన శాంతి మన ప్రవర్తనపైనే ఆధారపడి ఉంది. మనకు శాంతి కావాలంటే మన ఆలోచనలు, కార్యక్రమాలు, ప్రవర్తన అన్నీ శాంతియుతంగా ఉండాలి. ప్రేమగా ఉండాలి.

ప్రేమ వెలుగు, స్వార్థం చీకటి

సాయి ప్రేమమూర్తి, ప్రేమస్వరూపమే సాయి. సాయికి ఏనాడూ ఆగ్రహం లేదు. నిరంతరం అనుగ్రహమే అనుగ్రహం. వెలుతురులో వస్తువులు కనిపిస్తాయి, చీకటిలో కనిపించవు. వెలుగే ప్రేమ. ప్రేమ అనే ప్రకాశంలో చూడండి, అన్నీ వివరంగా తెలుస్తాయి. స్వార్థం అనేది తమోగుణం, చీకటి. స్వార్థ దృష్టితో చూస్తే ఏమీ కనిపించదు. సృష్టి అంతా దృష్టిలోనే ఉంది. దృష్టి ప్రేమమయం చేసికొని చూడాలి. సృష్టిని మార్చలేము. ప్రేమ దృష్టితో చూస్తే ద్వేషం ఎక్కడా కనిపించదు. ద్వేష దృష్టితో చూస్తే అంతా ద్వేషమే. అందరం అన్నదమ్ములం, అక్కా చెల్లెళ్ళం. అందరికీ తండ్రి దైవం ఒక్కడే అన్న సౌభ్రాతృత్వం, మానవత్వం పెంచుకోండి.

డాక్టర్లు ఇక్కడే కాదు, మీ పట్టణాలకు వెళ్ళి ఒక సంఘంగా ఏర్పడి నిర్ణీత కార్యక్రమం ప్రకారం వారానికొకసారి పల్లె ప్రాంతాలలోని బీదవారికి వైద్య సహాయం అందించండి. పట్టణవాసులకంటే పల్లె ప్రజలకిది చాలా అవసరం. వారు నోరు లేనివారు. ఏమీ ఎరుగనివారు, అమాయకులు. వారిని సేవించండి. అదే గొప్ప త్యాగం. ఇక్కడివారే కాదు, దేశంలోనివారంతా మనవారే.

(శ్రీవారి దివ్యబోధ, 15-2-1988)

"నేను అటువంటి దొంగను కాదు కదా"

1983వ సం॥లో బృందావనం కళ్యాణ మండపంలో విద్యార్థులు ఏర్పాటు చేసిన సైన్స్ ఎగ్జిబిషన్‌ను తిలకించడానికి కారుణ్యానందస్వామి తదితరులు వెంటరాగా భగవాన్ బాబావారు విచ్చేశారు.

విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన వివిధ వస్తువులలో 'బర్గలర్ అలార్మ్' ఒకటి. అంటే, ఇంట్లోగాని, కార్యాలయాల్లోగాని దొంగలు చొరబడటానికి ప్రయత్నిస్తే గణగణమని గంట మ్రోగి ఇంటివారిని, లేక పోలీసువారిని అప్రమత్తులను చేసే పరికరం.

ఆ పరికరం నుండి వెలువడే కాంతి పుంజానికి అడ్డుగా చెయ్యిపెడితే గంట మ్రోగుతుందని చెబుతూ, దాన్ని తయారు చేసిన విద్యార్థి తన చెయ్యి పెట్టాడు. గంట మ్రోగింది.

భగవాన్ తమ చేయి పెట్టారు. కానీ, గంట మ్రోగలేదు!

తాను తయారుచేసిన పరికరంలో ఏదైనా లోపమున్నదేమోనని కంగారుపడి ఆ విద్యార్థి అంతా సరిచూసి మళ్ళీ తన చేయి పెట్టాడు, గంట మ్రోగింది.

భగవాన్ వెంట వచ్చిన కారుణ్యానంద కూడా చేయి పెట్టారు, గంట మ్రోగింది.

విద్యార్థి ప్రార్థన మన్నించి భగవాన్ మళ్ళీ తమ చేయి పెట్టారు. గంట మ్రోగలేదు!

అందరూ ఆశ్చర్యంతో చూస్తుండగా, **"నేను అటువంటి దొంగను కాదు కదా"** అంటూ భగవాన్ చిరునవ్వుతో ముందుకు కదిలారు.

అవును, విత్తచోరులను పట్టించడానికి రూపొందించిన ఆ పరికరం చిత్తచోరుణ్ని ఏవిధంగా పట్టించగలదు?!

3

సనాతన సాయి సందర్శనం

ప్రొ॥ జె. హేమలత

"అజాయ జనయిత్రే స్య బ్రహ్మణే అనంత శక్తయే
పరపరాత్మన్ భూతాత్మన్ పరమాత్మన్ నమోస్తుతే!"

మన స్వామి సత్యసాయి, సనాతన సాయి, సత్యసనాతన సాయి. అనగా శాశ్వతుడు. "స్వామి" అంటే అర్థం ఏమిటి? 'స్వమ్' అనగా ఐశ్వర్యము – అది కలవాడు. ఆ ఐశ్వర్యం ఏది? లోకమంతా. లోకస్వామి కదా సాయి! కాబట్టి విశ్వమంతా ఆయన ఐశ్వర్యమే. విశ్వము జరుగుచునే యున్నది కదా! కనుక, స్వామి విశ్వములో, అంటే మనందరిలో, అంతేకాదు, భూనభోంతరాళాలలో మహా భూతాత్ముడై ఉన్నారు. ఆ అవ్యయ తత్త్వం భౌతిక శరీరంతో చర్మ చక్షువులకు కనిపించినంతకాలం మన మనోబుద్ధులు మాయావృతములై భ్రమలకు లోనైనాయి. "మా స్వామి మాకు దర్శనమిచ్చారు, పుట్టపర్తిలో ఉన్నారు, మా గృహమునకు వేంచేశారు, మాతో మాట్లాడారు..." ఇవీ మనం అందరం అనుకున్న మాటలు. ఆరోజుల్లో స్వామి సుందర భౌతిక రూపాన్ని చూచుటకే తహతహపడ్డాం. **"వాసుదేవస్సర్వమితి సమహాత్మా సుదుర్లభః"** అనీ, **"హరిమయము విశ్వమంతయు, హరి విశ్వమయుండు"** అనీ అన్న ప్రాచీనుల బోధనలు చదివినా, **"ఆకారమే లేని ఆ నిరాకారున కెట్టి రూపము దిద్ద నెవరి తరము!"**, **"నేను చిద్రూపుడటంచు మీరెరుగరయ్య"** అని చెవినిల్లు కట్టుకొని స్వామి చెప్పినది ఎన్ని మార్లు విన్నా, **'విశ్వరూప తుమ్హో'** అని నిత్యమూ పాడుకున్నా, అవన్నీ ఒక మూలకు నెట్టి, అంతర్బహిశ్చరూపియైన సాయి నారాయణుని బహిస్స్వరూపమును మాత్రమే గణనకు గైకొన్న మన పాక్షిక దృష్టి అది.

అంతమాత్రంచేత అందులో దోషమున్నదని అనుకోరాదు. ప్రహ్లాదాదుల గుణములను గ్రహించి వారిని బ్రోవ నేతెంచిన ఆ మహావిష్ణువు **"ఆ గుణంబె గణించి యా అమరవంద్యు డార్తజననాథుడీనాడు పర్తీశుడై అవతరించె"** నని కదా భగవద్వాణి! అవ్యక్తరూపి, అవాఙ్మానస గోచరుడు, అయిన జగన్నాథుడే మనకోసం మనల ననుగ్రహించి భూమిపై అవతరించి, పైగా లౌకిక విషయలాలసలో కొట్టుమిట్టాడుచున్న మనల్ని దగ్గరకు తీసి ఉద్ధరింప నిశ్చయించుకొన్న ఆ పరమాత్ముని నిష్కారణ కరుణకు మనం ఏమిచ్చి ఋణం తీర్చుకోగలం!

భవసాగరంలో మునిగి తేలుతున్న మననుద్దేశించి **"శ్రీకారుడు సత్యసాయి నిను కావగ వచ్చిన నావ – కాంచవే"** అంటూ చేసిన హెచ్చరికను మనం నిజంగా ఎంతవరకు వినియోగించుకొన్నాము – అన్న ఆత్మవిమర్శ ఎవరికి వారు చేసుకోవలసినదే. అప్పుడంతా మన కష్టాలు, బాధలు, రుగ్మతలు, వెళ్ళబోసుకోవడానికి అంతటి దివ్య మహనీయ విరాణ్మూర్తిని ఒక వేదికగ వినియోగించుకున్నాము. స్వామి సుందర సుకుమార విగ్రహాన్ని, ఆ స్ఫురద్రూప విన్యాసాన్ని, ఆ దివ్యమంగళ మందహాసాన్ని అవలోకించి ఆనందించాము. ఇంకొంచెం మెరుగైతే సేవాధర్మాన్ని ఉత్తరోత్తర ప్రయోజనకారి అనే స్వార్థ భావంతో నిర్వహించాం. తప్పు లేదు. కాని, "స్వామికి నేను సన్నిహితుడను, స్వామి నావాడు" అనే అహంకారాన్ని ఆవరింపజేసుకొన్నాం. మనకు తెలియకుండానే 'భక్తులం' అనే ఒక అందమైన ముసుగుని కప్పుకొని దరిచేరాం. భక్తి అంటే ఏమిటో స్వామి చెప్పింది విని అలా నడుచుకున్నామా? అరుదైన అవతార మహత్త్వాన్ని, అమూల్యమైన విలువని గుర్తించి వర్తించి సార్థకత చెందామా? స్వామి పదేపదే చెప్పేవారు. ఏమని? **"వెతుకుచున్నాను నేను, వెతుకుచునే ఉన్నాను, కానరాడొక్క భక్తుడీనాటికిన్"** అని. అర్థం చేసుకున్నామా? మనలో ఏమైనా మార్పు వచ్చిందా? ఏమో! అంతరాత్మని మోసగించుకోకుండా ఎవరంతట వారే ఇప్పుడైనా గుర్తించుకోవాలి.

మనమేమిటో మనకే తెలియదే! "అది తెలుసుకో! పరమాత్మతత్త్వం దానంతట అదే అవగతమవుతుంది" అని, **"ఆత్మతత్త్వమెరుగ ఆనందమబ్బును, తత్త్వ మెరుగకున్న తాపమంటు"** అన్న స్వామి దివ్యోపన్యాసం విని తాత్కాలిక ఆవేశంతో చప్పట్లు చరిచామేకాని, అది ఎంత శక్తివంతమైన సందేశమో ఆలోచించామా? ఆచరించామా? **"అవతరించుట అనుటలో అర్థమేమి? జనులపై ప్రీతివాత్సల్య పరతతోడ, వారి స్థాయికి దైవంబు వచ్చు భువికి, జీవప్రజ్ఞతోపాటుగ దైవప్రజ్ఞ"** అని వివరించి, **"ఎల్లభూతములందు తానేకమగుచు, భిన్న దేహములందు భిన్నమగుచు అవ్యయంబై వెలుగు ఆత్మతత్త్వమె సాయి"** అని స్వామి చెప్పినపుడు 'దానినిగూర్చిన చింత మనకేల! మన స్వామి మనదగ్గరే ఉన్నారు కదా!' అనే ఒక సున్నిత సుకుమార భావనా వీచికలలో తేలియాడాం. దివ్య అవతారం ఈ మానవాళి మధ్యలో మనినంత కాలం ఏవో రకరకాల స్వార్థ సంకుచిత సంఘర్షణలతోనూ, కొంత భక్తి భావోద్వేగాలతోనూ కాలం గడిపాం. ఇప్పుడా అమృతమయ అవతారం తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించి కనుమరుగైంది. మరి! మృత్యుతత్త్వ స్వరూపులం కదా! మన ప్రస్తుత స్థితి ఏమి? మన కర్తవ్యమేమి? సర్వదా సర్వథా, మనకు అండదండయై యుండిన ఆ దేవతామూర్తి దివ్యధామమున కేగినదనే హఠాత్ సంఘటనా ఘట్టిత హృదయం నిశ్చేష్టిత నిర్వీర్య స్థితినుండి క్రమక్రమంగా జాగృతమైన ఈ దశలోనైనా మన స్వామి, మనలో ఒకరై మనతో ఆడి, పాడి, మనల నలరించిన ఆ ప్రేమమూర్తి నిజరూపాన్ని అంతర్ముఖులమై అవలోకించాల్సిన అవసరం ఉంది.

సనాతనుడు, సర్వేశ్వరుడు అయిన పరంధామునికి శతసహస్రాధిక నామాలు, రూపాలు. **"సహస్ర నామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే, సహస్రకోటి యుగధారిణే నమః"** అని ఏ నామాన్ని గ్రహించినా, అది నామరూప రహితుడైన పరబ్రహ్మమునే తెలియజేస్తుంది. ఆ నిర్గుణ నిరాకార పరతత్త్వంగ సాయి దివ్యతత్త్వాన్ని దర్శించటం అభ్యసించాలి. 1976 వ సంవత్సరం మే నెల ఊటీలో జరిగిన వేసవి ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా శిబిరం (సమ్మర్ కోర్సు)లో స్వామి దివ్యోపన్యాసం ఇస్తూ, **"ఈ దేహం (సాయి అవతారం) 96 సంవత్సరాల కాలం ఉంటుంది"** అని చెప్పటం ఈనాటికీ చెవుల్లో రింగుమంటూనే ఉన్నది. అప్పుడు నాలో కలిగిన భావం 'అమ్మయ్య! నేను అప్పటికి జీవించి ఉండనులే' అని. అంతమాత్రమే. (అయ్యో! అందులోనూ స్వార్థమే!)

స్వామి దివ్యవచనాన్ని అర్థం చేసుకోగల శక్తి ఈ స్వల్పబుద్ధికెక్కడిది! స్వామి చెప్పిన ఆ చిన్న వాక్యం ఇప్పుడు ఎన్ని రకాల వాదనలకి, అపోహలకి, విమర్శలకి, ఆవేదనలకి దారితీసిందో తలచుకుంటే, మానవుడు తన అల్పాతి అల్పమైన బుద్ధితో భగవద్వాక్యాలను అంచనా వేసే తీరు ఎంత అవివేకమో అర్థమవుతుంది.

ఆ దివ్య అమోఘ వచనాన్ని, 96 సంఖ్య అంతరార్థాన్ని, లోతుగా ఆలోచిస్తే, ఇలా తోస్తుంది. **"పవిత్రాణాం పవిత్రం యోః మంగళానాంచ మంగళమ్, దైవతం దేవతానాంచ భూతానాంయోవ్యయః పితా"** అని రోజూ చెప్పుకుంటాం కదా! దాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకుంటే, భూతానామ్ అంటే సకల ప్రాణులలో అవ్యయుడుగ – ఎల్లకాలాలలో ఆ పరమ తేజస్వి, ఓజస్వి ఉన్నాడు, ఉంటాడు. మరి 96 మాటేమిటి? సంస్కృతంలో నవ అంటే తొమ్మిది. నవము అంటే తొమ్మిది రంధ్రములు గల మానవ శరీరం. షట్ అంటే ఆరు.... నవరంధ్ర యుక్తమైన శరీరములలో షడభిజ్ఞత్వముతో ... అనగా దివ్యదృష్టి, దివ్యశ్రోత్రము, పూర్వనివాసానుస్మృతి, పరేంగిత జ్ఞానము, అప్రత్యక్ష విషయ జ్ఞానము, వియద్గమనానుగమన వ్యూహాది లక్షణమైన బుద్ధి, అనే ఆరు శక్తులు గల ఆత్మరూపునిగ ఉంటాను అని అర్థమని ఇప్పుడీ సామాన్య జీవునికి తోపింపజేశారు స్వామి. ఈ ఆరు గుణాలు స్వామిలో ప్రత్యక్షంగ చూచాము. స్వామిని తెలిసినవారికి ఇవి అనుదినం అనుభవాలే కదా! ఇంతమాత్రమే కాదు. స్వామి అందరినీ సంబోధిస్తూ **"దివ్యాత్మస్వరూపులారా!"** అనేవారు. అంటే మనిషి తనలోని దివ్యాత్మను గుర్తించిననాడు ఈ ఆరు శక్తులు లభ్యమవుతాయని, అది ఎన్నటికీ అనంత దేశ కాలాలలో సత్యమనీ, స్వామి 'ఈ అవతారం 96 సంవత్సరాలు ఉంటుంది' అనటంలోని అంతరార్థం. కాబట్టి ఇప్పుడు మనం నేర్చుకోవలసినది, ఆచరించవలసినది – ప్రతి

పవిత్ర నామంలోనూ అణువణువునా స్వామిని దర్శించగలగటం. దర్శించటం అంటే భౌతిక నేత్రాలతో చూడటం కాదు. మనోనేత్రంతో భావించి ఏకాగ్ర చిత్తంతో అనుసంధానం చేయటం. సనాతన సంప్రదాయానుగతంగ భారతీయ ధర్మం మనకి ప్రసాదించిన సకల దేవతా నామాల అర్థం విశ్లేషించి నప్పుడు ప్రతి నామంలోనూ స్వామి కనిపిస్తారు. ఏ దేవతామూర్తిని భావించినా స్వామి ప్రత్యక్షమవుతారు. అత్యంత ప్రాచీనములు, ప్రసిద్ధములు అయిన విష్ణు సహస్ర నామంకాని, విరాడ్రూప స్త్రీమూర్తిగ దేవీ తత్త్వమును తెలియజేసే లలితా సహస్ర నామంకాని, ఇంకా శివ సహస్ర, ఆదిత్యహృదయాదులుకాని, ఏ నామ పారాయణ చేసినా – అది యాంత్రిక ఉచ్చారణ కాక ఆ నామాల వెనుక నున్న తత్త్వార్థమును పరిశోధనాత్మకముగ భావించినట్లయితే స్వామి మన వెన్నంటి చిరునవ్వుతో 'ఇదే కదా నేను' అంటున్నట్లే, భాసిస్తుంది. ఇది అనుభవైకవేద్యం. ఇదే సనాతన సాయి స్వస్వరూప సందర్శనం. దానికోసమే సామాన్య జీవులం మన అందరం చెందవలసిన సత్యవేదనం. ❃

జ్వలనం - ఆనందం

ఎన్. సీతారామారావు

దేవుడెక్కడని? గుడిలోనా మానస గడిలోనా?
అనవరతం కదలాడే అనంత ప్రకృతిలోనా?
అనాదిగా సాగుతున్న అన్వేషణ
అలుముకున్న ఆలోచన లోతుల్లో
తళుకుమన్న ఏదో దివ్యానుభూతి
అంతలోనే అదృశ్యం
మళ్ళీ మనిషికి దేవుడొక దాగుడుమూతలాట
అతి చేరువలోనే దివ్యత్వం విరిసిందన్న వినికిడి
అటుగా పరుగెత్తి పరికిస్తే
అశేష జనం, అనంతమైన సవ్వడి
ఎద ఎదలో ఉద్విగ్నత, దృష్టంతా అటువైపే
ఐదు అడుగుల రూపం, హిమాలయ సదృశ గంభీరం
నెమ్మదిగా కదలివస్తున్న దివ్యత్వం
అభిలషించిన ఆనందం చేరువ కాగానే మూగవోయిన వాణి
మూర్తీభవించిన ప్రేమపుంజం ప్రత్యక్షంగా నడయాడుతుంటే
అది ఒక అపూర్వ సాక్షాత్కారం – ఇది సత్యం
స్వామి మరుగు కాగానే – మళ్ళీ వెతుకులాట, మళ్ళీ పెనుగులాట
ఎడదలో ఏదో జ్వలనం – జ్వాలల్లో ఏవో ధగధగలు
ఎఱ్ఱని అంగరఖా ధరించిన స్వామి ప్రత్యక్షం
అంతు తెలియని జ్వలనం – అరుదైన ఆనందం
కావాలి ఇది శాశ్వతం ❃

జీవిత పరమార్థ సాధన చేయించడానికే సాయి అవతరణ

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు దేహాన్ని వదలింతర్వాత రెండవ జన్మదినం అప్పుడే వచ్చేసింది. మనం ఊహించని విధంగా ఊహించని కాలంలో భగవాన్ బాబావారు తమ శరీరాన్ని సాయికుల్వంత్ హాలులో వదిలేసి, తమ అవతరణ శక్తినంతా సాధక భక్తుల పరం చేసి నైరూప్యంలో కలిసిపోయారు. మనం శరీర తాదాత్మ్యం కల్గినవాళ్ళం కాబట్టి, శరీరమే మనం అన్న మాయా విభ్రమం ఉన్నవాళ్ళం కాబట్టి, అవతార పురుషుడైన బాబావారినీ అట్లాగే శరీర మాత్రంగానే అనుకోవడం మనకు సహజమైపోయింది కాని, నిజానికి మనకు మాత్రం తెలీదా – వారు తమ శరీరం దాటి విశ్వవ్యాప్తులైన విరాణ్మూర్తులేనని! అట్లా తెలీకపోయినవారికోసమే కదా వారు ఈ భూమిమీద ఈ దేశం, ఆ దేశం అని కాక సర్వ దేశాల్లోనూ, తమ శరీర అనుపస్థితిలోనే, కనీ వినీ ఎరుగని లీలలు జరిపింది!

ఇవేళ మనమందరం గుర్తిస్తున్న సత్యం బాబా శరీరం లేదు కాని వారున్నారని! ఈ నగ్న సత్యమే మనకు ఒక చక్కని ఆధ్యాత్మిక పాఠంగా రూపొందుతున్నది. అసలు మనుష్యులమైన మనకే మృత్యువు లేదంటున్నది అద్వైత సిద్ధాంతము. భగవంతుడైన బాబావారూ జన్మ పునర్జన్మలు సైతం లేని శుద్ధ ఆత్మ పదార్థమే (అహం పదార్థమే) మనమని తెల్పుతూ **"అటులనే జగత్తు స్వప్నతుల్యము... ఈ జన్మలు పునర్జన్మలు, ఈ రాకపోకలు అన్నియు మాయా కల్పితములు, భ్రమలు, అసత్యములు. నీవు పరిపూర్ణుడవు. నీవే ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరుడే నీవు. ఈ జ్ఞానానుభూతి నొందినవారికి ఈ జగత్తులో ఐక్యసిద్ధి కలుగును"** [**సత్యసాయి వాహిని**] అని అన్నారు.

మనమే ఈశ్వరుడైనప్పుడు మరి అవతారంయొక్క స్థితి ఏమిటి? మనం మాయను మాయం చేసేటంతవరకూ అవతారం అవతారమే. మనం మాయలో ఉన్న ఇప్పటి స్థితిలో కూడా బాబావారు మనల్ని దివ్యాత్మలుగానే సంబోధించినారు కదా. ఈ మాయను తొలగించడానికి నామస్మరణాది భక్తి మార్గంనుంచి జ్ఞానయోగ మార్గం దాకా భగవాన్ అన్ని మార్గాలలోనూ పద్ధతులను తేటతెల్లంగా తెలిపారు. ఏ పద్ధతి ననుసరించినా చివరకు జ్ఞానప్రాప్తి కలుగనిది మోక్షం సిద్ధించదు కాబట్టి బాబావారు "జ్ఞానవాహిని" గ్రంథంద్వారా జ్ఞానసిద్ధికోసం సాధకులకు ఎంతో అద్భుత విషయాలను విశదీకరించారు. మాయ అన్నది ఒక 'నర్తకి' అనీ, దానిని తలక్రిందులు చేస్తే తప్ప అది తొలగదని బాబా చమత్కారంగా ఒక మాట అన్నారు. తలక్రిందులంటే

"న ర్త కీ"

"కీ ర్త న"

అన్నట్లుగా. అంటే నామసంకీర్తన చేస్తే మాయ తొలగుతుందని అర్థం! ఏ మార్గంలోనివారైనా ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో ఉంచుకొనవలసిన మాట నొకదాన్ని బాబా **"సత్యసాయి వాహిని"** పుస్తకం మొదటి వాక్యంగా రాశారు. **"జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ"** అన్న ఈ వాక్యము ఏ మతంవాడయినా, మార్గంవాడయినా ఎప్పుడూ దృష్టిలో ఉంచుకోవాల్సిందే. సేవచేసినా, భజనచేసినా, జపధ్యానాలు చేసినా – ఏది చేసినా పరమార్థం ఆత్మయందు ఉండడమే. దాన్ని విడిచినప్పుడు మాయలోకి జారిపోతాము. అది జరుగకుండా ఉండేటందుకు ఎప్పుడూ మన ధ్యాస – స్పృహ – దృష్టి 'ఆత్మ' పైన ఉండాలి.

ఆత్మ, నేను, భగవంతుడు, శక్తి, ఈశ్వరుడు అన్నీ సమానార్థకాలే. మన లక్ష్యం ఆత్మసిద్ధిగా ఉండాలన్నది సాయీశ్వర సందేశం. **"నేనెవరు? ఈ కర్తృత్వమేమిటి? ఈ భోక్తృత్వమెందులకు? జనన మరణాదులెందులకు కలుగుచున్నవి? నాకీ సంసారమెట్లు ప్రాప్తించినది? ఇందుండి ముక్తి కలదా? ఇత్యాది విషయ విచారణయే మహా తపస్సని ఋషులు చెప్పెడివారు"** అని తెల్పుతూ భగవాన్ ఇలాంటి విషయ విచారణ మనచేత చేయించగల్గి మనకు గురువు ఎవరు కాగల్గుతారో తెల్పుతూ **"అట్టి మార్గదర్శకుడు, మార్గోపదేశకుడు భగవంతుడొక్కడే"** అని తెల్పారు. మిథ్యా గురువులు, శక్తిహీనులైన గురువులు సాధకునికి సరి అయిన దారి చూపలేరు. అపారమైన కరుణాళువు కాబట్టి అందుకే భగవంతుడు శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిగా శరీర ధారణ చేసికొని 1926 నవంబరు 23నాడు ఈ భువి మీదకు దిగివచ్చి మనందరికి 85 సం॥ల కాలం శరీరంలోంచీ, ఇప్పుడు శరీర విరహిత స్థితినుంచీ గురుత్వం వహిస్తున్నారు. "నేనెవ్వరు?" అన్న విచారణ చేసి జన్మ మృత్యువుల రహస్యాన్ని ఛేదించగల్గిన నేర్పునీ, తెలివిడినీ భగవాన్ వారి ప్రబోధలద్వారా, రచనలద్వారా మనకిచ్చారు. **"నేను ఎవరు? అను ప్రశ్న జనించుటకు మృత్యు విషయమే మూలకారణము"** అంటూ భగవాన్ **"దైవ చిద్విలాసమంతయూ మృత్యువుయొక్క పరిశీలనలోనే ప్రకాశించుచున్నది"** అని తెలిపారు. **"మృత్యువునీ, దాని రహస్యాన్ని గురించీ పరిశీలన చేయగా "నేను"యొక్క రహస్యం తెలుస్తుంది. మృత్యు విచారణ అనగా సాక్షాత్ తన పరమార్థమును గూర్చియేయని మానవుడు విశ్వసించవలెన"**ంటారు భగవాన్. మన పరమార్థం "ఆత్మ"యేనని భగవాన్ తెలుపనే తెలిపినారు కదా. మృత్యు పరిశీలన మనల్ని అక్కడికి చేరుస్తుందని అర్థం. దీనికిగాను సాక్షాత్తు భగవంతుడే రూపధారణ చేసి వచ్చారు. భగవంతుడే గురువుగా లభించడం ఈ యుగంలోని మానవజాతియొక్క అదృష్టం. సూక్ష్మ సూక్ష్మాంశాలను ఒక ప్రభావశీలమైన శక్తితో భగవాన్ మనకు బోధించారు. ఏ రకపు సాధనలను చేసినా మన ధ్యాస దేనిమీద ఉండాలో భగవాన్ తేటతెల్లంగా తెలిపారు.

రూపంలేని ఈ స్థితికి నిరుత్సాహపడిపోయి అన్య మార్గాలూ, అన్య గురువుల ఆలంబనాలూ ఆచరించి ఈ జన్మని వ్యర్థం చేసికొనవద్దు. మనందరిపై సాయీశ్వరాశీస్సులు దండిగా ఉన్నాయి. ఒకసారి వారి కృపావీక్షణం మనమీద పడినా, ఇప్పటి వారి మహాసమాధి స్పర్శ అన్న అదృష్టం కల్గినా ఆధ్యాత్మికంగా సాధించలేనిది ఉండదు. దేహ రహిత పరోక్షస్థితిలోని వారి ప్రభావం ప్రత్యక్షరీతితో సమానమైనదే. అవతార గురువుని గురించి చెప్తూ స్వామి,

"మహోన్నతులు, మహోత్తములును అగు మరొక రకపు గురువులు కలరు. వారే ఈశ్వరుని అవతారములు. వారు పారమార్థిక బలమును ఇచ్ఛామాత్రమున ఇతరులకు ఈయగలరు. వారి ఆజ్ఞలచే అధమాధములు సహితము క్షణమాత్రమున జ్ఞానసిద్ధులు కాగలరు. వారు గురువులందరికీ గురువులు"

అని హామీ ఇచ్చారు. అవతార పురుషుని సంకల్ప మాత్రంచేతనే జ్ఞానసిద్ధి కల్గుతుందన్న తర్వాత మనకు వేరే అభయం అవసరమా?! అల్ప గురువులనుంచి దూరంగా ఉంటూ జీవిత పరమార్థంకోసం భగవాన్ బాబావారి సన్నిధిని ధ్యాసలో ఉంచుకుంటూ సాధన చేసికొంటూ ఉండడం కోసం వారికి సహస్ర ప్రణామాలు చేస్తూ వారి దీవెనలకోసం ప్రార్థిద్దాము గాక! ❋

అల్పగురువుల చెంతజేరకు
స్వల్పగుణముల చింత చేయకు
తలపులన్నియు నిలిపివేసిన
తనువుకెప్పుడు జన్మలేదు

- బాబా

విచిత్ర చికిత్స

బి.వి. సత్యమూర్తి

లేటిన్ అమెరికా సత్యసాయి సంస్థల కోఆర్డినేటర్ అయిన లియోనార్డో గుట్టర్ ఆర్జెంటీనాలో చేసిన ఉపన్యాసం విని ప్రభావితుడైన సుప్రసిద్ధ పారిశ్రామికవేత్త , మాజీ విదేశ రాయబారి అయిన టియొడొరో క్రెస్టో అతనిని అభినందించి, ఈక్విడార్‌లోని తన ఇంట్లో లంచ్‌కి ఆహ్వానించేడు.

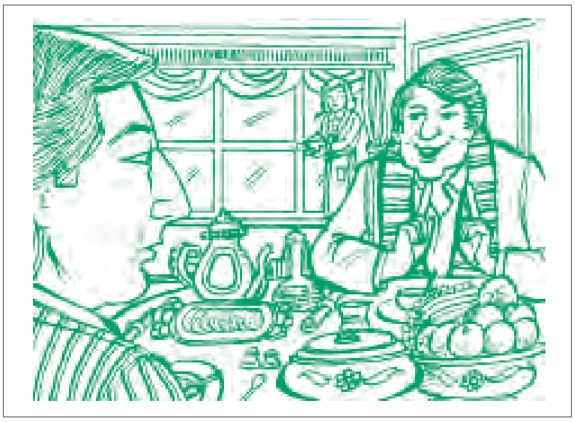

"నేను సెప్టెంబరులో భారతదేశం వెళ్లాలనుకుంటున్నాను, నాకు ఆ దేశం కొత్త. మీరు నాకూడా వచ్చి బాబా దర్శనం చేయిస్తానంటే ఖర్చులన్నీ నేను భరిస్తాను. మీరు రాగలరని ఆశిస్తున్నాను" అన్నాడు.

సెప్టెంబరులో పుట్టపర్తి వెళ్ళాలనుకుని, డబ్బు ఇబ్బందివల్ల మానుకున్న ప్రయాణం క్రెస్టోద్వారా వీలుపడటం కేవలం బాబాయొక్క దివ్య సంకల్పమే అన్న దృఢ విశ్వాసంతో ఆనందిస్తూ లియోనార్డో, "నేను మీతో రావడానికి ఒక కండీషన్ మీద అంగీకరిస్తాను. నేను మిమ్మల్ని బాబా సమక్షంలో జరిగే భజనకు తీసుకువెళ్ళి నాప్రక్కన కూర్చోపెట్టుకుంటాను. అంతేకాని, బాబాతో ప్రత్యేక దర్శనం చేయించటం నావల్ల కాదు. అది బాబా దయ; మీ అదృష్టం" అన్నాడు. క్రెస్టో సరేనన్నాడు.

క్రెస్టోని వెంటపెట్టుకుని లియోనార్డో ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళేడు. ప్రయాణంలో క్రెస్టో పాలు, పండ్ల రసం మొదలైన ద్రవపదార్థాలనే తీసుకునేవాడు. అక్కడికి వెళ్ళాక అసలు రహస్యం బయటపెట్టేడు. "నాకు గొంతులో కేన్సర్ పుండు ఉంది. ఒకసారి ఆపరేషన్ అయి మళ్ళీ విపరీతంగా పెరిగింది. ఇక ఆపరేషన్ వీల్లేదు. తాత్కాలికంగా బాధ ఉపశమనానికి మందులు తీసుకుంటూ, మరో ఆరు నెలల

వరకూ జీవితాన్ని పొడిగించుకోవడం తప్ప ఆ వ్యాధి నివారణోపాయం లేదని ఈక్విడార్‌లోని సుప్రసిద్ధ కేన్సర్ స్పెషలిస్టు చెప్పేడు.”

ఇలాంటి వ్యాధిగ్రస్తుణ్ని, ముందు తెలియజేయకుండా వెంటబెట్టుకుని వచ్చినందుకు బాబా తనను ఏమి మందలిస్తారో అని భయపడుతూ, గత్యంతరం లేక, లియోనార్డో అతనిని నిత్యం భజనలో తన ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకునేవాడు. లియోనార్డో భయపడ్డట్టుగానే బాబా వాళ్ళదగ్గరికి రాలేదు, వాళ్లవైపు చూడలేదు. ఆరు రోజులయింది. క్రిస్టో దర్శనం, భజన సమయాల్లో ఉత్సాహంగా ఉండేవాడు. లియోనార్డో మాత్రం బాబా ఆగ్రహానికి గురయ్యానేమోనన్న భయంతో ఉండేవాడు.

ఏడో రోజున కూడా బాబా దూరంగానే నడచివెళ్ళి వేదికమీద సింహాసనంలో కూర్చుని భజన అనంతరం హారతి తీసుకుని వెళ్ళిపోయేరు. క్రిస్టో మాత్రం ఆనందతన్మయత్వంతో కంటిధారలు కార్చడం చూసి ఏమయిందని లియోనార్డో అడిగేడు.

“బాబా భజన మధ్యలో కుర్చీలోంచి లేచి సరాసరి నావద్దకు వచ్చి నోరు తెరవమని, ఆ కేన్సర్ కండరాన్ని తీసి బయటపడేశారు. నువ్వు చూడలేదా? అంతేకాదు. ‘నీ కేన్సర్ కేన్సిల్డ్’ అన్నారు. నువ్వు వినలేదా?” అన్నాడు.

లియోనార్డో నిర్ఘాంతపోయి,“బాబా మనవైపు రానైనా లేదు. నీదగ్గరికొచ్చి నోట్లో వ్రేళ్ళు పెట్టి కేన్సర్ కండరం తీసెయ్యడ మేమిటి?! కేన్సర్ కేన్సిల్డ్ అనడమేమిటి?! కలగన్నావా?” అన్నాడు.

కలకాదు, నిజం అంటూ ఆనందంగా లియోనార్డోతో పాటు అన్ని పదార్థాలతోనూ భోజనం చేశాడు.

అందరికీ అదృశ్యంగానూ, క్రిస్టోకి మాత్రం ప్రత్యక్షంగానూ వచ్చి బాబా అతడికి అద్భుతమైన చికిత్స చేసి ఆరోగ్యం ప్రసాదించేరని గ్రహించి, కరుణామయులు, మహిమాన్వితులు అయిన బాబాకు మనస్సులో అభివందనములర్పించేడు.

తన విశ్వాసం దృఢపరచుకోవడానికి ఈక్విడార్ తిరిగి వెళ్లేక క్రిస్టో వెంట వెళ్ళి అతనికి ఆపరేషన్ చేసిన కేన్సర్ స్పెషలిస్టుకి తన అనుభవంగురించి చెప్పేడు.

అతడు అన్ని పరీక్షలు మళ్ళీ చేయించి క్రిస్టో గొంతులో ఏవిధమైన కేన్సర్ లక్షణాలు లేకపోవడం చూసి దిగ్భ్రమ చెంది బాబా అద్భుత చర్యకి అభివాదాలు తెల్పుతూ, క్రిస్టో అదృష్టాన్ని అభినందించేడు.

క్రెస్టో డాక్టర్ చేసిన పరీక్షలు, అనూహ్యమైన పరిణామంగురించి వివరించి ఒక రిపోర్టు తీసుకున్నాడు.

లియోనార్డో, క్రెస్టోల ఆనందానికి అవధులులేవు. అమితోత్సాహంతో క్రెస్టో తనకు వింత చికిత్సద్వారా పునర్జన్మ ప్రసాదించిన బాబా అద్భుత చర్యను, ఆ డాక్టరు రిపోర్టును ఆ దేశంలో బహుళ ప్రచారం గల ఒక పత్రికలో ప్రచురింపజేసి, ఆ పత్రిక తాలూకు పదివేల ప్రతులను, లియోనార్డో సహకారంతో దేశవ్యాప్తంగా పంచిపెట్టించి, బాబాకు తన కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పించుకున్నాడు. ❋

స్వామి మాటే మాట

బృందావనంలో భజన జరుగుతోంది. సాయంత్రం ఆరు గంటలకు స్వామి హారతి తీసుకుని భజన ముగించడం పరిపాటి. ఒకసారి 6.15 అయింది. స్వామి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు.

రామబ్రహ్మంగారు స్వామి ఎదుటకొచ్చి నిలబడ్డారు.

"ఏమి సమాచారం?" అని అడిగేరు స్వామి.

"ఆరుంపావయింది స్వామీ, భక్తులు స్వామికి హారతి ఇవ్వడానికి ఎదురు చూస్తున్నారు" అన్నాడాయన.

"స్వామి రావటం లేదు. హారతిచ్చి భజన ముగించుకోమను" అన్నారు స్వామి.

రామబ్రహ్మంగారు బృందావనం గేటు తీసి అక్కడ ఉన్న స్త్రీ, పురుష సేవాదళ్ సభ్యులతో, "స్వామి ఈరోజున హారతికి రారు. హారతి ఇచ్చేసుకోమని చెప్పండి" అని ప్రకటించేరు.

రామబ్రహ్మంగారి వెనుకనే వచ్చి నిలబడ్డ స్వామి, "అంతమంది అక్కడ వేచి ఉంటే స్వామి రారని చెబుతావా?! నీకెవరిచ్చేరీ అధికారం? సిగ్గులేదూ?!" అంటూ భజన జరుగుతున్న చెట్టు కిందకి వెళ్ళి కూర్చుని పాట అయిన తరువాత హారతి తీసుకున్నారు.

స్వామి తమ నివాసమునకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత, "స్వామీ! ఇంక భక్తులెవరూ నా మాట నమ్మరు" అన్నారు రామబ్రహ్మంగారు.

"నీ మాట నమ్మకపోతే యేమి?! నా మాట విని నమ్మి ఎంత ఆనందించేరో చూశావుగా!" అన్నారుట స్వామి. రామబ్రహ్మంగారు చెప్పేరు.

ప్రేమావతారి

సి. జయాశాస్త్రి

అవతరించుట యనుటలో అర్థమేమి?
ప్రజలపై ప్రీతి వాత్సల్యపరత తోడ
వారి స్థాయికి దైవంబు వచ్చు భువికి
జీవ ప్రజ్ఞతో బాటుగా దైవ ప్రజ్ఞ

"మీరందరు మానవ శరీరాలు ధరించిన ఆత్మ స్వరూపులు. దుర్మార్గులుగా ప్రవర్తించేవాళ్ళు కేవలం అజ్ఞానులు, వారిని ద్వేషించకండి. మీరు వారిని మనసారా ప్రేమిస్తే వారిలో మానసిక పరివర్తన కల్గి మీకు మిత్రులుగా మారుతారు. అందరినీ ప్రేమించండి. ఎవరికీ అపకారం చేయకండి. 'లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్ – హెల్ప్ ఎవర్, హర్ట్ నెవర్' అని స్వామి మనకి అను నిత్యం ప్రబోధిస్తున్నారు. భగవానుని సృష్టిలో భేదం లేదు. జీవి మనుగడకొరకు జీవన విధానంలో వైరుధ్యం ఏర్పడింది.

ఆ వైరుధ్యమే కృతయుగంలో దేవతలు, దానవులు అని రెండు వర్గాలుగా ఉండేవారు. దానవుల అరాచకాలను అరిగట్టి వారిని నిర్మూలించడానికి జలచర భూచర రూపాలతో సర్వజీవులలో నేనే ఉన్నానని, సర్వాంతర్యామి నని తెలియచేయడానికి దేవదేవుడు అవతరించెను.

త్రేతాయుగంలో "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః" అని శ్రీరామచంద్రమూర్తిగా అవతరించి దానవులను సంహరించెను.

ద్వాపరయుగంలో దానవులు, మానవులు అని రెండు వర్గాలుగా ఉండేవారు. దానవత్వం దావానలంలా వ్యాపిస్తుంటే "దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణార్థం" పరమాత్మ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మగా నిత్యానిత్య వివేకము గీతద్వారా కలిగించడానికి అవతరించెను.

కలియుగంలో దానవులు విడిగా, మానవులు విడిగా లేరు. మానవునిలోనే మానవత్వం (సద్గుణం) మరియు దానవత్వం (దుర్గుణం) కలిసి ఉన్నాయి. ముందు యుగాలలో భౌతిక సంహారంతో దానవ నిర్మూలన జరిగింది. ఈ యుగంలో దుర్గుణ రూపంలో ఉన్న దానవత్వాన్ని రూపుమాపడానికి దైవం (శిరిడి) పత్రి సాయిగా మతసామరస్యాన్ని చక్కజేసి, సామ, దాన, భేద, దండోపాయాలతో మానవులను సరిజేసి, తదనంతరం (పుట్ట)పర్తిసాయిగా ప్రేమ పంటలు విశ్వమంతా పండించాలని అవతరించారు.

ప్రేమంటే ఎలాగుంటుందో తెలిపి జీవి జీవి దగ్గరకు వచ్చి ప్రేమ ఫలాల్ని అందించి, ప్రేమతో మనస్తత్వాలను పరస్పరం అర్థం చేసుకొంటే ఐకమత్యం, సుఖశాంతులు జీవితాంతం ఉంటాయని, కష్ట సుఖాల సమత్వం నేర్పించే అవతారమూర్తి మన స్వామి.

పిన్న పెద్దలకు అర్థమయ్యేరీతిగా అతి తేలిక పదాలతో తెలియచెబుతూ కఠిన హృదయాలను కరిగిస్తూ, అభయమిస్తున్నారు.

'అఖిల మానవులకు నానందమొనగూర్చి రక్షించుచుండుటే దీక్ష నాకు'

ప్రతి జీవిని రక్షించి ఆనందింపజేసి దీక్షాదక్షులైన మన స్వామి హస్తద్వయము అభయప్రదమైనవి.

'సన్మార్గమును వీడి చరియించువారల పట్టి కాపాడుటే వ్రతము నాకు'

దారి తప్పి అడ్డంకులలో చిక్కుకున్నవారిని ఆదుకుని అక్కున చేర్చుకుని సన్మార్గములో నడిపించుటే వ్రతమైన మన స్వామి తీక్షణ వీక్షణాలు చాలా శక్తివంతమైనవి.

'బీద సాదలకైన పెను బాధ తొలగించి లేమిని బాపుటే ప్రేమ నాకు'

అన్నార్తిని, అర్థార్తిని రూపుమాపి ఆనందాబ్ధిలో ఓలలాడించే మన స్వామి దరహాసము, చిద్విలాసము శిరోధార్యమైనవి.

'మంచి చెడ్డలు కూడ మనసులో సమముగా భావించుచుండుటే భక్తి నాకు'

సమత మమతలకు ఆలవాలమైన మన స్వామి సన్నిధి నిరుపమాన పెన్నిధి. సమత మమతలే భక్తియని, అవే మీరిచ్చే భక్తి పుష్పములని, వాటిని తప్పక స్వీకరిస్తానన్న సత్యసంధునికి నిర్మల నిశ్చల భక్తి పుష్పాలై అలరిద్దాం, ఆశ్రయిద్దాం.

భగవంతుడు మనలోనే ఉన్నాడని, ఏవిధంగా ఉన్నదీ ప్రతి సందేశంలోను స్వామి వివరిస్తున్నారు. ఐనప్పటికి మాయ వీడక బాహ్యంలోనే వెతుకుతున్నాము, ద్వైత భావాన్ని ఆశ్రయిస్తున్నాము.

దేవుడెక్కడంచు దేవులాడెదవేల?
దేవుడుండె నీదు దేహమందు
దైవమే నీవయ్యు దైవంబు వెదకుట
నిన్ను నీవు వెదకునట్లు గాద!

పాంచభౌతికమైన దేహంలో ప్రతి కదలికకు మూలాధారమైన దివ్యశక్తియే దైవము. ఆలోచింపచేసే శక్తి, చూడగలిగే శక్తి, వినగలిగే శక్తి, ఆఘ్రాణింపచేసే శక్తి, మాట్లాడగలిగే శక్తి నిరాఘాటంగా జరిపించే సర్వదేవతాతీత శక్తియే దైవము. అది నీ ఆపాదమస్తకము నిండియున్నది. దేహమంతా నిండియున్న దైవశక్తిని ఎక్కడెక్కడో వెతుకుతా వెందుకు? బాహ్య ప్రకృతే జీవిలోని అంతః ప్రకృతి. నీలోనున్న దైవశక్తిని గమనించు, విశ్వసించు, అనుభవించు. నీవే దైవానివనే నమ్మిక పెంచుకోమని చిన్న పిల్లలకు కూడ అర్థమయ్యే రీతిగ దైవమైన మన స్వామి పదేపదే చెప్తూనే ఉన్నారు.

భగవత్ శక్తిని దశదిశలా దర్శింపచేసిన భగవానునికి అనుభవ భావ సుమము.

విశ్వవిభుని విశ్వరూపం సత్యవిభుని ప్రతిరూపం
పృథ్వియే పాదద్వయమై కేశమే ఆకాశమై
***సత్యం** వాయువై సర్వజీవాయువై*
***శివం** దివ్య తేజోవలయమై శివ కేశవమై*
***సుందరం** గంగాజలమై నదీ సంగమ సాగరమై*
పంచభూత నిక్షిప్తమై ఆత్మానుసంధానమై
విశ్వవిభుని విశ్వరూపం సత్యవిభుని ప్రతిరూపం
ఆ ఫాలభాగం రాగద్వేషాది రహితం
భృకుటిలో సునిశిత శ్రీసవనం
చక్షురింద్రియం చకచ్చకిత కరుణారస రసమయ వాహిని
వాసికెక్కిన నాసికేంద్రియం సేవకే ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసం
ఆ కర్ణ కర్ణేంద్రియం సుశ్రవణ ప్రణవ పూర్ణం
రుచి రుచిమయ భాషణం స్వామి సంభాషణం
మధురసమయ సుస్వరం స్వామి మృదుల స్వరం
సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ దయా
సహనం సదనం స్వామి హృదయం
పంచేంద్రియ పరిరక్షణ సనాతన సారథీ
సాదరించు మా ఆర్తి అందించుమా స్ఫూర్తి
శ్రవణం ప్రణవం చిన్మయం
స్మరణం మననం తన్మయం
శరణం శరణం సద్గురు చరణం
సాయీ చరణం భవ హరణం

మన స్థాయికి దిగి ఎవరెవరిని ఏతీరుగా సవరించాలో ఆరీతిగ సవరించే సన్నిహితులు మన స్వామి. క్రమశిక్షణ, సమయస్ఫూర్తి నేర్పించే తండ్రిగా, శుచి శుభ్రత (మానసికంగా) నేర్పిస్తూ భయాందోళనలను పోగొట్టి అక్కున జేర్చుకునే అమ్మగా ఉన్న భగవానునికి ప్రేమామృత రస వర్షితునకు వందనం దిన దినం జన్మదినం. ❋

అసమాన లీలావతారి

ప్రభువౌచు తారక బ్రహ్మమౌచు
రాజిల్లు పుట్టని రాముడెవరు?
మరల మరల నిన్ను మెరిపించి మురిపించి
యెదద నొక్కెడి దొంగ కృష్ణుడెవరు?
బూచుల రాయడై బూడిదరాయడై
బ్రోచు సాత్రాట్టు శంభుడెవరు?
చిటికెలో నేలు రేని జేరి సాధుల బాధ
వారించు శ్రీరామ బంటు యెవరు?
తత్త్వము నెరిగి జ్ఞాన ఔషధము నొసంగు
మూర్తి భేదంబు లేని దక్షిణామూర్తి యెవరు?
అసమాన లీలావతారుడీ యెదువన్నె
లొసుగు పరమాత్మనే ఈ సత్యసాయి!

- బాబా

ఉపాధ్యాయ నమః

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

"ఉపాధ్యాయ వృత్తి చాలా పవిత్రమైనది. ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించడానికి ఇది పరమ పవిత్రమైన సాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది. నిస్వార్థమైన ప్రేమను అలవరచుకోవడం, దానిని ఇతరులపై ప్రసరింపజేయటం, వారితో కలసి పంచుకోవడం ఉపాధ్యాయులు సాధన చేయాలి. ఈ సాధనలో ఉపాధ్యాయుడు భావి పౌరులను ఆత్మవిశ్వాసము, ఆత్మప్రకాశము, ఆత్మచైతన్యము గల వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దాలి" అని స్వామి ఉపాధ్యాయులకు ఆదర్శమైన మార్గాన్ని సూచించారు.

"తమసోమా జ్యోతిర్గమయ" అన్న సూక్తిని భారతీయులు అనాదిగా పాటిస్తున్నారు. చీకటిలోంచి వెలుగులోకి దారిచూపిస్తూ మార్గదర్శకులైన ఎందరో మహనీయులు, గురువులు ఈ గడ్డపై జన్మించారు. ఋగ్వేదంలో విద్యవలన వ్యక్తిలో సేవాభావం, ఆత్మవిశ్వాసం పెరుగుతాయని చెప్పబడింది. ఈనాటి ప్రపంచంలో విద్యగురించి ప్రస్తావించినప్పుడు చాలామంది విదేశాల్లోని విద్యాలయాల గురించి చర్చిస్తున్నారు కానీ, మొట్టమొదటి విద్యాలయాలు మన భారతీయ గురుకులాలనీ, మొట్టమొదటి విశ్వవిద్యాలయాలు మన తక్షశిల, నలందాలని ఈ తరంవారు గుర్తు తెచ్చుకోవాలి.

గురువులకు నిలయం

గురువులకు నిలయమైన మన పవిత్ర భారతదేశంలో వారికి సముచిత స్థానం లభిస్తోందా? సత్ప్రవర్తన గలవారు ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపడుతున్నారా? అనే విషయాలు ఆలోచించేలా చేస్తున్నాయి. ఉపాధ్యాయులను వేధించడం, అగౌరవపరచే సంఘటనలు, సినిమాల్లో వారిపై వ్యంగ్య బాణాలు, సమాజంలో తగిన గుర్తింపు లభించకపోవడం ఆందోళన కలిగిస్తున్నాయి. ఎక్కడో ఒకరిద్దరు పొరపాటు చేసినపుడు మొత్తం అందరినీ విమర్శించటం శోచనీయం. సముద్రంలో పదిశాతం నీరు కలుషితమైనంతమాత్రాన సముద్రమంతా కలుషితం కాదు కదా!

స్వాతంత్ర్య సమరంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించిన బాలగంగాధర తిలక్ ఉపాధ్యాయుడు. ఒకసారి ఒక విలేఖరి, "అయ్యా! తమరు స్వాతంత్ర్యంకోసం ఎంతో కృషి చేస్తున్నారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చాకా మీరు విద్యాశాఖామంత్రి పదవి చేపడుతారా? ప్రధానమంత్రి అవుతారా?" అని అడిగారు. "నాకు ఏ పదవీ వద్దు. అనేకమంది మంత్రులను, ప్రధానమంత్రులను, మేధావులను తయారుచేయగల ఉపాధ్యాయుడుగానే కొనసాగుతాను. దేశాన్ని రక్షించే విద్యావంతులుగా తర్ఫీదునిచ్చే ఈ ఉద్యోగమే నాకు గొప్ప పదవి" అన్నారు.

గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మైశ్రీ గురవే నమః

అనేది భారతీయ తత్త్వం. అందరికన్నా ప్రథముడు గురువు. గురువుని గౌరవించి తరించినవారెందరో మహనీయులుగా పేరు పొందారు. శ్రీరాముడు కూడా వసిష్ఠ మహర్షిని గురువుగా అంగీకరించటం మనకు తెలిసినదే. పురాణ పురుషులందరూ ఒకప్పటి శిష్యులే. అర్జునుడు ద్రోణునివద్ద శిష్యరికం చేశాడు. గురువుని స్మరిస్తూ ఏకలవ్యుడు అద్భుత విలుకాడయ్యాడు.

"ఈ ప్రపంచంలో ఎవరెన్ని అద్భుతాలు చేసినప్పటికీ, అత్యంత ప్రతిష్ఠాత్మకమైన బిరుదులు, సత్కారాలు పొందినప్పటికీ, ఆ బహుమతిలో సింహభాగం వారికి చదువు చెప్పిన గురువులకు చెందుతుంది" అంటారు గురువులకు గురువుగా పేరు తెచ్చుకున్న భారతదేశ ఆణిముత్యం శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్. విద్యతో జ్ఞాన సముపార్జన మాత్రమే కాదు, సమాజంలో తనని తాను సంస్కరించుకుంటూ, పదిమందికి జ్ఞానాన్ని పంచుతూ సమాజ శ్రేయస్సుకి పాటుపడేవారే గురువులు.

చదువు సంస్కారం

చదువుతోపాటు నేర్చుకునే చదువు మరొకటి ఉంది. అదే మానవతా విలువలు. స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసాల్లో పదేపదే ఈ విషయం చెప్పారు. ఇటీవలి కాలంలో పెద్దపెద్ద చదువులు చదివిన కొందరు తమ తప్పిదాలవలన శిక్ష అనుభవించటానికి కారణం చదువు కాదు; ఆ చదువుతోపాటు అలవర్చుకోవలసిన సత్యం, ధర్మం, శాంతి, ప్రేమ, సేవ అనే స్వామి బోధించినవి ఆచరించకపోవటమే అని గ్రహించవచ్చు. కాబట్టి, నేటి ఉపాధ్యాయులు తాము బోధించే పాఠాలతోపాటుగా ఈ జీవిత పాఠాలను కూడా పిల్లల హృదయాలకు హత్తుకొనిపోయేలా సోదాహరణంగా వివరించాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. నేటి సమాజంలో విద్య ఒక సామాజిక అవసరం.

చదువుతోపాటు ఉపాధ్యాయులు ఏడు విషయాలలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులలో వికాసం కలిగించాలి. అవి 1. శారీరక వికాసం 2. మానసిక వికాసం 3. ప్రజ్ఞా వికాసం 4. సాంఘిక వికాసం 5. చింతనా వికాసం 6. ప్రవర్తనా వికాసం 7. ఆధ్యాత్మిక వికాసం.

గురుభ్యో నమః

ఒక విద్యార్థి పాఠశాలకు వెళ్ళేదారిలో ఉన్న పెద్ద బండను శిల్పి చెక్కడం చూశాడు. కొన్నాళ్ళకు అద్భుతమైన దేవతామూర్తిని మలిచాడు ఆ శిల్పి. ఆ విద్యార్థి శిల్పాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. "ఈ బండరాయిని నేను మూడేళ్ళనుండి చూస్తున్నాను. దీనిలోపల ఇంత చక్కని బొమ్మ దాగి ఉందని నీకెలా తెలుసు?" అని అడిగాడు.

"నీకు తెలుసుకోవాలని ఉంటే పాఠశాలలో మీ గురువుని అడుగు. ఆయన నాకన్నా గొప్ప శిల్పి. అనాగరికుల్ని అద్భుతమూర్తులుగా చేయగలడు. మీ పాఠశాలలో మిమ్మల్ని దేవతామూర్తులుగా మార్చగలడు. మీ విద్యాలయం దేవాలయం చేయగలడు" అన్నాడు శిల్పి. "గురువులు విత్తాపహారులు కాకూడదు, చిత్తాపహారులుగా మెలగాలి. శిష్యులకు విద్యాసంస్థల్లో భారతీయ సంస్కృతిని, దివ్య పురుషుల చరిత్రలను, వారి ఆదర్శములను, బోధించాలి. బైబిల్, ఖురాన్, పార్సీ, బౌద్ధ గ్రంథములనుండి మహాత్ముల కథలను వారికి అందించాలి" అన్నారు బాబా.

గురువు - స్నేహితుడు

గురువంటే పిల్లలకు భయ భక్తులుండటం సహజం. కానీ భయం ఎక్కువైతే బడి మొహం చూడరు. గురువు అవసరమైతే సందర్భాన్ని బట్టి శిష్యుడితో స్నేహ బంధం కూడా పెంచుకోవాలి. ఈ సందర్భంలో స్వామి బడిలో చదువుకునే రోజుల్లో జరిగిన సంఘటన ఈ తరం టీచర్లు తెలుసుకోవాలి. ఆ రోజుల్లో టీచర్లంటే పిల్లలకు హడల్. భయంతో కూడిన గౌరవం కూడా ఉండేది. స్వామి చదువుకున్న బడిలో అయ్యంగార్ అనే మాస్టారుండేవారు. ఆయనను చూస్తే పిల్లలు, బడిలోనే కాదు, బజారులో కనిపించినా పక్కసందులోకి దూరేవారు. ఒకరోజు స్వామి కూడా అలాగ సందులోకి దూరటం ఆయన గమనించారు.

మర్నాడు తరగతిలో ఆయన, "రాజూ! నన్ను చూసి పక్కసందులోకి ఎందుకు దూరినావు?" అని అడిగారు. స్వామి నిర్భయంగా, "నేను మిమ్మల్ని చూడలేదు. ఆ పక్కసందులో నా స్నేహితుడి ఇంట్లో పుస్తకం ఉంది. దానిని తీసుకోవాలని వెళ్లాను" అన్నారు. దానికాయన, "నువ్వు నిజంగా నన్ను చూడలేదా? అబద్ధం చెబితే కొడతాను" అన్నారు. "మీకు కొట్టాలనిపిస్తే కొట్టండి. నేను సత్యమే చెబుతున్నాను." "నిజమే రాజూ, నీవు సత్యమే చెబుతావని నాకు తెలుసు. కానీ ఏనాడూ తప్పు చేయని నీవు ఇలా తప్పు చేస్తున్నావని కోపం వచ్చింది. సరేలే, రేపు మా ఇంటికి సరదాగా రా" అని ఆహ్వానించారు.

మర్నాడు స్వామికి ఫలహారం పెట్టి, ఇద్దరు కలసి తింటూ, "ఈరోజు నుండి మనిద్దరి మధ్య ఫ్రెండ్‌షిప్ ఉంటుంది. బాగా చదువుకో. ఏ అనుమానాలున్నా సంశయించకుండా అడుగు" అని చెప్పి ప్రేమతో పంపించారు.

ఈ సంఘటనను శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల ప్రథమ ప్రపంచ సమ్మేళనంలో స్వయంగా స్వామి వెల్లడించారు.

ఏనాడో ఉపనిషత్తులో చెప్పినది అక్షరాలా జరిగింది.

ఓం సహనావవతు సహనౌ భునక్తు
సహవీర్యం కరవావహై
తేజస్వినావధీతమస్తు మావిద్విషావహై
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

కృష్ణ తత్త్వం - సాయి తత్త్వం

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

ద్వాపరయుగం నాటి కృష్ణతత్త్వమే నేటి సాయికృష్ణుని తత్త్వంగా ప్రవర్ధిల్లి, మనందరి హృదయ క్షేత్రాల్లోనూ ఆ సాయికృష్ణుడే క్షేత్రజ్ఞుడుగా దివ్యభావాలను పరిపోషించారు, పరిపోషిస్తున్నారు, పరిపోషిస్తారు. సాయికృష్ణుడు సర్వులలోనూ ప్రేమపూరితమైన ఆర్తిని కలిగించి, భక్తిపూర్వకమైన ప్రేమను పెంపు చేసి, ఎవరి ఇష్ట దేవతా రూపంలో వారికి సాక్షాత్కార భాగ్యాన్ని ప్రసాదించి, ధన్యులను చేసి అంతలోనే అంతర్ధాన మవుతున్నారు. అంతర్యామిగా సుస్థిరమవుతున్నారు.

"ఈ ప్రపంచంలో నావాళ్ళు కానివాళ్ళంటూ ఎవ్వరూలేరు. అందరూ నావాళ్లే. కొందరు నా నామమును ఉచ్చరించకపోవచ్చు. అయినప్పటికీ వాళ్లూ నావాళ్లే. నేనెవరినో పలకరిస్తున్నట్లు చిరునవ్వు నవ్వడం, వ్రేళ్ల కదపడం మీరు గమనించే ఉంటారు. అప్పుడప్పుడు నేను గాలిలో వ్రాస్తున్నట్లు మీకు కనిపిస్తూ ఉంటుంది. నేనలా ఎందుకు చేస్తున్నానో తెలుసుకోవాలని మీలో కొందరికి కుతూహలంగా ఉంటుంది. అటువంటి సమయాలలో మీ కంటికి కనపడని ఎవరికో నేను సందేశం పంపుతున్నానన్నమాట. ప్రతి క్షణం నేను లక్షలాదిమందిని ఆదుకుంటూ ఉంటాను. అయితే ప్రచారం ఉండదు. ఒక తండ్రి తన బిడ్డలకు చేసే సహాయాన్ని ప్రచారం చేసుకోదు కదా" అంటారు స్వామి.

స్వామి సర్వాంతర్యామి, అంతర్యామి. మరి మన కోరికలూ, వేదనలూ స్వామికి తెలియవా?! తమనుంచే ఉద్భవించిన సకల చరాచర జగత్తునూ, స్వామి సంకల్పమాత్రాన ఆదుకుంటారు. నిత్యం మనం ఎన్నో ప్రమాదాలను ఎదుర్కొంటూ, రక్షింపబడుతూ ఉంటాము. అది మన ప్రయోజకత్వమా?! లేదు, లేదు. భగవంతుని అవ్యాజ ప్రేమానురాగ కటాక్ష వీక్షణాలవల్లనే; స్వామి తమ అఖండ దివ్యామృతాన్ని కోటి తల్లుల ప్రేమతో మనకు అందించడంవలననే. *"కేవలం మానవ శరీరంగా కనబడుతున్న ఈ దేహము, మానవాతీత శక్తులను ప్రదర్శిస్తున్నప్పుడు విస్మయతరమైన ఈ సంఘటనలవలన అందరి దృష్టి, ఈ దేహంలోని దివ్యత్వంపై లగ్నమవుతుంది. అయితే, ఇదే దివ్యత్వము సమస్త మానవులలోనూ అంతర్లీనముగా ఉన్నది. మానవజాతికి అప్పుడప్పుడు ఈ విషయమును గుర్తు చేయవలసిన అవసరమున్నది. అలా చేయటమువలన మానవులకు విశ్వాసము పెంపొంది వారు భగవత్తత్త్వమును గుర్తించగలిగే స్థాయికి చేరుకుంటారు. అప్పుడే మానవుని మనస్సు విశ్వాధినేత అయిన భగవంతునివైపు మళ్ళుతుంది"* అంటారు స్వామి.

ఎవరు ఏ రూపంలో నమ్మితే, ఏ రూపంలో ఆరాధిస్తే, ఏ రూపంలో కొలిస్తే ఆయా రూపాలలో దర్శనమిస్తారు స్వామి, సర్వదేవతాతీత స్వరూపులు కనుక. అణువునుండి అనంతం వరకు వ్యాప్తి చెందిన సాయి విశ్వవిభూతి అందరినీ ఆనందపరవశులను చేస్తుంది. చిన్మయానంద స్థితిని ప్రసాదిస్తుంది. అయితే స్వామి విన్యాసానికీ, హేలకూ, లీలకూ అనువుగా, అనుగుణంగా మన హృదయాలను అమలినం చేసుకోగలగాలి. ప్రతి ఒక్కరూ తాము ప్రకృతి స్వరూపులమేననీ, ఆత్మస్వరూపులమేననీ, పరమాత్మతోడి సంగమంతో అద్వైత స్థితినీ, సిద్ధినీ పొందగలమనీ తెలుసుకోగలగాలి. "దివ్యాత్మ స్వరూపులారా!" అంటూ ఆప్యాయంగా స్వామి మనలను సంబోధిస్తున్నందుకైనా కృతజ్ఞతగానైనా మనము స్వామి ఋణాన్ని తీర్చుకోగల స్థితిని పొందగలగాలి.

"నేనెవరినో తెలుసుకోవాలని మీరనుకుంటున్నారా? నాది సాక్షాత్తు భగవంతుని అవతారమే. ఈ అవతారమును గురించి ఏవిధమైన పొరపాటునూ పడకండి. నా లక్ష్యం నెరవేరితీరుతుంది. నేను మిమ్మల్ని నా దగ్గరకు పిలిపించుకుంటాను. ప్రాపంచికమైన కొన్ని వరాలుకూడా

ఇస్తాను. అయితే, అవన్నీ మీ దృష్టిని భగవంతునివైపు మరల్చడానికే. జనబాహుళ్యము మధ్యకు వెళ్ళడం, వారికి తగు సలహాలిచ్చి వారిని సవ్యమైన మార్గంలోకి నడిపించడం, వారికి కష్టం కలిగినప్పుడు ఓదార్చడం, వారిని ఉద్ధరించడం, వారిని సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలనే మానవతా విలువలను పాటించే మార్గమువైపుకు మళ్ళించడం... ప్రస్తుత సమయములో భగవంతుడు అవతరించినది సరిగ్గా ఈ కార్యము నిర్వర్తించడానికే."

అది 1964వ సంవత్సరం. కాకినాడ రంగరాయ మెడికల్ కాలేజిలో వైద్య విద్యార్థినిగా అనాటమీ పరీక్షలకు సంసిద్ధమవుతున్న సమయం. ఒక దివ్యవాణి, భగవద్వాణి నా చెవులకు సోకింది. నా ఆరాధ్య దైవం శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తిరిగి గీతను ప్రబోధిస్తున్నారా?! ఆ వాక్కులో ఎంత మాధుర్యముంది! ఎంతటి మహత్తు ఉంది! తన్మయత్వం చెందాను. ఆ దిశగా నడిచాను.

ఎదురుగా ఇంజనీరింగ్ కాలేజి ఆవరణలో ఇసుక వేసినా రాలనంతటి జనసందోహం. వేదికపైన ధగధగాయమానంగా వెలిగిపోతున్న కాషాయాంబరధారి నిలబడి ఉన్నారు. కిరీటాకృతిలో ఉన్న నల్లని శిరోజాలు తేజస్సును విరజిమ్ముతున్నాయి. ఆ అమృతహస్తాలు ఎందరికో సందేశాలనిస్తున్నట్లూ, ఎందరి బాధలనో దూరం చేస్తున్నట్టూ చిత్రంగా కదులుతున్నాయి. అప్రయత్నంగా నా చేతులు జోడించాను. ఆ దైవాన్వితుడే కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవం శ్రీ సత్యసాయి. ఆ వాక్కులో కృష్ణగీత. ఆ చూపుల్లో కోటి తల్లుల ప్రేమానురాగాల వెల్లువ. గీతామృతాన్ని సేవిస్తూ మైమరచిపోయాను. అన్ని రోజులూ దైవానికి అంత చేరువలో ఉండగలగటం నా జన్మజన్మల సుకృతం.

ఒకరోజున ఎప్పటిలాగే స్వామి దివ్యదర్శనంకోసం వెళ్ళాను. అక్కడంతా శూన్యం. కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగాయి. అంతలో ఒక వృద్ధుడు ఆత్మీయంగా పలకరించి, "అమ్మా! స్వామి ఉదయం పుట్టపర్తి వెళ్ళిపోతున్నారు. ఇదిగో చిరునామా" అంటూ అడ్రసిచ్చి అదృశ్యమైపోయారు!!!?

ఆ మర్నాడు స్వామిని వెదుకుతూ అశేష జన ప్రవాహమున్న ఒక భవంతి ముందు ఆగాను. మేడమీద నిలబడి ఉన్నది సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు. ఆ దివ్యచక్షువులు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్నాయి. అరుదైన కేశ సంపద కాంతి పుంజాలతో మిరుమిట్లు గొల్పుతుండగా, ఉల్లాసంగా ఉయ్యాలలో కూర్చుని ఉన్నారు స్వామి. అందరితోపాటు దివ్య ప్రసాదాన్ని నేనూ అందుకున్నాను. బ్రహ్మకడిగిన ఆ దివ్యపాదాలపైన తలను ఆన్చి ఎంతోసేపు ఉండిపోయాను. అంతటి అదృష్టం మళ్ళీ భవిష్యత్‌లో అపురూపంగా అందబోతోందని అప్పట్లో నాకు తెలీదు. 1999 సం॥లో నా సోదరి జమునగారితో పర్తి వచ్చినప్పుడు స్వామి తిరిగి శ్రీకృష్ణునిలా దర్శనమిచ్చారు. ఓంకార పతకమున్న సువర్ణ హారాన్ని ప్రసాదించి, నా తలపైన దివ్యహస్తాన్నుంచి శక్తిపాతంతో ఆశీర్వదించారు. సంపూర్ణ ప్రేమావతారులు స్వామి. ఈ అద్వైతమూర్తి మన అణువణువునా నెలవైయున్నారని తెలుసు. అంతర్యామిగా మన హృదయాలలోనే అధిష్ఠించి ఉన్నారనీ తెలుసు. అయినా వారి సన్నిధిలో ఊహాతీతమైన దివ్యానుభూతులను మరీమరీ అందుకోవాలనే ఆర్తి మనలను నిలువనివ్వదు. స్వామిలోని విశ్వజనీన ప్రేమాకర్షణ శక్తి అంతటిది.

పూజ్యులు శ్రీ ఘండికోట సుబ్బారావుగారు తన అనుభవాన్ని వివరిస్తూ, "అమ్మా! ఒకసారి స్వామి నాకు గీతామాధుర్యాన్ని వివరిస్తున్న సందర్భంలో అరుదైన ఆ వివరణలను వ్రాసిపెట్టుకోవాలని కలం పట్టుకున్నాను. అప్పుడు కలంతో అవసరం లేదని స్వామి వారించారు. తమ దివ్యహస్తాన్ని నా శిరస్సుపైన ఉంచి శక్తిపాతంతో నన్ను ఆశీర్వదించారు. 'నా వాక్కు నీకు అవసరమైనప్పుడు గుర్తుకు వస్తుంది' అని చెప్పారు. ఆ దివ్య వర ప్రభావంతో ఆ తరువాత నేనెన్నడూ స్వామి సమక్షంలో కలం పట్టుకోలేదు. స్వామి అనుగ్రహంతో అద్భుతమైన ధారణాశక్తి సిద్ధించడం వలననే స్వామి వాక్యాలను యథాతథంగా గుర్తుకు తెచ్చుకుని వ్రాయగలుగుతున్నాను" అన్నారు. మా కళ్ళు ఆనందాశ్రుపూరితాలయినాయి.

మన దేహం నవరంధ్రములు గల మురళి వంటిది. అన్నిటియందు దైవస్పర్శ ఉండాలి. అంటే, సర్వాంగములూ దేవుని సేవకే అర్పితం కావాలి. అదే సంపూర్ణ శరణాగతి. అంటే, దైవం వేరూ, నేను వేరూ అన్న భావన ఉండకూడదు. నీవు లేకపోతే నేను లేను అన్న భావన కలిగి ఉండాలి. అదే మధుర భక్తి. అదే స్వామి మననుంచి కోరుకునేది.

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 13వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

రాష్ట్రమంతటా ఉత్సవాలు

శ్రీ నారాయణ రావు గారు ఒక వ్యాను సిద్ధం చేశారు. ఊరూరా, జిల్లాలో తిరగడానికి అది ఉపయోగపడింది. వ్యాను పైన సంస్థల గుర్తులు పెయింట్ చేసి, దైవ ప్రీతి, పాప భీతి, సంఘ నీతి సూక్తులు వ్రాయించి, 'దేవుడున్నాడు' అని పెయింట్ చేయించి, దానికి స్పీకర్లు బిగించారు. ఆవిధంగా శ్రీ సత్యసాయి జగన్నాథ రథం తయారయింది. నిరంతరం వేదం, నామం వినిపించడం, అన్ని గ్రామాలు చుట్టి రావడం రజతోత్సవాల కార్యక్రమం. వ్యానులో నేను, నారాయణరావు, డా॥ పార్థివేశ్వర రావు, నారాయణరావుగారి కుమార్తె పద్మ, ఫోటోలు తీయడానికి ఐ.యల్.టి.డి. శాస్త్రి గారి కొడుకు, స్వామి ఊటీ పాఠశాల పూర్వ విద్యార్థి గిరిధర్ మేమంతా కలిసి అన్ని ఊళ్ళు కలయ తిరిగాము. వ్యాను డ్రైవర్ సుధాకర్ మహాభక్తుడు, సేవాదళ్ సభ్యుడు, ఎంతో నిదానం గలవాడు.

ప్రతి ఊళ్ళో ఊరేగింపులు, బాజా బజంత్రీలు, నామ సంకీర్తనలు, మంగళ హారతులు. నా ఉపన్యాసం తప్పదు కదా మరి. చివర్లో భోజనాలు. ప్రతి గ్రామంలో పండుగ వాతావరణం. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల రజతోత్సవాలు మంగళ కళ్యాణోత్సవాలు. ఊరంతా పాల్గొనేది. భోజనాలు షడ్రసోపేతంగా ఉండేవి. **అంగల కుదురు,** గ్రామంలో జున్ను వడ్డించారు. ఊరగాయలకంతులేదు. **మూల్పూరు** గ్రామంలో నా సహోద్యోగి, నాటక రంగంలో ఆరితేరినవాడు, దుర్యోధన పాత్రలో తనని మించినవాడు లేడనిపించుకున్నవాడు, చిత్రసీమ, టీవీలలో రాణించిన వాడు **శ్రీ తుర్లపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి** పాల్గొనటం జరిగింది. శ్రీ తుర్లపాటి **"సచ్చిదానందమయ మూర్తి సత్యసాయి"** అనే కావ్యం రచించారు. భోజన సమయంలో చమత్కారంగా "తుర్లపాటీ! అన్నం తగ్గించినట్లున్నావు" అన్నాను. దానికి ఆయన, "రజతోత్సవాల సందర్భంలో అన్నం తగ్గించి పులిహోర పెంచాను" అన్నాడు.

రజతోత్సవాల హడావుడి, కోలాహలం, పసందైన విందులు, అపూర్వ ఆతిథ్యాలు మరువలేము. **భీమవరంలో** వెంకన్నగుప్త గారింట్లో భోజనాలు వెండి పళ్ళాలలో డైనింగ్ టేబుల్ పైన వడ్డించారు. ఆయన క్రింద కూర్చున్నారు. "సార్, మీరుకూడ ప్రక్కన ఛైర్‌పైన కూర్చోండి" అంటే "బాబోయ్ ఎంతమాట! **డా॥ భాస్కరరావుగారు, మీరు వస్తే బాబావారొచ్చినట్లుంటుంది. నేను పైన కూర్చోవడమా? లేదు, లేదు. క్రిందే కూర్చుంటాను"** అన్నారు. భీమేశ్వరాలయం నేను చేరేటప్పటికి **శ్రీ రామశరణ్ గారు** ప్రసంగిస్తున్నారు. నన్ను చూచి, **"మా అనిల్ కుమార్ వస్తున్నాడు. బాబావారిగురించి చక్కగా ఉపన్యసిస్తాడు. మీరు నన్ను రోజు వింటూనే ఉన్నారు. ఇవ్వాళ వారిది వినండి"** అన్నారు.

కాకినాడలో శ్రీ వేంకటేశ్వర కల్యాణ మండపంలో, ఆనాటి సభలో మహాపండితులు, సుప్రసిద్ధ **శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యులు గారు, శ్రీ గాలి శేషగిరి రావుగారు, జస్టిస్ జగన్నాథరావుగారు** పాల్గొనడం జరిగింది. శ్రీ అప్పలాచార్యులు గారు, **"ఈ రోజుకు వేదిక అనిల్ కుమార్ గారికిద్దాం. బాబావారిని గురించిన ప్రసంగం విందాం"** అన్నారు. భీమవరం అంటే మరో మాట జ్ఞాపకం వస్తుంది. ఆ ఉదయం ఆంధ్రదేశంలో చాల పెద్దదనిపించుకున్న డి.ఎన్.ఆర్. కాలేజిలో బాబావారి విద్యావిధానంగురించి వివరించాను. డి.ఎన్.ఆర్. కాలేజి పాలక వర్గ అధ్యక్షులు, పెద్దలు, వదాన్యులు శ్రీ రాజుగారు అందరి సమక్షంలో ఒకమాట అన్నారు. **"అనిల్ కుమార్‌గారూ! మీకు కాలేజిలో ఉద్యోగమెందుకండీ! ఇంకా బోటనీ మీరు చెప్పాలా? అక్కర్లేదు. బోటనీ ఎవరైనా చెప్పవచ్చుకాని**

బాబావారి గురించి మీరే! చెప్పాలి. మీ ఉద్యోగం, జీతం మేమిచ్చుకుంటాం. బాబా సందేశం ప్రచారం చేయండి. అది చాల అవసరం" అన్నారు. నాకు సాక్షాత్తు స్వామే పలికినట్లనిపించింది. ఈ ఉత్సవాలు ఎన్నెన్నో మధురానుభూతులను మిగిల్చాయి.

మహబూబ్ నగర్లో ఆడిటోరియంలో సభ జరిగింది. ఆనాటి జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ సత్యనారాయణ గారు(పెట్రోలు బంక్ వారికుంది), శ్రీ సుదర్శన్ రావు, వేంకటేశ్వర కాలనీ మహబూబ్ నగర్ జిల్లా సేవాదళ్ కన్వీనర్ ఉదయం సభ నిర్వహించారు. విజయలక్ష్మిగారనుకుంటాను, మహిళా కన్వీనర్. ఆ సభలో ఒక యువకుడు చాల చక్కగా ప్రసంగించాడు. స్వామివారి సందేశాన్ని వినిపించి మహబూబ్ నగర్ జిల్లా అందరికీ ప్రేమాస్పదుడైన ఆ యువకుడు శ్రీ విజయసాయి అని, నేను బావగారూ అని సంబోధించే మా కవికుమార్ గారి పెద్ద కుమారుడని తెలిసింది.

కరీంనగర్లో శ్రీ మునీందర్ నాకు సుపరిచితుడు. చక్కని కార్యక్రమాలు జరిపాడు. ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడ్డాడు. శ్రీ పరమహంస ఐ.ఏ.యస్. గారు అప్పట్లో కరీంనగర్ జిల్లా కలెక్టర్‌గా ఉండేవారు. వారి సతీమణి మహాసాధ్వీమణి, స్వామి భక్తురాలు, సేవాసక్తురాలు. కరీంనగర్‌లో శ్రీ సత్యసాయి వ్రతాలు బాగా జరిగినాయి.

వరంగల్ జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ భీంరావుగారు చక్కని సభలను నిర్వహించారు. శ్రీ నిడమర్తి రామప్రసాద్ గారు డ్రగ్ ఇన్‌స్పెక్టర్, యువకుడు, రచయిత, వక్త, స్వామి కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొనేవారు. శ్రీ గంగాధర్ గారు (రిటైర్డ్ ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీర్, ఏనుగులగడ్డ, వరంగల్) శ్రీ భీంరావుగారికి సహకరించి రజతోత్సవ సభలు నిర్వహించారు. శ్రీ నిడమర్తి రాంప్రసాద్ గారు తరువాత కడపలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. డా॥ రామారావు (జియాలజీ ప్రొఫెసర్, ఎస్.వి. యూనివర్సిటీ) కడపలో స్పెషల్ ఆఫీసర్‌గా ఉంటూ స్వామి కార్యక్రమాలను ముందుకు నడిపించారు.

నిజామాబాద్ జిల్లా అధ్యక్షులు, బోధన్ వాస్తవ్యులు, అడ్వొకేట్ శ్రీ సుబ్బారావుగారు సమర్థవంతంగా ముందుకు
5
నడిపించారు. ఖమ్మం జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ విఠల్ రావు గారుండేవారు. వారు కొత్తగూడెం, పాల్వంచ, ఇల్లెందు, మణుగూరు, ఖమ్మంలలో రజతోత్సవ సభలు దిగ్విజయంగా నిర్వహించారు. కొత్తగూడెంలో ప్రస్తుతం ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడిన శ్రీ గోపాలన్ గారు ఆదర్శమైన సేవాదళ్‌గా ఉండేవారు.

ఖమ్మంలో శ్రీ రామచంద్రరావుగారు అంకిత భావంతో, శ్రద్ధాభక్తులతో సంస్థలలో కృషిచేశారు. ఖమ్మంలో శ్రీ బూర్లె రంగయ్యగారు, శ్రీ చల్లా కృష్ణమూర్తిగారు ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. ఈ అన్ని ఊళ్ళలోను పాల్గొని, సంస్థల పెద్దల పరిచయ భాగ్యాన్ని, వారితో కలసి పనిచేసే అవకాశాన్ని పొందాను. ఇక ఈ జన్మకు కావలసిందేముంది, అని అనిపిస్తుంది. ఇదంతా సాయి లీల కాదూ! ఎక్కడెక్కడివారు నిస్వార్థంగా, ప్రేమతో ఎలా కలుసుకుంటారు?! సాయి వ్యూహరచనా శిల్పమిది.

సత్తుపల్లిలో ఓ తమాషా జరిగింది. ఖమ్మం జిల్లా కార్యకర్తలు ఊహించిన దానికంటే ముందుగా బస్సులో చేరుకున్నాను. బస్ స్టాండ్‌లో కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకుని సంచీతో సత్తుపల్లి బస్సెక్కి అక్కడికి చేరుకున్నాను. నాకు ఆ ఊరు కొత్త. ఎవరూ తెలియదు. ఇన్విటేషన్ చేతుల్లో పెట్టుకొని, రిక్షా ఎక్కి దారిలో కనబడ్డవారినెల్ల వాకబు చేసుకుంటూ మొత్తానికి సభాస్థలికి చేరుకున్నాను. ఇంకా బ్యానర్లు, జెండాలు కడుతున్నారు. వారికెవరికీ నేనప్పట్లో తెలియదు. ఒక గుంజకు ఆనుకొని సంచీ ప్రక్కన పెట్టి క్రింద కూర్చున్నాను. దంతధావనకూడ కాలేదు. కొద్దిసేపయ్యాక మనవాళ్లు, ఖమ్మంనించి వచ్చినవారు, ఖంగారు పడిపోయి ఏర్పాట్లు గావించారు. సత్తుపల్లి డాక్టరుగారింటి సమీపంలో సభ జరిగిందనుకుంటాను. ఆ తరువాత సత్తుపల్లివారందరూ నాకు ప్రేమాస్పదులైనారు.

జమ్మికుంటలో కుంజీకపూర్, మా శిష్యుడు చందా మహేష్ కుటుంబం చక్కని కార్యకర్తలు. ఒకే కుటుంబంలాగ మసలుకుంటారు. జహీరాబాదులో వెంకోబరావుగారు నాకు చిరకాల మిత్రులు. **నల్గొండ**లో (విజయవాడ వాస్తవ్యులు) ఆంధ్రా బ్యాంక్ మేనేజర్ భాస్కరరావుగారు చాల చక్కగా పనిచేశారు. ఆ దంపతు లిద్దరూ సుశిక్షితులైన, అనుభవజ్ఞులైన సేవాదళం అనాలి. వాళ్ళ అబ్బాయి రాకేష్ మా శిష్యుడు. బృందావనం

బెంగళూరు కాలేజిలో చదివిన రోజుల్లో మూడు సార్లు యూనివర్సిటీ ఛాంపియన్ అయినాడు. భాస్కర రావు సోదరులందరూ మంచి కార్యకర్తలు.

వేంకటేశ్వరరావుగారు విజయవాడలో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో మానవతా విలువల శిక్షణా శిబిరాలను మణెమ్మగారి సూచనలమేరకు నిర్వహించారు. ఖాజీపేట రైల్వే ఉద్యోగి శర్మగారు. ఆయన భార్య స్వర్ణలత ఎప్పుడూ స్వామి పనిలోనే ఉండేవారు. స్వర్ణలత బాలవికాస్‌లో దిట్ట, చాల చక్కని టీచర్. అందునా మా శిష్యురాలుకూడ. టీవీ స్క్రీనులోలాగా అందరూ కనబడుతున్నారు, జ్ఞాపకం వస్తున్నారు. మరి ఇది జ్ఞాపకాల పందిరి కదా!

సిద్ధిపేట అడ్వొకేట్ శ్రీ వెంకట్రావుగారు నాకు ఆప్త మిత్రులు. వారి కుటుంబం అంతా నాకు తెలుసు. వారి కుమారులు మా శిష్యులు. మా అమ్మగారికికూడ పరిచితులు. సిద్ధిపేటలో వెంకట్రావుగారి మాటంటే మాట. సాయి సాహిత్యాన్ని క్షుణ్ణంగా చదివిన భక్తులు. బాబావారి దగ్గర ఎన్ని ఇంటర్వ్యూలు పొందారో లెక్కలేదు. చాల సరదాగా కలసినప్పుడెల్ల ఆప్యాయంగా మాట్లాడుకునే వాళ్ళం. ఎంతో ఘనంగా సభను నిర్వహించారు. అన్నీ దగ్గరుండి చూచుకొనేవారు.

వరంగల్నుండి **సిద్ధిపేట** వెళ్ళటం జరిగింది. బాబా దయవల్ల విద్యారంగంలో ఉన్నత పదవుల నధిరోహించి చిత్రకళ, సాహిత్య రంగాలలో విశేష ప్రవేశమున్న మహా భక్తులైన శ్రీ బదరీ నారాయణ రావుగారిని కలవటం జరిగింది. సాయి కుటుంబం అంటే అలా ఉండాలి. ఇంట్లో అందరూ భజనలో ఆసక్తి గలవారే! వాద్యకారులే! బదరీ నారాయణ రావు గారు కాలేజ్ ప్రిన్సిపాల్‌గా పదవీ విరమణ చేశారు. వారింట్లో జరిగిన అరుదైన సాయిలీలలు నేనెక్కడా చూడలేదు, వినలేదు. స్వామి పటం నుండి చిన్న చిట్స్ రావటం, సూచనలందించడం, ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచడం, బాబావారు విచ్చేసిన చిహ్నాలు కనబడడం, ఎవరినైనా సరే ఆశ్చర్యంలో ముంచివేస్తుంది. బదరీ నారాయణ రావు గారి కుటుంబమంతా నాకు కావాల్సినవారే! వరంగల్‌లో డా॥ గోపాలరావుగారు నటులు, భక్తులు. మిర్యాలగూడ వెంకటేశ్వరరావుగారు, ఎల్.ఐ.సి., సోదరులిరువురూ అన్నింటిలో పాల్గొనేవారు. **నల్గొండ** జిల్లా సేవాదళ్ కన్వీనర్ శ్రీ సత్యనారాయణ గారు మంచి కార్యకర్త. **సిరిసిల్ల**లో డాక్టర్ పూర్ణచందర్, వారి సతీమణి సుధగార్లు ఎనలేని సేవలందించారు.

ఈప్రకారంగా సాగిన రజతోత్సవాలలో తూర్పు గోదావరి జిల్లా "గరగ" నృత్యాలు, నెల్లూరు జిల్లా కొత్త కోడూరు రామకృష్ణారెడ్డి గారి ఆధ్వర్యంలో జరిగిన "కోలాటాలు", ఆచార్య రామరాజుగారి సమీప బంధువు నిర్వహణలో జరిగిన హైదరాబాదువారి నృత్యాలు, విజయనగరం జిల్లావారి పులి నృత్యాలు అందర్నీ ఆకట్టుకున్నవి. హైదరాబాద్ (బి.హెచ్.ఇ.ఎల్), రంగారెడ్డి జిల్లా అనండి, శ్రీ కాళిదాసుగారు, రెడ్డిగారు, శ్రీ మాధవరావుగారు, మూర్తిగారు సంస్థ రూపురేఖల్ని తీర్చిదిద్దారు. సుదీర్ఘకాలం సేవాదళంలో ఉండి, ఇరవై నాలుగు గంటలు రాష్ట్ర ఆఫీసును కూడ సమర్థవంతంగా నిర్వహించిన శ్రీ సత్యనారాయణ (వార్సిగూడా) రంగారెడ్డి జిల్లా అధ్యక్షులుగా వ్యవహరించారు.

వీరంతా నావారే! ఊళ్ళన్నీ నావే! సంస్థలన్నీ నా ఆస్తిపాస్తులే! సాయి భక్తులే నా రక్త సంబంధీకులకన్నా ఆప్తులు, సమీపస్థులు, ఆత్మబంధువులు. నేను సంస్థలకు అతిథిగా రాలేదు. సభ్యుడిగా చేరాను. వేదికలెక్కినా, సేవలన్నింటిలోను పాల్గొనేటట్లు చేసి ట్రైనింగ్ ఇచ్చారు, భగవాన్. గోపురం గేటువద్ద నైట్ డ్యూటీలు కూడ చేశాను. బాలవికాస్ గురువుగా ఉన్నాను. మానవతా విలువల శిక్షణా శిబిరాలలో పాల్గొన్నాను. కల్నల్ ఓ.జి. రావు గారు నిర్వహించిన సేవాదళ శిక్షణా తరగతులకు రాయలసీమ జిల్లాలలో హాజరయినాను. తెలుగు యూనివర్సిటీ వైస్ ఛాన్సలర్ డా॥ జి.వి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు మన రాష్ట్ర స్టడీ సర్కిల్ కన్వీనరుగా ఉండేవారు. వారి వెంటే ఉండేవాడిని. వారు ఏర్పరచిన పాఠ్యాంశాలు కొన్ని నేను స్వామి దివ్య ప్రసంగాలనుండి సమకూర్చినవే!

ఎంతమంది ప్రేమించారో! ఎంతమందితో సన్నిహితుడిగా మెలిగానో! బాబావారికే తెలియాలి. ఇదంతా వారి చలువ, ఆశీస్సులే కదా! అందువల్ల సంస్థలే నా ఊపిరి, ప్రాణం అని భావించే విధంగా వాటితో అనుబంధాన్ని పెంచారు, భగవాన్.

(సశేషం)

ఓం శ్రీసాయి కర్మధ్వంసినే నమః

'సాయిదాసు'

14 సం॥లు ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ బాబావారి పూజా కైంకర్యములలో నిమగ్నులై యుండిన వృద్ధులు శేషగిరిరావుగారు ఒకనాడు క్రిందపడి, తెలివితప్పుతూ, మరణావస్థలో – "ఏనాటికైనా ఈ పాంచ భౌతిక శరీరము వీడిపోవలసిందే; నాకు బంధ విముక్తిద్వారా మోక్షప్రాప్తి కలుగుచున్నది" అని తన చుట్టూ చేరినవారితో చెప్తుండగా, అంతలోనే అక్కడికి విచ్చేసిన భగవాన్ బాబావారు ఆ వృద్ధునితో, **"నేను సెలవు ఇవ్వకుండానే నీవు ఎక్కడికి పోదామనుకొంటున్నావు? లే! లేచి మందిరానికి వెళ్ళి నీ మామూలు పనులు చూచుకో"** అని ఆజ్ఞాపించారు. శేషగిరిరావుగారు అట్లే తన కైంకర్యమును ఆరు నెలలు చేసిన తరువాత మరల జబ్బుతో ఆసుపత్రిలో చేరవలసి వచ్చింది. ఒక సాయంవేళ భగవాన్ బాబావారు విచ్చేసి, ఒక గ్లాసుతో పాలను తెప్పించి స్వయంగా శేషగిరిరావుగారి నోటిలో పోసి, మ్రింగించుచూ, ఆయనను చేతితో తట్టి, **"ఇక సర్వచింతలు మరచి శరీరమును విడిచి పయనం సాగించు; ఇప్పుడు నేను నీకు అనుజ్ఞ నిస్తున్నాను"** అని ఆశీర్వదించి, అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయారు. ఒక గంటకు శేషగిరిరావుగారు ప్రశాంతంగా కన్ను మూశారు.

మనలో చాలామందిమి మన జీవితాల్లో భరింప శక్యముకాని తీవ్రమైన బాధలు అనుభవించాల్సి వచ్చినప్పుడు – "నా కర్మ ఇలా కాలింది" అనుకోవటం పరిపాటి. కానీ, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ భక్తులు, సేవకులు అనేకమందిని వాళ్ళ 'కర్మ' ఫలములను, 'కర్మ' శేషములను వారి జీవితకాలాల్లోనే అనుభవింపజేసి – ఆ బాధలను తట్టుకొని వాటిని దాటివేయగల శక్తిని, ఓరిమిని ఆయా భక్తులకు అనుగ్రహించి – వారి 'కర్మ'లను 'ధ్వంసం' చేసిన దృష్టాంతములు కోకొల్లలు.

"స్వామీ! ఇంక తట్టుకొనే శక్తి లేదు స్వామీ! కనికరించండి!" అన్న **'అన్యథా శరణం నాస్తి'** గ్రంథ రచయిత్రి శ్రీమతి విజయకుమారి (కుమారమ్మ)గారితో, **"ఆ మాట ఎన్నో సంవత్సరాలనుండి నీవు అంటూనే ఉన్నావు; నేను వింటూనే ఉన్నాను. అయినా కాలం జరుగుతూనే ఉంది కదా! ఇంత చిన్నచిన్నదానికి ఎందుకిలా అధైర్యపడతారు, కొండంత స్వామిని పెట్టుకొని?"** అన్నారు, స్వామి. "అయితే, ఇంకా పెద్దవి వస్తాయా స్వామీ?" అని ఆమె దిగులుపడిపోతే, "నీ తలకాయ" అంటూ నవ్వి వెళ్ళిపోయారు. "ఎక్స్‌పైరీ తేదీ చెల్లిన ఔషధాలు వాటి ప్రభావాన్ని ఎలా కోల్పోతాయో, 'కర్మ'ల ప్రభావమునుకూడా అదేవిధంగా 'ఎక్స్‌పైర్' చేయగలదు – భగవాన్ అనుగ్రహ ప్రాప్తి. ఇది ఆ రచయిత్రి స్వానుభవం.

ఎట్టి లౌకిక వాంఛలూ లేకుండా, కేవలం దైవానుగ్రహం కావాలనుకొనే భక్త సాధకులకు స్వామి ముందుగా పెట్టే పరీక్షలు కూడా చాలా కఠినతరముగానే ఉంటాయి. ఈ విషయాన్ని **'స్వామి నా ప్రత్యక్ష దైవం'** గ్రంథ రచయిత్రి శ్రీమతి డి. రాజ్యలక్ష్మి గారితో స్వయంగా భగవానులే స్పష్టంగా చెప్పారు. **"చెఱుకు రసం పిండినట్లు పిండి పిప్పి చేస్తాను; చివరికి నేనుకూడా విరోధిగా కనబడతాను. అట్టి పరిస్థితిలోనైనా సరే, పట్టిన నామరూపాలను వదలిపెట్టిపోకుండా కొలుచుకుంటూ, తలుచుకుంటూ ఉన్నట్లయితే – 'నీవే నేను, నేనే నీవు' అన్నంత అనుగ్రహం పొందుతావు."** రాజ్యలక్ష్మిగారి జీవితంలో పై పరీక్షలూ శోధనలూ చాలానే చవి చూపించారు, భగవాన్! అలాగే వాటిని అనుభవిస్తూ, స్వామిని మాత్రం విడువకుండా జీవితం సాగించి, 2002లో స్వామితో సాయుజ్యం పొందారు, రాజ్యలక్ష్మిగారు.

ప్రత్యర్థులచే హత్యాయత్నాలు, కోర్టు వ్యాజ్యాలు, ప్రాణాంతకములైన కుట్రలు, కుతంత్రాలు, 'గిండీ'

మందిరంలోనుండి వెళ్ళగొట్టేందుకు వికృత అసభ్య చేష్టలు.... వీటికితోడు అనారోగ్యాలు, మధ్యలో అంధత్వమువంటి శారీరక బాధలతో – హృదయ విదారక పరిస్థితులతో – ఒక నిఘంటువు పట్టేంత బాధామయ జీవిత గాథ **'లోకనాథ సాయి'** గ్రంథ రచయిత్రి, 'గిండీ లీలమ్మ'గా సాయి భక్తులకు సుపరిచితురాలైన ప్రొ॥ ఎమ్.ఎల్. లీలగారిది! అంతటి భయానక భీభత్స పరిస్థితులలోనూ ప్రతి క్షణం ఆమె వెన్నంటి ఉండి, కంటికి రెప్పలా కాపాడి, ఆమెను దరిజేర్చి, తరింపజేసినది భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహ రక్షయే నన్నది ఆమె స్వయంగా వ్రాసుకొన్న స్వానుభవం!

1965 నుండి భగవాన్ దివ్యత్వాన్ని స్వయంగా అనుభూతము గావించుకొని, ఆ 'సువార్త'ను తన గ్రంథాలద్వారా ప్రపంచానికి చాటిచెప్పి, అసంఖ్యాకంగా పాశ్చాత్యులు భగవాన్ దివ్యసన్నిధికి చేరుకోవటంలో సమర్థవంతమైన పరికరముగా పనిచేసిన 'ఆస్ట్రేలియన్ టైగర్' హోవార్డ్ మర్ఫెట్‌ను 1989 చివరిలో అంధత్వం పూర్తిగా అలముకొని, ఇక చదవటం, వ్రాయటం ఏమాత్రం సాధ్యం కాదని తెలిసిన క్షణంలో, భగవాన్ బాబావారు మర్ఫెట్‌ను, **"ఇంటికి వెళ్ళు; అక్కడ పడి ఉన్న ఆ పుస్తకాన్ని ఎవరి సహాయమూ తీసుకోకుండా వ్రాసి, రెండేళ్ళలో నావద్దకు పట్టుకురా!"** అని ఆజ్ఞాపించటంతో ఆయన వ్రాసిన పుస్తకం **'వేర్ ది రోడ్ ఎండ్స్'**; దాని తరువాత కూడా స్వామిపై రెండు గ్రంథాలు రచించాడాయన. ఆవిధంగా అంధత్వాన్నీ, వృద్ధాప్యాన్నీ జయించి, తన 98వ యేట 2004 సెప్టెంబరు 28వ తేదీన ప్రశాంతంగా స్వామి చరణాల్లో లీనమైపోయిన 'అపోస్తలుడు', 'పర్ఫెక్ట్' దివ్య జీవనుడు మర్ఫెట్‌యొక్క 'కర్మశేషాన్ని' ఇక్కడే పరిహరించారు సాయి పరమాత్ములు!

1968లో భగవాన్ బాబావారి ప్రప్రథమ దర్శనంతో తన దివ్యత్వాన్వేషణ ఫలించిందని గ్రహించిన ఆధ్యాత్మ జిజ్ఞాసువు, విద్యావేత్త, తాత్త్వికుడు, డా॥ జాన్ హిస్లాప్, శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవమును, శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలను అమెరికాలోనూ, ప్రపంచమంతటానూ వ్యాప్తి గావించటంలో అంకిత జీవనుడైన జ్ఞాని! 1993లో హిస్లాప్ దేహానికి సోకిన ల్యుకేమియా (బ్లడ్ క్యాన్సర్) వ్యాధి ఆయన శరీరాన్ని శిథిలం చేస్తున్నా లెక్కచేయక, భగవదాజ్ఞ ప్రకారం శ్రీ సత్యసాయి దివ్య సందేశ వ్యాప్తి గావించటానికి ప్రపంచ యాత్ర సాగించిన ఆయన ఓరిమిని చూచి డా॥ శామ్యూల్ శాండ్వీస్ వంటి సహచర సాయి సోదరులు అబ్బుర పడేవారు. "ఈ దేహ బాధలను పూర్తిగా అనుభవించే అవకాశం ప్రసాదించటంద్వారా ఈ జన్మలోనే మన 'కర్మ'లను సంపూర్ణముగా, నిశ్శేషముగా భగవానులు కాల్చివేస్తున్నార"నే వాస్తవాన్ని హిస్లాప్ తన సోదర సాయి సేవకులకు చెప్తుండేవారు. 1995 జనవరి 3వ తేదీన స్వామి హిస్లాప్‌కు వ్రాసిన సందేశ లేఖలో స్వామికూడా అదే విషయం నిర్ధారించారు. అన్ని బాధలూ అనుభవిస్తూనే వాటికి అతీతంగా 1995 ఆగస్టు 4వ తేదీన 90 సం॥ల జాన్ హిస్లాప్ ఇహలోక యాత్ర చాలించి పరమాత్మలో లయమొందారు.

1962 జులై 15వ తేదీన భగవాన్ బాబావారి ప్రప్రథమ దివ్య దర్శన భాగ్యాన్ని పొందిన మడియాల నారాయణ భట్ భగవానుల దివ్యత్వమునకు, దివ్య ప్రబోధలకు ప్రభావితుడై సత్యసాయి అవతార తత్త్వమును, ఆదర్శ విద్యావిధానమును వ్యాప్తి గావించటానికి కంకణం కట్టుకొని కర్ణాటక రాష్ట్రంలో 'లోకసేవా వృంద' సంస్థ పేరిట అళికె, ముద్దేనహళ్ళి గ్రామాలలో రెండు ఆదర్శ గురుకుల విద్యాలయములు స్థాపించి, శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాల స్థాపనలో ఆద్యులయ్యారు. "నారాయణ భట్ విద్యను లోకానికి ఆదర్శప్రాయంగా అందించాలనే లక్ష్యంతో అనేక వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి, విద్యాసంస్థను అభివృద్ధి గావించాలని అనేక అప్పులు చేశాడు. వాటిని తీర్చలేక చాలా బాధపడుతూ వచ్చాడు. ... కానీ కాల, కర్మ, కారణ, కర్తవ్యాలు కలిసి వచ్చినప్పుడు దేహమును వీడక తప్పదు. నారాయణ భట్ తన విద్యాసంస్థ బాధ్యతను స్వామికి అప్పజెప్పి తన దేహాన్ని వదిలాడు. (1977 జనవరి 8వ తేదీనాడు ఒక కారు ప్రమాదంలో ఆయన అసువులు బాసాడు). అతను చేసిన అప్పులన్నీ తీర్చేశాను. అతను ప్రశాంతంగా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే ఆ పని చేశాను," అని 1998 సెప్టెంబరు 10వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో

శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవాసంస్థల 20వ వార్షికోత్సవ సభలో, భగవాన్ బాబావారు స్వయంగా చెప్పారు. ఆవిధంగా తమ భక్తుని 'కర్మశేషాన్ని', 'ఋణశేషాన్ని' పూర్తిగా తీర్చివేశారు, భగవాన్!

చీకటి ఖండమైన ఆఫ్రికాలోనూ, ఆఫ్రికన్ల జీవితాలలోనూ శ్రీ సత్యసాయి దివ్య విద్యాజ్యోతులతో దేదీప్యమానమైన అఖండ ప్రేమ ప్రకాశమును ప్రసరింపజేసి, శ్రీ సత్యసాయి దివ్యావతార సందేశవ్యాప్తిలో మూడు దశాబ్దాలకుపైగా తన జీవితాన్ని కడవరకూ అంకితము గావించిన దివ్య జీవనుడు డా॥ విక్టర్ కానూ. 2008లో కంటిచూపు కోల్పోయి అంధత్వం అలముకొన్నప్పటికీ తన ప్రభువు దివ్యోద్యమ సేవలలో చురుకుగా పాల్గొనటం ఏమాత్రము విడనాడలేదు. "నాకు సంక్రమించిన అంధత్వము నేను బాహ్యదృష్టి నుండి మరలి అంతర్ముఖుడనై అంతఃదృష్టిని పెంపొందించుకోవటానికి ఎంతగానో దోహదపడింది" అని చెప్పుకోగలిగిన ధీశాలి విక్టర్! 2010 జూన్‌లో స్వయంగా స్వామివారే ఆయనను ప్రశాంతి గ్రామములోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో చేర్పించి, గుండె చికిత్స చేయించి, ప్రత్యేక ఆశీస్సు లొసగారు. "నా జీవితం చరమ దశకు చేరుకుందనీ, మృత్యువు నన్ను సమీపిస్తోందనీ నాకు తెలుసు" అని; "అయితే, ఈ శారీరక బాధలు, 'కర్మ'లను పూర్తిగా అనుభవింపజేసి, 'కర్మ'లను నిశ్శేషముగా 'కాల్చివేయ'గలది భగవదనుగ్రహ శక్తి" అనీ స్వానుభవంతో తన 'ఆత్మకథ'లో వ్రాసుకున్న మేలుజాతి ఆఫ్రికన్ వజ్రము విక్టర్ కానూ 2011 సెప్టెంబరు 3వ తేదీన సాయి సాయుజ్యమొంది 'విజయు'డైనాడు.

> *"ఓ అర్జునా! ఎవరు సమస్త కర్మలను నాయందు సమర్పించి, నన్నే పరమ గతిగా దలంచినవారై, అనన్య చిత్తముతో నన్నే ధ్యానించుచు, ఉపాసించుచుందురో ... నాయందు చిత్తమును జేర్చిన అట్టివారిని మృత్యురూపమగు ఈ సంసార సముద్రమునుండి నేను బాగుగా లేవదీయుచున్నాను..."*

(భగవద్గీత, అధ్యాయం 12 శ్లో.6-7)

సాయిసుధా లహరి

డాక్టర్ కరుణశ్రీ

నవ్వునప్పుడు కరుణాసింధువగు బుద్ధ
భగవాను భంగి కన్పట్టు స్వామి
హస్తమ్ము కదలించునప్పుడు శ్రీకృష్ణ
పరమాత్మ కరణి కన్పట్టు స్వామి
నడచునప్పుడు జగన్మాత మహాదుర్గ
పార్వతి పగిది కన్పట్టు స్వామి
కడకంట గాంచునప్పుడు ప్రేమనిధి క్రీస్తు
ప్రభువు చందమున కన్పట్టు స్వామి
లీల తలయూచి జగతి పాలించువేళ
పరమ శివుని విధాన కన్పట్టు స్వామి
పలుకునప్పుడు సకల దైవస్వరూప
వేదజనయిత్రి రీతి కన్పించు స్వామి

ఆర్త సేవా పరాయణుల ప్రార్థనల ఆ
లించి లాలించి పాలించు స్వామి
కరుణాంతరంగ గంగా తరంగాలు పొం
గారు రంగారు బంగారు స్వామి
హరివిల్లు మోపెట్టి అనురాగలహరి చూ
పెట్టి రాపట్టి చేపట్టు స్వామి
తీయతీయని భారతీయ సంస్కృతి కటా
క్షించి వీక్షించి రక్షించు స్వామి
జాలిగల స్వామి మేలి వరాల స్వామి
నిత్య సౌభాగ్యదాయి శ్రీ సత్యసాయి
అఘములు దహించి భయము పోకార్చుగాక!
అర్చన గ్రహించి జయము చేకూర్చుగాక!

సంభవామి క్షణే! క్షణే!!

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

ధర్మసంస్థాపనకోసం, ధర్మపరిరక్షణకోసం, ధర్మాచార పరాయణుల ఆరక్షణకు, దుష్ట శిక్షణకు పరమాత్మ అవతారమూర్తిగా రావటం ప్రపంచానికి కొత్తకాదు. దీనికి భిన్నంగా కలియుగం ప్రారంభమైన 5300 సంవత్సరాల అనంతరం నాలుగు యుగాల ధర్మమూలమైన వేదమే పరమాత్మ సత్యసాయిగా అవతరించటం ఒక అద్భుత ఆవిష్కరణ. ప్రతి యుగంలోనూ అవతరిస్తానన్న ప్రమాణానికి అనుగుణంగా వచ్చిన మహాపరిపూర్ణ అవతారం భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. భగవాన్ అవతార సమయంలోనే జీవిస్తూ, ఆదర్శాలనాచరణోపకరణాలుగా మార్చుకుని జీవితాన్ని అధ్యాత్మమయం చేసుకున్నవారికి, వారు **స్వామి!**

"మీవెంట, జంట ఉంటాను" అన్న అభయ ప్రదానం ప్రతి వ్యక్తికీ ప్రత్యేకం. సందర్భాలు వేరైనా, సంఘటనలు విభిన్నమైనా, దేనికదే వినూత్నం. ప్రమాదాలు ప్రమోదాలయిన అన్ని అనుభవాలమాటున దాగినది, స్వామి దయ, కరుణ, ప్రేమ, అనుగ్రహమే. అది వసివాడని, వన్నె తరగని, స్మృతి చెరగని మధుర సౌందర్యమయం. కాలం దొంతరలలో దాగిన ప్రాభాత పరిమళం.

ప్రమాదం - ప్రమోదం

పంజాబు రాష్ట్రం కల్లోలితమై, అభద్రత రాజ్య మేలుతున్నవేళ. మలేర్‌కోట్లలో ఒక ఫ్యాక్టరీ పనిమీద వెళ్ళటం, ఆ ఫ్యాక్టరీ యజమాని ఉగ్రవాదుల హిట్‌లిస్ట్‌లో ఉన్న విషయం తెలియకపోవటం, పని ముగించుకుని తిరిగి చండీగఢ్‌కు ప్రయాణం కావటం ... ఒక సందర్భం!

మలేర్‌కోట్ల దాటి, పంట పొలాల మధ్య ప్రయాణిస్తున్న కారు ఒక్క కుదుపులో ఆగటం, అదీ మిట్ట మధ్యాహ్నవేళ; కనుచూపు మేరలో మనుష్యసంచారం లేదు. ఆగిన కారుకు నాలుగువైపులా ఉగ్రవాదులు మోహరించారు, చేతుల్లో ఆయుధాలతో! కారు డ్రైవర్, "సాబ్! దైవాన్ని తలచుకోండి. ఇవి మన జీవితంలో ఆఖరు క్షణాలు" అంటూ సీటు క్రింద తల దాచుకున్నాడు. జరుగుతున్నదేమిటో పూర్తిగా అర్థమయ్యేలోగా, వెనుకసీట్లో కూచున్న నావైపు గన్ గురి పెట్టి ఉంది. "కహాఁసే?" అంటూ గ్లాసు దింపమన్నాడు ఉగ్రవాది. గ్లాస్ దింపుతుండగానే మిగిలిన ముగ్గురు చేసిన సంజ్ఞ, అన్నమాట, "ఖతమ్ కరో, యిసే!" సూచన అమలు కావటానికి ఉన్న సమయం శూన్యం. గ్లాస్ దింపటం పూర్తయింది. నాకు సమీపంలో ఉన్న ఉగ్రవాది ఆకస్మికంగా చేసిన పలకరింత!

"పరదేశీహో! నికలో యహాఁసే", అంటూ ఆయుధం దింపి, మిగిలిన ముగ్గురికీ సంజ్ఞ చేస్తూ, పంట పొలాలలోకి పారిపోవటం క్షణంలో జరిగింది.

ఇదంతా జరుగుతున్నంతసేపూ నాలో ఆందోళన గానీ, భయం గానీ లేకపోవటం ఆశ్చర్యం. "నికలో యహాఁసే" అంటున్నపుడు నావైపు పరిశీలనగా చూడటం మరచిపోలేని ముద్ర. అతడు ఏం చూశాడు? నా చేతుల్లో నేను చదువుకుంటున్న పుస్తకాన్ని. ఆ పుస్తకంలో బుక్‌మార్కర్‌గా ఉన్న స్వామి ఫోటోను. ఆ ఫోటోను చూస్తున్నపుడు అతని కళ్ళలో మెరిసిన తళుకు, యింకా కాంతులీనుతూనే ఉంది, స్మృతిపథంలో!

ఆపై ప్రయాణం కొనసాగించి, చండీగఢ్ చేరుకోవటం, ఢిల్లీ మీదుగా హైదరాబాదు చేరటం. ఇదంతా సంఘటన! రెండు రోజుల తర్వాత స్వామి దర్శనానికి ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళినపుడు స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లో సింహాసనంలో కూచుంటూనే, ఈ జరిగినదంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్తూ **"భగవంతుని నమ్మినవాడికి భయం ఆమడదూరం! అప్పుడు నిన్ను కాచుకున్నాను"** అనటం, స్వామి వెంట, జంట ఉంటారన్నదానికి స్వీయానుభవం.

రాజమండ్రి నాయనమ్మ

అమెరికాలో కనెక్టికట్ నుండీ లాంగ్ ఐలెండుకు, ఫెర్రీలో ప్రయాణం. కాస్త ప్రమాద భరితం. రిస్క్ ఎక్కువ. అయినా లాంగ్ ఐలెండుకు అదే షార్ట్‌కట్. బంధువులు వద్దంటున్నా, వారిస్తున్నా, దుస్తర భవసాగరాన్ని దాటించే పరమాత్మ స్వామి ఉండగా, పిరికితనం వహించకూడదని చెబుతూ ఫెర్రీ ఎక్కాను. ఆవలి గట్టున దిగిన తర్వాత, ఎవరికి వారే యమునా తీరే! అక్కడినుండి రైల్వే స్టేషన్ చాలా దూరం. ఏం చెయ్యాలనుకుంటూ పేవ్‌మెంట్ మీద నించున్నాను. కార్లు దూసుకువెళ్తున్నయ్.

ఏం చెయ్యాలో తోచని పరిస్థితి. ఇంతలో ఒక కారు నన్ను దాటుకుంటూ కొంతదూరం ముందుకు వెళ్ళి, ఆగి, రివర్స్ చేసుకుని, నా ముందాగింది. "Get in. Quick" అంటూ నన్ను కారులో ఎక్కించుకుని 'ఆమె' "సత్యసాయి బాబావారు 'యిక్కడ కొచ్చారా?" అంటూ ఆత్రుతగా అడిగింది.

"స్వామి రావటమేమిటి? అదేం లేదు" అన్నాను.

"కాదు, మీరు నిలుచున్నచోట నేను స్వామిని చూశాను. నిజం. ఎందుకంటే యిరవై ఏళ్ళ క్రితం, సువార్త కూటమికోసం నేను ఇండియా వచ్చాను. రాజమండ్రికి వచ్చాను" అంటూ "వర్తమానము చెప్పి దూత వైభవముగా పోవుచుండె" అంటూ పాట పాడటం ప్రారంభించింది. ఆ సందర్భంలోనే స్వామిని పుట్టపర్తిలో దర్శనం చేసుకున్నాననీ, మళ్ళీ యిన్నేళ్ళకు స్వామిని అమెరికాలో చూశానని ఉద్వేగంగా చెప్పటం ఆపటం లేదు. ఆశ్చర్యపోవటం నా వంతయింది. కొంత ప్రయాణం సాగిన తర్వాత "ఎక్కడికెళ్ళాలి?" అని అడిగిందామె.

'స్మిత్‌టౌన్' అన్నాను.

"అరె! మా ఊరినుండీ మూడు మైళ్ళే! నేను దింపుతాను" అన్నదామె. దారంతా స్వామి సంగతులు, అవతారతత్త్వాన్ని గురించిన మాటలే! ఇంతలో స్మిత్‌టౌన్‌కు చేరుకున్నప్పుడు, బంధువులందరికీ ఆశ్చర్యం, అపనమ్మకమే!

ముందుకు వెళ్ళిన కారు వెనక్కి రావటం, అపరిచిత వ్యక్తికి లిఫ్ట్ యివ్వటం, గమ్యస్థానం వరకు బాధ్యతగా చేర్చటం ... అసంభవంగా అనిపిస్తాయి. కానీ యిది సత్యం!

ఆశ్చర్యం ఇంతే కాదు!

జర్మనీ, అమెరికా ప్రయాణాల అనంతరం మళ్ళీ పనిలో పడే ముందు స్వామిని దర్శించుకుని, కృతజ్ఞతలు తెలియజేయటానికి పర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి, "రాజమండ్రి నాయనమ్మను గుర్తు పెట్టుకో" అంటూ, చిలిపిగా నవ్వటం మధురమైన స్మృతి.

స్మిత్‌టౌన్‌లో నన్ను మా బంధువుల యింటికి దగ్గర దింపి, యింట్లోకి వస్తూ 'రిమెంబర్ మి విత్ సాయి లవ్'. I am like your grandmother' అనటం స్వామికి ఎలా తెలుసు?! స్వామికి తెలియకపోవటం వున్నదా?!

మెడికేషన్ - మెడిటేషన్

1993, ఫిబ్రవరిలో నా జీవిత భాగస్వామికి తీవ్రమైన అస్వస్థత. ఒకరోజు రాత్రి 11.00 గంటలకు డాక్టర్ ఫోన్ చేసి, "మూర్తిగారూ! రేపు మీ భార్యకు ఆపరేషన్. ఆమె బ్రతికే అవకాశం లేదు. మీరు ఆమెకు మంచి స్నేహితుడుగా సేవ చేయటం చూశాను. మీరు సత్యసాయి భక్తులు. ఆయనే కాపాడాలి. I am sorry!" అన్నారు.

"అవును. మీ పని మీరు చేయండి. స్వామి నిర్ణయమే ఫైనల్" అన్నాను.

కారణాంతరాలవలన ఆపరేషన్ మరో పది రోజులకు వాయిదా పడింది. ఈ వ్యవధిలో పుట్టపర్తికి నేను వెళ్ళటం జరిగింది. ఉదయం 8 గంటల ప్రాంతంలో స్వామి దర్శనానంతరం వరండాకు చేరుకున్నారు. నిజానికి నేను వెళ్ళింది నా భార్యగురించి స్వామికి చెప్పాలని కాదు. అన్నీ స్వామికి తెలుసు కనుక మనం ప్రత్యేకంగా చెప్పనక్కర లేదని నా నమ్మకం. నా పక్కనే ఉన్న ఒక తెలిసినాయన "మీ భార్యకు బాగా లేదని విన్నాను. ఎలా ఉంది?" అంటూ ఎవరికీ వినబడనంత నెమ్మదిగా అడిగారు. స్వామి సమీపంలో ఉన్నందున నేను బదులివ్వలేదు. స్వామి చటాలున వెనక్కి తిరిగి, "She is on Medication. He is on Meditation" అంటూ, తమ కుడిచేతిని తమవైపు చూపిస్తూ, విభూతి సృష్టించి చేతిలో పోసి, "వెళ్ళిరా! స్వామి

చూసుకుంటారు. సంతోషంగా ఉండు, బంగారూ!" అంటూ "చేసుకో, పాద నమస్కారం" అని అనుగ్రహించారు.

సర్వాంతరాత్ముడైన పరమాత్మకు విన్నపాలో, వేడికోళ్ళో అవసరమా?! సుమారు 20 సంవత్సరాలు గడిచినయ్. ఇంకా ఆమె బ్రతికే ఉంది. అది ఆమెకూ, డాక్టరుకూ ఎప్పటికీ ఆశ్చర్యమే! స్వామి అనుగ్రహంలో అద్భుతాలు, ఆనందాలు, పరిపూర్ణమైన కరుణ, దివ్యప్రేమ, అభయం కిక్కిరిసి ఉన్నాయి. స్మరించుకోవాలి. కృతజ్ఞులమై ఉండాలి.

అపార కరుణాపూర్ణ సుధాబ్ధి స్వామి. అద్భుత అవతార ప్రవాహమది. ఆలోచనకు ఆలోచనకు మధ్య అది సంభవిస్తూనే ఉంటుంది. వాత్సల్య రేఖగా పొటమరిస్తూనే ఉంటుంది. ప్రేమసాగర శయనుడు స్వామి! వారనుగ్రహించిన దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలు మనందరకు శక్తిత్రయి, అనుగ్రహ సర్వస్వం.

మిగిలిన ఆయుష్షంతా స్వామి భావనలో, సేవలో గడపాలి.

నా స్వామి రూపు సౌందర్యలహరి,
నా స్వామి తలపు శివానందలహరి,
నా స్వామి పిలుపు అమృతానందలహరి,
నా స్వామితో చెలిమి జన్మజన్మాల కలిమి!

సమస్త లోకాల పులకాంకుర ప్రకరాల నడుమ, స్వామి నిత్యుడు, శాశ్వతుడు! ❋

'ధర్మక్షేత్ర'

(ముఖచిత్ర కథనం)

బొంబాయి (ముంబై) లో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్య సంకల్పముచే నెలకొల్పిన ఆధ్యాత్మిక దీపం "ధర్మక్షేత్ర" ఒక అద్భుతమైన కట్టడము. ఆ ఆశ్రమ నిర్మాణంలో శ్రీ ఇందులాల్ షా ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. 1967 మార్చి నెలలో భగవాన్ బొంబాయిలో ఆశ్రమ నిర్మాణముకొరకు అనేక స్థలములను చూచి, చివరకు కేవలం కొండలు, గుట్టలతో నిండియున్న ఒక స్థలమును ఎంపిక చేశారు. ఆ ప్రాంతమును చేరడానికి కనీసం ఒక కచ్చారోడ్డు కూడా లేదు. అదే సంవత్సరం నవంబరు నెలలో దీపావళినాడు భగవాన్ అక్కడ ఆశ్రమ నిర్మాణమునకు శంకుస్థాపన చేసి వచ్చే సంవత్సరం, అంటే 1968 మే నెలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ప్రథమ ప్రపంచ సమ్మేళనం జరిగే సమయానికి మందిర నిర్మాణము పూర్తయి తయారుగా ఉంటుందని ప్రకటించారు. అప్పటికి మందిర భవన నిర్మాణమునకు ప్లానులుకూడా తయారుగా లేవు. ఎలాగైతేనేం, నిర్మాణము 26-1-1968 తేదీన ప్రారంభమైంది. అనుకున్న సమయానికే మనోహరమైన కమలం ఆకారములో భవన నిర్మాణము పూర్తి అయింది. భగవాన్ అంతకుముందు తాము ప్రకటించినట్లుగా మే నెల 12వ తేదీన ధర్మక్షేత్ర భవనమునకు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఆ రోజు ఉదయం శ్రీ ఇందులాల్ షాను పిలిచి, "భవన నిర్మాణమునకు ఎన్ని రోజులు పట్టింది?" అని ప్రశ్న వేశారు. హఠాత్తుగా స్వామి అడిగిన ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేక శ్రీ ఇందులాల్ షా కొంచెం తడబడుతూ లెక్కలు వేసి, "స్వామీ! సుమారుగా మూడు నెలలు అంటే 90 రోజులు పట్టింది" అని జవాబిచ్చారు. అప్పుడు స్వామి చిలిపిగా ఆయనవైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "కాదు, కాదు. సరిగ్గా 108 రోజులు పట్టింది. కావాలంటే నువ్వు మందిరం కట్టిన కంట్రాక్టరును పిలిచి అడుగవచ్చు" అని శ్రీ ఇందులాల్ షా లెక్కలను సరిదిద్దారు! ఇంతలో కంట్రాక్టరు కూడా అక్కడికి వచ్చి తన పుస్తకాలు చూచి సరిగ్గా 108 రోజులు పట్టిందని ధ్రువపరిచాడు.

స్వామితో దివ్య మధుర స్మృతులు

బి.వి. రమణరావు

1966 ఆగస్టులో నేను మొదటిసారి ప్రశాంతి నిలయం సందర్శించిన అనుభవం అపూర్వం, చిరస్మరణీయం. అయితే, దైవభక్తికి సంబంధించిన పూజలు, ధ్యానాలు వంటి కార్యకలాపాలలో అభిరుచి లేనందువలన ఆ అనుభవం నాపై ఆధ్యాత్మికపరమైన ప్రభావం ఏమీ చూపలేదు. కానీ, ఏదో ఒక అనిర్వచనీయమైన అద్భుత ఆకర్షణ శక్తి, తరువాత నాలుగు నెలల్లోనూ రెండుసార్లు బాబా పాదాలచెంతకు లాక్కువెళ్లింది. వెళ్ళి కనపడగానే, **"ఏయ్ రౌడీ! ఎప్పుడొచ్చేవు?"** అని బాబా పలకరిస్తే, సంతోషంతో ఒళ్ళు పులకరించేది. ఆ తరువాత వరుసగా రెండు రోజులు సెలవులొస్తే పుట్టపర్తికి పరిగెత్తడం అలవాటయింది.

1968లో బాబా హైదరాబాద్ వచ్చినప్పుడు వారం రోజులున్నారు. ఎల్లుండి పుట్టపర్తి తిరిగి వెడతారనగా, మర్నాడు, తమని ఆహ్వానించిన ఏయే ప్రముఖుల ఇండ్లకు వెళ్ళదల్చినదీ లిస్టు తయారుచేస్తుండగా, స్టేట్ ప్రెసిడెంటు ప్రసాదరావుగారు, సమితి సెక్రెటరీ సత్యమూర్తిగారూ, నేనూ ఉన్నాము. ముఖ్యమంత్రి చెన్నారెడ్డి, భగవంతం, ప్రొ॥ బషీరుద్దీన్, ఛీఫ్ సెక్రెటరీ ఐ.జె. నాయుడు మొదలైనవారి పేర్లు చెప్పేరు. "స్వామి రేపు మధ్యాహ్నం బయలుదేరి సాయంత్రంలోగా మీ ఇంటికి వస్తారు. ముఖ్యమైన కుటుంబ సభ్యులను మాత్రం మీ ఇంటికి పిల్చుకోండి. ఎక్కువమందిని పిలిస్తే, మరి మమ్మల్నెందుకు పిలువలేదని మరింతమంది మిమ్మల్ని విమర్శిస్తారు. చాలామంది ఇండ్లకు వెళ్లాలి కనుక, మీ ఇంటికొచ్చి మిమ్మల్ని ఆశీర్వదించి వెంటనే వెళ్ళిపోతారు" అని ఆ లిస్టులో ఉన్నవారందరికీ ఫోను చేసి చెప్పమన్నారు.

డా॥ పిష్వేకర్ పేరుకూడా ఉంది. అయితే, అతను ఒక మల్టీ నేషనల్ ఫార్మాస్యుటికల్ కంపెనీలో టెక్నికల్ డైరెక్టర్. ఆరోజున అతనికి కాన్ఫరెన్సు కూడా ఉంది. సర్వజ్ఞులైన స్వామి అతనిని పిలిచి, "మీ ఇంటికి ఉదయం పదిన్నరకి వస్తాను" అని చెప్పేరు. ఆ సాయంత్రం అతను, అతని భార్య, మాకు ఆప్తమిత్రులవటంవల్ల, ఎలాగైనా వీలు చేసుకుని ఉదయం 9 గంటలకు వాళ్ళ ఇంటికి రమ్మని, స్వామిని స్వాగతించడం, అలంకరణలు, పూజాద్రవ్యాలు, హారతివ్వడం, స్వామికిష్టమైన వంటలు చెయ్యడంలో సహాయం చెయ్యమనీ కోరారు. అయితే, మేము "10.20 ని॥ల వరకు ఉంటాం. స్వామి మీ ఇంటికి రాకముందే వెళ్ళిపోతాం" అని చెప్పి ఒప్పించాం.

మాట ఇచ్చిన ప్రకారం 9 గం॥లకు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి, చెయ్యగలిగింది చేసి, చెప్పగలిగింది చెప్పి 10.20కి బయలుదేరబోతుండగా పిష్వేకర్‌కి ఫోనొచ్చింది. నీకే ఫోన్ అని రిసీవర్ నాచేతికిచ్చాడు. అందులో ప్రసాదరావుగారు, "కనబడకుండా ఎక్కడికి పోయేవురా! బ్లడీఫూల్! అర్జెంటుగా మీ ఇంటికి వెళ్ళు. 11 గంటలకు స్వామి మీ ఇంటికొస్తున్నారు" అన్నాడు. ఒక క్షణం నిర్ఘాంతపోయి నేనూ నా భార్య స్కూటర్‌మీద బయల్దేరాం. ఆఫీస్ టైమ్... ఒకటే ట్రాఫిక్ జామ్... అడుగడుగునా జంక్షన్లు, దీనికి సాయం వెనక్కాల కూర్చుని నా భార్య, "నిన్న స్వామితోనే ఉన్నారుకదా! స్వామిని మన ఇంటికి రమ్మని ప్రార్థించి టైమ్ ఫిక్స్ చేయలేకపోయారా? స్వామి వస్తే ఇవ్వడానికి ఒక దండ లేదు, కనీసం ఒక పువ్వు లేదు. ఏదైనా చేసి పెట్టడానికి టైమ్ లేదు. ఔవ్వ! ఔవ్వ! ఎంత అప్రతిష్ఠ!" అంటూ హద్దూ పద్దూ లేకుండా ఒకటే సణుగుడు! నోరు పారేసుకోవడానికి, చెయ్యి చేసుకోవడానికి వీలులేక, నోరు బిగించుకుని ఆ జనం రద్దీలో వీలైనంత స్పీడుగా స్కూటర్ నడిపిస్తున్నాను.

మా ఇంటి ముందు స్కూటర్ ఆపేను. ఆ క్షణంలోనే స్వామి కారొచ్చి ఆగి, స్వామి గబగబ దిగొచ్చి, నేను తాళం తియ్యగానే నన్ను తప్పించుకొని స్వామే ముందు ఇంట్లో

ప్రవేశించేరు. ముందున్న చిన్న గదికాక రెండు గదులూ, డైనింగ్ గదీ, కిచెన్ అన్నీ చూసొచ్చి డైనింగ్ గది గోడలో ఉన్న పూజ గూడుకి ఎదురుగా స్వామి డైనింగ్ టేబుల్ పక్కనున్న కుర్చీ లాక్కుని, దానిమీద కూర్చుని, మమ్మల్నిద్దరినీ కదలకుండా స్వామి పాదాలవద్ద కూర్చోమన్నారు. నాకు నోట రావటం లేదు. నిశ్శబ్దంగా స్వామి పాదసేవ చేస్తుంటే, నా భార్య లేచింది. "లేవకు, కూర్చో, నువ్వు చేసిన బొబ్బట్టు పిష్వేకర్ ఇంట్లో రుచి చూశాను. చాలా బాగుంది" అన్నారు స్వామి. గత్యంతరం లేక కూర్చుంది. "స్వామీ, ఇల్లు చాలా చిన్నదని స్వామిని ఆహ్వానించడానికి సాహసించలేదు" అన్నాను. "ఇంతకంటే చిన్న ఇళ్ళకు వెళ్ళేను. నేనేమైనా సాయిగీతనా ఇల్లు చాలకపోవడానికి!" అన్నారు స్వామి.

"స్వామీ, ఇవి గవర్నమెంటు క్వార్టర్స్. ఇవి మాకు హైర్ పర్చేజెస్‌మీద త్వరలోనే ఇస్తున్నారు. అప్పుడు దీన్ని కొంచెం విశాలంగా ఉండేలాగున మార్పులు చేయిస్తాను" అన్నాను.

"అప్పుడు స్వామి ఈ ఇంట్లో మళ్ళీ పాదం పెట్టాలి" అంది నా భార్య స్వామి పాదాలు పట్టుకుని.

"తప్పకుండా వస్తాను. నేను అన్నమాట తప్పను. ఈసారిలా కాకుండా ఎడ్వాన్స్ ఇన్‌ఫర్మేషన్ ఇచ్చి వస్తాను. సరేనా?" అన్నారు లేస్తూ.

తర్వాత స్వామి నా భార్యని కొన్ని మంచి నీళ్ళు తెమ్మని, ఆమె తెచ్చిన ఆ వెండి గ్లాసులో స్వామి తమ రెండు వేళ్లు ముంచి, మా ఇద్దరి మీద చిందించి, తర్వాత ఆ జలాన్ని 'మీవాళ్లందరికీ తీర్థంలా ఇచ్చుకోండి' అన్నారు.

నేనూ నా భార్య సైలెంట్‌గా హారతి ఇచ్చేం. మా ఇద్దరికీ ఆరోజుల్లో హారతి పాట రాదు. అంచేత వెంటనే స్వామి కారెక్కారు.

1969 శివరాత్రికి సతీ సమేతంగా పుట్టపర్తి వెళ్ళేను. ఆరోజుల్లో మందిరానికి ముందున్న శాంతి వేదిక మంటపంలో వేలాది భక్తులు కూర్చుని భజన చేస్తుండగా, రెండు ఫ్లాస్కుల గోరు వెచ్చని నీరు కొంచెం కొంచెం తీసుకుంటూ, సుమారు 8 గంటలకు స్వామి నోటి నుండి లింగోద్భవమైంది. అది అర్ధనారీశ్వర స్ఫటిక లింగమని చెప్పి, కరతాళ ధ్వనుల మధ్య స్వామి దాన్ని కుడిచేతి బొటనవ్రేలు, చూపుడు వ్రేలు మధ్య నిలబెట్టి పట్టుకుని, భక్తులందరికీ కనపడేటట్లు చూపేరు. మూడంగుళాల పొడవు, ఒకటిన్నర అంగుళాల వెడల్పు ఉంది.

సాధారణంగా లింగోద్భవమైన తరువాత స్వామి లేచి మందిరానికి వెళ్ళిపోతారు. ఈసారి మాత్రం లింగాన్ని ఒక వెండి పళ్ళెంలో ఉంచి, కుర్చీలో కూర్చున్నారు. భజన కొనసాగుతోంది. స్వామి మోచేయి బల్లమీద ఉంచి, అరచేతిలో గడ్డం ఆనించి నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. అలా అయిదు నిమిషాలయింది, పది నిమిషాలయింది, పావు గంట అయింది. స్వామిలో కదలిక లేదు. ఫ్యాను గాలికి స్వామి వెంట్రుకలు నిర్విరామంగా చలిస్తున్నాయి. స్వామి కళ్ళు మూసుకున్నారు. భక్తులలో ఆందోళన ప్రారంభమైంది. 20 నిమిషాలైంది. కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డిగారు, డా॥ సీతారామయ్యగారు ధైర్యం చేసి, "స్వామీ, స్వామీ" అని పలకరిస్తే, స్వామినుండి స్పందన లేదు. డా॥ సీతారామయ్యగారు స్వామి నాడి చూసి బిక్కమొహం వేశారు. నలభై నిమిషాలైంది. భక్తులలో ఆందోళన మితి మీరి భజనలో గొంతులు జీరబోయేయి. నలభై అయిదు నిమిషాల తరువాత స్వామి నెమ్మదిగా కనులు తెరచి, ముఖం పైకెత్తి మందహాసంతో లేచి నిలబడ్డారు.

"స్వామి దేహాంతరయానం చేసి తిరిగి వచ్చేరు" అని కస్తూరిగారు చేసిన ప్రకటన విని ఆకాశం బ్రద్దలయిందా అన్నట్లు భక్తులు చేసే కరతాళ ధ్వనుల మధ్య స్వామి లేచి మందస్మిత వదనంతో అందరినీ ఆశీర్వదిస్తూ మందిరంవైపు నడచి వెళ్లారు.

ఆ రోజుల్లో స్నానం చేయడానికి ఆశ్రమంలో వసతులు లేవు. బయటి కొబ్బరి ఆకులతో కట్టిన పాకలు స్త్రీలకు, పురుషులకు వేరువేరుగా ఉండేవి. వాటిలో కొబ్బరి ఆకు తడికలతోనే చిన్నచిన్న గదులుగా స్నానానికి ఏర్పాటు చేసి ఉండేవి. మరుగు కొరకు ఒక్కొక్క తడికల గది ముందు ఒక దుప్పటి వ్రేలాడదీసి ఉండేది. ఒక పావలా (25 పైసలు) ఇస్తే ఒక బాల్చీ గోరు వెచ్చని నీళ్ళు ఇచ్చేవారు. ఇలాంటి స్నానాల పాకలు నడపడం ఒక చిన్న వ్యాపారం. స్నానం చేసే ముందు మాసిన దుస్తులు తీసుకుని ఉతికి ఇస్త్రీ చేసి మర్నాడు ఉదయం ఇవ్వడానికి అక్కడే

చాకలివాళ్ళు కూడా ఉండేవారు. జత దుస్తులకు పావలా వసూలు చేసేవారు.

నేను వతనుగా వెళ్ళే ఖాసిం అనే ముస్లిం నడిపే పాకకు వెళ్లాను. ఒక జత కొత్త దుస్తులు వెంటబెట్టుకు వెళ్ళి, మాసిపోయిన జత బట్టలు అక్కడ ఉన్న చాకలికి ఇచ్చి స్నానం చేసి బయటికి వచ్చి, కొత్త బట్టలు వేసుకుని, తల దువ్వుకుని, ఠీవిగా బయటికొస్తుండగా ఎలా పడ్డానో జర్రున జారి ఆ పాకముందున్న బురద రోడ్డుమీద పడ్డాను. బట్టలు పూర్తిగా వెనక్కాల బురదతో నల్లగా అయిపోయి తడిసిపోయాయి. ఖాసిం వచ్చి లేవదీసి, "బట్టలు తీసెయ్యండి, లేకపోతే లోనున్న బనీను, చెడ్డీ కూడా తడిసిపోతాయి" అనగానే వెంటనే అవి విప్పేసి, నడుముకు తువ్వాలు కట్టుకుని, గత్యంతరం లేక, ఆ విడిచిపెట్టిన బట్టలే కట్టుకుందామని ఖాసింతో చాకలిని పిలువమన్నాను. అప్పటికే చాకలి రేవుకి వెళ్ళిపోయేడని చావు కబురు చల్లగా చెప్పేడు. వెంటనే తువ్వాలు, బనీనులతో ఆశ్రమంలోకి పరుగెత్తేను. నా భార్య బట్టలు మార్చుకుని లేడీస్‌వైపు వెళ్ళినట్లు ఓ భక్తురాలు చెప్పింది. పెట్టె తాళం ఆమె దగ్గిరుంది.

స్వామి ఉపన్యాసం ప్రారంభమైంది. ఇంకేం చెయ్యనూ! ఓ మల్లెపొద వెనక్కాల గొంతుక్కూర్చున్నాను. స్వామి ఉపన్యాసం అవ్వాలి, ఆవిడగారు రావాలి, పెట్టె తీయాలి, నేనింకో జత బట్టలు వేసుకోవాలి. ఏమిటో! ఆనాడు స్వామి ఉపన్యాసం కూడా దీర్ఘంగా ఉండి, గంటయింది. నాకు కాళ్ళు లాగేస్తున్నాయి. అలా ఎట్టకేలకు హారతి అయింది. మా రాణీగారి రాకకోసం తపస్సు చేస్తుంటే, ఇంతలోకే నాకు తెలిసున్న మరో భక్తురాలొచ్చి, మా మహారాణి కేంటీన్‌కి వెళ్ళినట్లు శుభవార్త చెప్పింది. ఆమె తీరుబడిగా బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసికాని దర్శనమివ్వదు. ఛస్!

సరిగ్గా ఆ సమయానికే ఓ వేదపాఠశాల విద్యార్థి స్వామి నన్ను పిలుస్తున్నారని కబురు తీసుకొచ్చేడు. లేచి అటూ ఇటూ చూశాను, కాస్త పరిచయమున్నవాళ్ళు ఎవరైనా కనబడితే ఒక జత దుస్తులు అడిగి తీసుకుందామని. భక్తులు కదా, స్వామి ఉపన్యాసమవుతూనే క్యాంటీన్‌కు పరుగెత్తి ఉంటారు. ఏం చెయ్యనా అని ఆలోచిస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతుంటే, మరో విద్యార్థి వచ్చి, "మిమ్మల్ని అర్జెంటుగా స్వామి రమ్మంటున్నారు, వెయిట్ చేస్తున్నారు" అని మందలింపు స్వరంతో హెచ్చరించేడు.

సరిగ్గా నా దృష్టి మా సమితి ప్రెసిడెంటు లక్ష్మణరావు శ్రీమతి తన తువ్వాలు హోల్డాల్‌మీద ఆరేసుకుంటుండగా పడి, దగ్గిరకెళ్ళి నా ఇబ్బంది చెప్పి ఆమె సహాయం అడిగేను. వాళ్ళాయనకూడా తన సూట్‌కేస్‌కి తాళం వేసుకుని కేంటీన్‌కి వెళ్ళేడని, నా వాలకం చూసి వాపోయింది. ఇంతలో ఆ హోల్డాల్లో లక్ష్మణరావు విడిచిపెట్టిన మాసిపోయిన పైజామా, చొక్కాలమీద నా కళ్ళు పడ్డాయి. అవి తీసుకుని తొడుక్కుంటుంటే, "అవి రైలు ప్రయాణంలో కట్టుకున్న మైల బట్టలు. ఒక్క రెండు నిమిషాలాగండి. వచ్చేస్తార"ని కుయ్యోమొర్రో అంటున్నా వినకుండా పరిగెత్తేను. ఆ లక్ష్మణరావు నాకంటే రెట్టింపు సైజు మనిషేమో, నేను ఇంటర్‌వ్యూ రూమ్‌లోకి వెళ్ళేటప్పటికి నా ఒంటిమీద వ్రేళ్ళాడుతున్న చొక్కా పైజామా చూసుకుంటే, నాకే అసహ్యం వేసింది. పైగా అప్పటికే ఆ గదిలో జస్టిస్ పార్థసారథిగారు, ప్రసాదరావు, సత్యమూర్తి, కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డివంటి ప్రముఖులు ఇస్త్రీ చేసిన బట్టలతో తళతళ మెరిసిపోతున్నారు.

నేను భయపడ్డట్టుగానే స్వామి నాకేసి చూసి, "ఏమిటి, సర్కస్ బఫూన్‌లాగ ఆ వేషం! వీళ్ళందరినీ చూడు! నిన్న రాత్రి తీసిన లింగాన్ని చూపెడదామని పిలిస్తే... ఛీ, ఛీ, ఛీ... తలుపుప్రక్కన గోడవార నిలబడు" అన్నారు, చీదరించుకుంటూ. సుదీర్ఘమైన ఈ శుభోదయ సంఘటనలను వివరించే సమయం లేదని తెలిసి తల దించుకుని గోడవార నిలబడ్డాను. టీపాయ్‌మీద పెట్టిన ఒక వెండి పళ్ళెంలో జేబు రుమాలమీద ఆ లింగం ఉంది. ఆ పళ్ళెం చేతిలోకి తీసుకుని, వాళ్ళందరికీ దగ్గరగా తీసుకెళ్ళి చూపెడుతుంటే, వాళ్ళు ఆ లింగం ఉపరితలాన్ని చేతుల్తో స్పృశించి కళ్ళకి అద్దుకుంటున్నారు. అందరి వంతూ అయింది. నాకేసి తిరిగి, "ఊ... వొచ్చేవు కదా! నువ్వుకూడా దర్శించుకో" అన్నారు, స్వామి ఆ వెండి పళ్ళెం నావైపు చూపుతూ. నేను కదలలేదు. పైగా ఆ లింగాన్ని చూడాలన్న అభిలాష లేదు.

నేను ముందుకు రాకపోవడం చూసి స్వామి ఆ పళ్ళెంతో రెండడుగులు వేసి నావైపు వచ్చేరు. ఆ లింగాన్ని ముట్టుకుని కళ్ళకద్దుకోవాలన్న కోరిక లేదు. నేను తలవంచుకుని, ముందుకి రాకుండా అక్కడినుండే ఆ లింగానికి అయిష్టంగానే దణ్ణం పెట్టేను. స్వామి వెంటనే జేబు రుమాలతో ఆ లింగాన్ని మూసి, ఎడం చేత్తో వెండి పళ్ళెం పట్టుకుని, ఒక అడుగు నావైపు వచ్చి, ఆ లింగాన్ని, నా చేతులు జోడించి ఉండటంవల్ల నా చొక్కా జేబులో పెట్టేరు. నేను నిర్ఘాంతపోయి, "స్వామీ" అంటూ దాన్ని జేబులోంచి తీసి చేతిలో పట్టుకుని, "నాకొద్దు స్వామీ, దీనికి ఎలా పూజ చెయ్యాలో తెలియదు. నాకు భయం స్వామీ" అన్నాను. స్వామి చిరునవ్వుతో నా చేతులు పట్టుకుని, "దీనికి నీవు ఏ పూజా చేయనక్కర్లేదు. లింగం అంటే శివం. శివం అంటే మంగళకరం. రోజూ దానిమీద రెండు చెంచాలు నీళ్ళు పోసి ఆ నీరు తాగు. అది నీకు ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాలు ప్రసాదిస్తుంది" అన్నారు.

ఆ లింగం జేబులో పెట్టుకుని, ఒంగి స్వామి పాదాలకు నమస్కరించి, లేచి, "స్వామీ, నేను బయటికెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుంటాను" అన్నాను. నవ్వుతూ వెళ్ళమన్నారు. నేను తలుపు తీసుకుని బయటికొస్తుంటే స్వామి మాటలు వినబడుతున్నాయి, "పాపం కాలు జారి బురదలో పడ్డాడు...".

ఇంటర్వ్యూ గదిలోంచి బయటపడ్డాకకాని నాకు ఊపిరి తిరగలేదు. నెమ్మదిగా అడుగులేసుకుంటూ వచ్చి రహస్యంగా దాన్ని ఆ జేబు రుమాలలోనే మూటకట్టి నా భార్య చూడకుండా సూట్‌కేస్ బట్టల అడుగున పెట్టేశాను. అప్పుడు ఆ లింగాన్ని నా పతివ్రత చూసిందంటే, దండోరా వేసి వెంటనే ప్రదర్శన మొదలెట్టడం, నాకు ఊపిరి సలపకపోవడం ఖాయం.

1971 అక్టోబరు 25వ తేదీన స్వామి హైదరాబాద్‌లో ఉన్న శివం మందిరానికి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఆ సందర్భంలో త్రిలింగాభిషేకం అనే పేరుతో స్వామి ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమానికి అనుమతించేరు. హైదరాబాదులో ఉన్న దేశికాచారికి, నాకు, ప్రసాదరావుకు వరుసగా 1968, 69, 70 సంవత్సరాలలో లింగములు ప్రసాదించేరు. ఆ మూడింటిని ఒక వెండి పళ్ళెములో ఉంచి మా ముగ్గురిచేత స్వామి సమక్షంలో అభిషేకం చేయించేరు. స్వామి దివ్య అనుగ్రహ ప్రభావంవల్ల అయిదు వేలమందికి విందు భోజనం ఏర్పాటు చెయ్యబడింది. స్వామి, శివం మందిరం పైనుండి అరగంట అరగంటకి వచ్చి అలాగ నాలుగుసార్లు భక్తులకు దర్శనం ప్రసాదించేరు.

రేపు స్వామి బయల్దేరి తిరిగి వెళ్ళిపోతారనగా డా॥ భగవంతంగారు వారింట్లో పెద్ద ఎత్తున లంచ్ ఏర్పాటు చేశారు. లంచ్ అయిన తర్వాత అక్కడ చేరిన పెద్దలందరికీ పాదనమస్కారాలిచ్చి, స్వామి బయటికొచ్చి కారు ఎక్కబోతూ, నన్ను దగ్గిరకు రమ్మని పిలిచేరు. స్వామి రహస్యం చెబుతున్నట్లు, "ఈ రాత్రి మీ ఇంటికి భోజనానికి వస్తున్నాను. మీ నాన్న అమ్మ కూడా ఇక్కడే ఉన్నారు కదా! సరిగ్గా రాత్రి 8 గంటలకు వస్తాను" అన్నారు. "మా ఇద్దరు పిల్లలతోపాటు మరో ఆరుగురు పిల్లల్ని స్వామి వెంటపెట్టుకు వచ్చేరుకదా! వాళ్ళనీ, మరో ముప్ఫయిమంది సాయి సంస్థల కార్యకర్తలని పిలుస్తాను. మా బంధువులందరూ తర్వాత భోజనం చేస్తారు" అన్నాను. స్వామి, "క్రింద గదుల్లో మీవాళ్ళందరినీ కూర్చోబెట్టు. భోజనమైన తరువాత పాద నమస్కారాలిస్తాను. డాబామీద మూన్‌లైట్ డిన్నర్ అరేంజ్ చెయ్యి. అక్కడ ఏభయ్‌మంది వరకూ పడతారు" అన్నారు. స్వామి అనుగ్రహానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని, పాద నమస్కారం చేసుకుని, వెంటనే పదిమంది సేవాదళ్‌తో మా ఇంటిదారి పట్టేను.

స్వామి సంకల్పం. సరిగ్గా నలభై ఎనిమిది మందికి డాబామీద డిన్నర్ ఏర్పాటు చేసేను. స్వామికి మాత్రం కుర్చీ, టేబుల్ వేసి, మిగిలినవారికి కూర్చునేందుకు కార్పెట్స్ తెప్పించేను. అరిటాకులు, పైన ప్లేట్లు వేశాం. అన్నీ మా అన్నదమ్ముల ఇళ్ళలో తయారు చేసిన ఆహార పదార్థాలే. సరిగ్గా ఎనిమిది గంటలకు స్వామి వచ్చి, మా ఇంట్లోకి వెళ్ళి అక్కడ గదిలో వరుసగా కూర్చున్న మా బంధువర్గాన్ని పలకరించి, భోజనం అయిన తరువాత అందరికీ పాదనమస్కారం ఇస్తానని చెప్పి డాబామీదికి వచ్చేరు. అప్పటికే సరిగ్గా నలభై ఎనమండుగురు

కూర్చున్నారు. మా అమ్మ, నా భార్య స్వామికి వడ్డిస్తుండగా 8.15కి డిన్నర్ పూర్తి అయింది. స్వామితోసహా అందరూ డిన్నర్ ఏర్పాట్లు, పదార్థాలను మెచ్చుకున్నారు. స్వామి ఆ వెన్నెలలో ఆ చల్లని వాతావరణాన్ని మరింత ఆహ్లాదకరం చేస్తూ గం 9.15 వరకు ఛలోక్తులతో నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ కూర్చున్నారు. అంతకు అయిదు నిమిషాల ముందు మా నాన్నగారిని, అమ్మని, నా భార్యని క్రిందికి వెళ్ళి కూర్చోమన్నారు. స్వామి అప్పుడు సమయస్ఫూర్తితో తమాషా అయిన ప్రకటన చేసి, నాకేవిధమైన చిన్నతనమూ కలుగకుండా కాపాడేరు. "మీ భోజనాలయి నలభై అయిదు నిమిషాలైంది. చేతులు కడుక్కోకుండా కూర్చోవడంతో మీ చేతులు తడి ఆరిపోయేయి. ఇప్పుడు నేను క్రిందికి వెళ్లిన తరువాత మీరందరూ క్రిందికి వెళ్ళి చేతులు కడుక్కుని వెంటనే మీ వెహికిల్స్‌లో మీరు కూర్చోండి. రమణరావు ఇంట్లో వాళ్ళ బంధువులు కూర్చున్నారు. నేను వాళ్లను పలకరించి, పాదనమస్కారాలిచ్చి వస్తాను" అన్నారు.

క్రింద గదిలో కూర్చున్న ముప్ఫయిమంది మా బంధువులందరితోనూ పాదనమస్కారాలు, కుశల ప్రశ్నలతో పావుగంట గడిపి, స్వామి హారతి తీసుకుని బయటికొచ్చి కారెక్కేరు.

'నువ్వు పూజ చేస్తావు కదూ!'

కామరాజు విజయలక్ష్మి

శివరాత్రి మూడురోజులుందనగా శివరాత్రికి పుట్టపర్తి వచ్చేం. అసలే ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రంగా ఉంది. దానికితోడు గతుకుల రోడ్డుమీద బస్సు ప్రయాణం. ఉదయం లేచి స్నానపానాదులైన తరువాత మా అబ్బాయికి వేసుకోవడానికి బట్టలు బయటపెట్టి, నిద్ర బద్ధకం వదలనివాడితో స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని దర్శనానికి రమ్మన్నాను. తలవని తలంపుగా ఆనాడు స్వామి నన్ను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. మా అబ్బాయి ఇంకా రాలేదని నేను ఆందోళన పడుతుండటం గమనించి, ఒక విద్యార్థిని మా గదికి పంపి వాణ్ని పిలుచుకు రమ్మన్నారు.

నేను లోపలికి వెళ్ళేటప్పటికి అక్కడ ఇద్దరు ఏభై యేళ్ళు పైబడిన స్త్రీలు హుందాగా కూర్చుని ఉన్నారు. ఈలోగా మా అబ్బాయి లోపలికొచ్చేడు. "ఏరా! మీ అమ్మ నువ్వు వేసుకోవడానికి బట్టలుకూడా సిద్ధం చేసిపెట్టినా ఇప్పటికి తెమిలేవు. నీకు చదువుమీద కంటె సినిమాలమీద శ్రద్ధ ఎక్కువైంది. తగ్గించి బాగా చదువు. ఇంజనీరు వవుతావు" అని వాడికొక లాకెట్ సృష్టించి ఇచ్చేరు. నేను వాడికి బట్టలుకూడా సిద్ధం చేసిపెట్టానని చెప్పడం స్వామి సర్వజ్ఞతకు నిదర్శనం అని వేరే చెప్పాలా!

స్వామి ఆ ఇద్దరిలోనూ చిన్నావిడకేసి చూపిస్తూ, "ఆమె ఎవరో తెలుసా? క్వీన్ ఆఫ్ థాయిలాండ్. పాపం, కేన్సర్. ఏ వైద్యానికీ లొంగలేదు. ఇక్కడకొచ్చింది. ఆమె కేన్సర్‌ని కేన్సిల్ చేశాను" అంటూ చెయ్యి గుండ్రంగా తిప్పి ఒక లింగాన్ని సృష్టించి ఆమెకిచ్చేరు. నిత్యం అభిషేకించి తీర్థం తీసుకొమ్మన్నారు. ఆమె ఆనందానికి అవధులులేవు. అది తీసుకుని కళ్ళకద్దుకున్నాక ఆమె, ఆమె అక్కగారు స్వామికి పాదాభివందనం చేసుకున్నారు.

కాస్సేపు ఆధ్యాత్మిక విషయాలు బోధించి ఇంక ఇంటర్వ్యూ ముగించేముందు నాకేసి చూసి, "మీ అత్తవారివైపు వారందరికీ విగ్రహారాధన నిషేధం కదా! నువ్వు పూజ చేసుకుంటావు కదూ! నిత్యం అభిషేకం చేసుకో" అంటూ స్వామి వారి దివ్య హస్త చాలనంతో, ఆ మహారాణిగారితోపాటు నాకూ ఒక కోడిగుడ్డు పరిమాణంలో ఉన్న లింగం సృష్టించి ఇచ్చేరు. ఆనందబాష్పాలతో స్వామికి పాదాభివందనం చేసుకున్నాను.

భక్తులలో స్వామి తెచ్చిన పరిణామం

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

మంచుకొండల మధ్య మనుగడ నిలిపేసి
ఆంధ్ర చేరవచ్చె ఆర్తిహరుడు
క్రొత్త భక్తుల జూడ కోర్కెలు ఉదయించ
తనయుండు కదలెను తండ్రితోడ
అన్న నొదలియుంట అసలు ఇష్టము లేక
బాలమురుగ స్వామి బయలుదేరె
భర్త లేని విరహ బాధను పడలేక
పార్వతమ్మ కూడ పయనమయ్యె
పుడమినున్న జనులు పూర్తిగ చెడిపోవ
భక్తిమార్గము చూపి బాగుచేసి
ఆత్మవిద్యను నేర్పి అద్వైతులుగ చేయ
పుట్టపర్తి వచ్చె పురహరుండు

స్వామివారిని నుతిస్తూ, స్తుతిస్తూ, తరిస్తూ ఉన్నవారు కొల్లలు. చిత్రమేమిటంటే, "ఏం సార్! బావున్నారా?" అని ఏ భక్తుని పలకరించినా అందరూ, "స్వామి దయవలన బాగున్నాము" అని ఆనందంగా సమాధానమిచ్చేవారే! అలాకాకుండా మన బంధువులనుగానీ, స్నేహితులనుగానీ "బాగున్నారా?" అంటే, "ఇలా ఉన్నాము" అంటూ విచారకరంగా సమాధానమిస్తారు.

విలియం బ్లేక్ అంటారు, In every face I meet, a mark of woe, a mark of sorrow and a mark of weakness అనగా, "ఏ ముఖాన్ని చూసినా ఒక విషాదరేఖ, విచారము, బలహీనత కనిపిస్తుంది." మన సాయి భక్తులనుండి ఇంత చక్కని సమాధానం వస్తున్న దంటే, అది మన భగవాన్ తెస్తున్న ఆంతరిక మార్పు. స్వామి ఎప్పుడూ ఆనందంతో మనల్ని పలకరిస్తారు. ఆ చూపులో ఏ దివ్యశక్తి ఉన్నదోగానీ,

ఒక్క చూపుతోనె బక్కచిక్కిన వ్యక్తి
బలము సంతరించి పరుగులెత్తు
ఒక్క చూపుతోనె మొక్కవోయిన గొంతు
చక్కనైన గానసభను చేయు
ఒక్క చూపుతోనె దిక్కుతోచని మనసు
శాంతినొంది స్వామి సేవ చేయు
ఒక్క చూపుతోనె నిక్కి నీల్గెడు లోభి
ధనము ఖర్చు చేసి దయను పొందు
ప్రేమచూపది ప్రత్యేకమైన చూపు
తేనెలూరించు చూపది దైవ చూపు
కరకు గుండెను కరిగించు కరుణ చూపు
సమత చూపెట్టు మా సత్యసాయి చూపు

కనుక, ఎంతటివారైనా సాయి సాన్నిహిత్యంతో సమాజ సేవతో ఆనందంగా ఉంటారు. ఈ ఆనందాన్నిచ్చేవి నా దృష్టిలో రెండు. 1. సాయి 2. సాయిసంస్థ.

సాయి అనుగ్రహం పొందాలంటే ప్రతి వ్యక్తీ సాయిమీద భక్తిని పెంచుకోవాలి. సాయిసంస్థలలో చేరి సమాజ సేవ చేయాలి. సేవాదళ్ కానీ, స్టేట్ ప్రెసిడెంటుగానీ ఏదో ఒక సేవ చేస్తుంటాడు. దానివలన సేవలోని మాధుర్యాన్ని గ్రోలుతుంటాడు. సేవవలన క్రమక్రమంగా మనలోని ఈర్ష్య, అసూయ, అసంతృప్తి తొలగిపోయి ప్రేమ పెరుగుతుంది. ముఖ్యంగా అహంకారము తొలగిపోతుంది. నాకు తెలిసిన ఎంతోమంది ఉన్నతాధికారులు, విద్యావేత్తలు అంతా కూడా వినయంతో చక్కగా సమాధానమిస్తారు. "అధికార రోగపూరిత బంధిరాంధక శవము చూడ పాపము సుమతీ" అన్నట్లుగా, అష్టమదాలతో బాధ పడేవారు మన సత్యసాయి సంస్థలలో సేవాదళ్‌గా చేరితే సహజంగా మార్పు జరుగుతుంది. అదే స్వామి చేస్తారు. సుమారు 40 సం॥ల క్రిందటి మాట. నేను లెక్చరర్‌ని అనే అహంకారం ఉంచుకుని, సేవాదళ్‌గా ప్రశాంతి నిలయంలో ఉత్సవానికి తోరణాలు కడుతూ, ఎదుటి సేవాదళ్‌ను పలకరిస్తూ నేను కొంచెం గొప్పగా, "నేను ఎకనామిక్స్

లెక్చరర్ని. మిమ్మల్ని చూట్టానికి సంతోషంగా ఉంది" అన్నాను. ఆయన, "నేను ఎకనామిక్స్ ప్రొఫెసర్ని, చాలా సంతోషంగా ఉంది" అన్నారు. అంతే! నేను మారు మాట్లాడలేదు. ఎదురుగా ఫొటోలో స్వామి నన్ను చూసి నవ్వుతున్నారనిపించింది. కనుక, 'నేను గొప్ప' అనే భావన రాకుండా చేస్తారు బాబా. ఇది మొదటి పరిణామ దశ.

ఒక ప్రముఖ వేద పండితుడు సంస్కృతంలో నవరత్న మాలిక అనే తొమ్మిది శ్లోకాల కాగితంతో స్వామివద్దకు వచ్చాడు. చేతులో ఉంచుకుని మెల్లగా చూపించాడు. స్వామి చూడనట్లు పక్కవాణ్ని పలకరించారు. విభూతి సృష్టించి ఇచ్చారు. ఈయనకు కోపం వచ్చింది. తన్ను పలకరించలేదని నవరత్నమాలికను చించివేశాడు. మరునాడు స్వామి వచ్చి, "ఏది నీ నవరత్నమాలిక?" అని అడిగి, తొమ్మిది శ్లోకాలూ చెప్పసాగారు. సర్వజ్ఞుని ముందు ఆయన సాష్టాంగపడ్డాడు. అందుకనే, సేవాసంస్థలలో చేరితేగాని నిరహంకారిగా మారలేడు.

సేవాదళంలో చేరితే సంస్థల అధికారులు ఒక్కో సమయంలో పని ఒత్తిడిలో అరుస్తారు, కరుస్తారు. అయితే, అది వరంగా భావించి మౌనం వహించాలి. అది మనకు ఎంతో మేలు చేస్తుంది. మా లీడర్ కీర్తిశేషులు రాఘవ రెడ్డిగారు (నెల్లూరు) ఉండేవారు. "ఉదయం ఆరు గంటలకు సేవాదళ్ సత్తెమ్మ గుడివద్దకు వెళ్ళి అక్కడ ఊడుస్తున్నారు. నీవు వెళ్ళి అక్కడుండు" అన్నారు. నేను, "స్వామి దర్శనం చేసుకుని వెళతాను" అన్నాను. కొంచెం గట్టిగా, "స్వామి సేవలో దర్శనాలు వదులుకోవాలి" అని నన్ను పొమ్మన్నాడు. కాదనలేక వెళ్ళి సేవ చేస్తున్నాను. ఇంతలో స్వామి వచ్చారు. కారు దిగి నన్ను పిలిచి, "బంగారూ! నేనటు వెళ్ళాలి. వాళ్లను పక్కకు తొలగమని చెప్పు" అన్నారు. ఆహా! పరమానందం! దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలు ఒక్కసారిగా లభ్యమైనాయి. అనగా, స్వామి సేవ చేస్తూ ఉంటే వారే మనవద్దకు వస్తారు, పలకరిస్తారు. మనం పులకరిస్తాం.

స్వామి మనకు వారి ఉపన్యాసాలలో చెప్తూ ఉంటారు, మనలో నాల్గు దోషాలున్నాయి. వాటినే 'అకార దోషాలు' అంటారు. అనగా, 'అ' అనే అక్షరంతో మొదలయ్యే దోషాలు. 1. అహంకారం 2. అసూయ 3. అసహనం 4. అశ్రద్ధ. ఈ గ్రామసేవలాంటివి చేయటంవలన 'నేను గొప్ప' అనే భావన సమసిపోతుంది. రెండవది ఇతరులను చూసి మనకు అసూయ జనించదు. మూడోది అసహనం మనకు కలగదు. చూడండి, ఎన్ని గంటలు ప్రశాంతి నిలయంలో వేచి ఉంటామో! ఒక్కొక్కప్పుడు స్వామి రారు, వచ్చినా పలకరు. మనవైపు కూడా చూడరు. ఐతే, ఒకసారి ఫస్ట్‌లైన్ వచ్చిన భక్తుడు పరమానందంతో స్వామివారి పాద నమస్కారం తీసుకుని, "బాబా! నేను మిమ్ము ఈనాడు ఇంత దగ్గరగా దర్శనం చేసుకున్నాను" అన్నాడు. స్వామి 'సంతోషం' అని మూడు అడుగులు ముందుకు వెళ్ళి, **"దగ్గరగా ఉన్నవారు నన్ను చూస్తారు. దూరంగా ఉన్నవారిని నేను చూస్తాను"** అంటూ వెళ్ళిపోయారు. చూశారా! ఇదే దైవచూపు. ఈ సంఘటనకు ప్రత్యక్ష సాక్షి శ్రీ బి.వి. రమణరావుగారు. తాను దర్శన సమయంలో స్వామి వెనుక నడుస్తున్న సందర్భంలో ఇది జరిగినట్లు నాతో చెప్పారు.

నాల్గవది అశ్రద్ధ. స్వామి సేవలో అశ్రద్ధ చేయలేము. టైమ్ ప్రకారం అన్ని కార్యక్రమాలూ జరిగిపోతాయి. సాయి సంస్థలలో ఉండి సేవ చేయటంవలన ఈ దోషాలు సహజంగానే పోతాయి. అంతేకాదు, కొత్తగా నాలుగు లాభాలు చేకూరుతాయి. మొదటిది ఆత్మీయత, రెండవది ఆదాయం, మూడవది ఆరోగ్యం, నాలుగవది ఆనందం.

స్వామి ఒకసారి ఉపన్యసిస్తూ, "సాయిసంస్థకు దూరమైన దురదృష్టవంతులు కాకండి" అన్నారు.

నాకు తెల్సినంతవరకూ వయస్సుతో నిమిత్తం లేకుండా ఆబాలగోపాలమూ స్వామి యెడల భక్తితో సేవ చేస్తూ ఉంటారు. సేవయే మనకు శ్రీరామరక్ష. మనలో చేయాలని కోర్కె ఉంటే సేవ ఎక్కడో ఒకచోట లభ్యమౌతుంది.

ఐతే, ఈ సేవలన్నీ స్వామికోసమా? కానే కాదు. మనకోసమే! ఐనా మనలో ఇంకా ఏమైనా దోషాలుంటే, మనల్ని మనం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి. దోషాలన్నీ మనవే; స్వామివి కావు, సంస్థలవీ కావు. చాకలివారు సూర్యునిమీద అలిగి ఎండలో బట్టలు వేయకపోతే నష్టపోయేది వారేకానీ సూర్యుడు కాదు కదా! ❋

శ్రీ సత్యసాయి కవితామృతం - 1

ఎమ్.ఎస్. ప్రకాశరావు

అవతారాలన్నీ మానవజాతిని ఉద్ధరించడానికే అవతరించినా శ్రీ సత్యసాయి అవతార విశిష్టత ఏమిటంటే, మానవజాతి ఉద్ధరణకి సంహారాన్నికాక, సంస్కరణను ఎంచుకోవడం. వేదవేదాంగాలు పుక్కిట పట్టిన శంకర భగవత్పాదులు తన భగవద్గీతా భాష్యంతో కాక, ఆధ్యాత్మికత ఇమిడ్చి రచించిన స్తోత్రాలతోనే సామాన్యులకు దగ్గరయ్యారు. దీనికి 'భజ గోవిందం భజ గోవిందం గోవిందం భజ మూఢమతే" అన్న ద్వాదశ మంజ్జరికా స్తోత్రం గొప్ప ఉదాహరణ. అదేవిధంగా, తన సంస్కరణను మనసుకు హత్తుకునే గీతాలద్వారా, పద్యాలద్వారా, ప్రబోధాలద్వారా, అన్నిటినీ మించి ఆదర్శవంతమైన ఆచరణద్వారా సాధించారు. ఈనాడు కుల మత భేదాల్ని, పేదా గొప్పా తేడాల్ని మరచి, సత్యసాయి భక్తులు నిస్వార్థంగా సమాజ శ్రేయస్సుకోసం పాటుపడుతున్నారంటే, అది స్వామి అనుగ్రహించిన సంస్కారం. ఇంతటి సంస్కారాన్ని మానవజాతిలో తేగలిగిన వారి గీతాల్లో గొప్పతనం ఏమిటంటే 1. మృదుమధురమూ, సలలితమూ అయిన పద ప్రయోగం 2. పామరునికి కూడా అర్థమయ్యే సరళమైన భాష. 3. హృదయానికి సూటిగా హత్తుకునే భావ సంపద. 4. గీతరచనకు వారు ఎంచుకున్న నేపథ్యం, లేదా వాతావరణం – ఈ నాలుగు అద్భుతమైన లక్షణాలతో బాబావారి కవితా స్రవంతి అమృతఝరిగా జాలువారింది. సుధామధురిమలు చిందించింది. సామాన్య మానవునికి అర్థమయ్యేదే సాహిత్యం, మానవునిలో మార్పు తెచ్చేదే, మానవుణ్ని సన్మార్గంలో నడిపించేదే కవిత్వం. అలాంటి అమృతతుల్యమైన కవిత్వాన్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. ఈ గీతాలలో కోట్లాది మంది మనస్సుల్ని మార్చారు. దీన జనుల సేవలో జీవితం సార్థకం చేసుకునేటట్లు పరివర్తన తెచ్చి దైవంవైపు నడిపించారు, భగవాన్. వారి కవితా స్రవంతిలో కొన్ని ఉదాహరణలు పరిశీలిస్తే ఈ సత్యం అర్థమవుతుంది. ముందుగా మనలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్య స్ఫూర్తిని నింపగల **"సత్య ధర్మము శాంతి ప్రేమలతో..."** అన్న బాబా గీతం పరిశీలిద్దాం.

తెలుగు నేల వ్యవసాయ నేపథ్యం గల రైతుబిడ్డలకు పుట్టినిల్లు. అందుచేత వ్యవసాయానికి సంబంధించిన వాతావరణాన్ని, పదప్రయోగాన్నీ చేసి ఆధ్యాత్మిక వ్యవసాయానికి అద్భుతమైన సూచనలు చేశారు, స్వామి. ఈ గీతం పల్లవిలో, జీవితం సుఖశాంతులతో గడవాలంటే మానవుడేం చేయాలో సామాన్యునికి కూడా అర్థమయ్యే రీతిలో స్వామి ఎలా సూచించారో చూడండి.

దైనందిన జీవితం సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలనే పునాదిపైనే సాగాలి. మానవ ధర్మాన్ని గుర్తించి అలా చేసినప్పటికి కూడా, జయాపజయాలు మాత్రం దైవానుగ్రహంపైనే ఆధారపడి ఉంటాయని తెలుపుతూ, మానవ ధర్మానికీ, దైవానుగ్రహానికీ ఉన్న అవినాభావ సంబంధాన్ని స్పష్టంగా, సూటిగా, ఎంత సరళమైన భాషలో వివరించారో చూడండి.

తన అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించడానికి పేదా, గొప్ప అనే తేడా పరిగణించడు భగవంతుడు. అందుకే భక్తితో నిరంతరం భగవంతుణ్ని తలుచుకుంటూ భగవదర్పితంగా మనం దైనందిన కార్యక్రమాలు చేస్తూంటే, జనక మహారాజువంటి రాజయోగికి లభించిన మోక్షం నీకు కూడా లభిస్తుందనీ, భగవంతుడు తరతమ భేదాలు పాటించడనీ అతి సులభ గ్రాహ్యంగా చెప్పేరు స్వామి.

మంచి సాధన ఎలా ఉండాలి? వివేకమనే చర్నాకోలతో, సద్గుణాలనే కాడి ఎద్దుల్ని అదుపు చేస్తూ నీ హృదయ క్షేత్రాన్ని దున్నాలి. అలా నీ హృదయాన్ని సుక్షేత్రంగా మార్చి, ప్రేమ అనే విత్తనాలు నాటు. ధైర్యమనే ఎరువు వేయి. భక్తి అనే వర్షాన్ని కురిపించు. అప్పుడు

బ్రహ్మానందమనే పంట పండుతుంది, అంటారు స్వామి. నిరక్షరాస్యుడైన పేదరైతు కూడా ఈ భావాన్ని అర్థం చేసుకుని, ఆచరించి, హలం ఒక చేత, కలం ఒక చేత పట్టిన పోతన కాగలడు. పామరునికి కూడా అర్థమయ్యే ఉదాహరణనిస్తూ, వారికి కొట్టిన పిండైన వ్యావహారిక భాషలోనే ఈ గీతాన్ని రచించారు, భగవాన్.

ఈ జన్మకు కారణం కర్మ. ఇది ప్రకృతి ధర్మం. ఉత్తమ జన్మకు కారణమయ్యే నామస్మరణ సాధనే భక్తునికి ఉండాల్సిన మంచి లక్షణం.

హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలం
కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతిరన్యథా

అన్న సూక్తిని అరటిపండు ఒలిచినట్లు చెబుతారు స్వామి. కష్ట సుఖాలు మన భావన మాత్రమే. ఇష్టపడి చేస్తే ఎటువంటి కష్టమైనా సుఖంగానే తోస్తుంది. పట్టుదలతో భగవంతుని పాదాలు సేవిస్తే, ఎటువంటి కష్టం నుండైనా గట్టెక్కించడానికి దైవం సిద్ధంగా ఉంటాడు. ఎందుకంటే ఆయన కరుణకు ప్రతిరూపం. మొదటి ప్రయత్నంలోనే దేవుని పాదాలు గట్టిగా పట్టుకోండి. ఎన్ని బాధలు పడ్డా, భగవచ్చింతన మానకండి. అప్పుడా కరుణామూర్తి, మీ హృదయాన్ని వదలి వెళ్ళగలడా! అని కరుణారస భరితంగా చెప్పారు స్వామి.

ఇలా సులభ గ్రాహ్యమైన భాష, ఉత్తేజపరిచే భావం, విశ్వవ్యాప్తంగా, కోట్లాదిమంది భక్తుల్ని నామస్మరణపట్ల ఉత్తేజపరచి నిత్యం నామస్మరణలో పాల్గొనేటట్లు ప్రోత్సహించాయి కదా. అందుకే స్వామి కవిత్వం రసజ్ఞ మనోజ్ఞ మధుర ప్రవాహం. ❀

దివ్య సంకల్ప బలం

ఏప్రిల్ 1991 సమ్మర్, సాయి శ్రుతి, కొడైకెనాల్‌లో స్వామి ఉండగా, ఓ రాత్రి కల్నల్ జోగారావు రాత్రి 12 గంటలకు మంచం మీద లేచి కూర్చుని నిద్ర పట్టక తలనొప్పితో కూర్చున్నాడు. ఆయన ఆలోచన ఒకటే. కెయిత్ క్రిచ్‌లౌవ్, డైరెక్టర్, ప్రిన్స్ ఆఫ్ వేల్స్ స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్కిటెక్చర్, లండన్, స్వామి సూచించిన మార్పులతో పుట్టపర్తి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ప్లాను తయారు చేసి, స్వామి ఆమోదం ఆశీస్సులు పొంది వెళ్ళేడు. క్రిచ్‌లౌవ్ ఇంత పెద్ద హాస్పిటల్ కట్టడానికి ఎంత బ్రహ్మ ప్రయత్నం చేసినా కనీసం రెండేళ్ళయినా పడుతుందన్నాడు. స్వామి 1991 నవంబరు 22న దానికి ప్రారంభోత్సవమని ప్రకటించేరు. ట్రస్టులో సరిపడా డబ్బు లేదు. ఆరు నెలల్లో ఇంత పెద్ద హాస్పిటల్ కట్టే కంట్రాక్టర్లు దొరకాలి. కట్టడానికి ఆ స్థలంలో తగినంత నీరు లభ్యం కావాలి. డాక్టర్లు, నర్సులు, టెక్నీషియన్లు, ఆపరేషన్ థియేటర్లు, సాంకేతిక పరికరాలు ఆరు నెలల్లో ఎలా సమకూరుతాయి! ఇదీ ఆయన ఆందోళన.

ఉదయం బ్రేక్‌ఫాస్టు సమయంలో స్వామి, "ఏం జోగారావూ! రాత్రి నిద్రపోయినట్లు లేదు" అనగానే ఆయన తన ఆందోళనంతా వెళ్ళగక్కేడు. స్వామి చిరునవ్వుతో, "కట్టిస్తానన్నది నేను. నా సంకల్పానికి తిరుగులేదు. ఈ దేశం కర్మభూమి, ధర్మభూమి, త్యాగభూమి. అన్నీ వాటంతటవే సమకూరుతాయి. నా మాట విశ్వసించు. నిశ్చింతగా నీ విధి నీవు నిర్వర్తించు" అని భరోసా ఇచ్చారు. స్వామి సంకల్పం నిర్వికల్పం. అత్యంత ఆధునికం, సువిశాలం, అద్భుతం అయిన సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ నిర్మాణం 5 నెలల 14 రోజుల్లో పూర్తికాగా నవంబరు 22న స్వామి ప్రధానమంత్రిచేత ప్రారంభోత్సవం చేయించారు. ఆనాడు జరిగిన నాలుగు హార్ట్ ఆపరేషన్లు విజయవంతమైనాయి.

తర్వాత వచ్చిన క్రిచ్‌లౌవ్ సర్వాంగ సుందరమైన హాస్పిటల్‌ను చూసి, "ఇది అయిదు నెలల్లో మానవులచే నిర్మింపబడిందంటే నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది. ఆకాశం నుంచి దిగి వచ్చిందా, భూమిని చీల్చుకొని బయటికి వచ్చిందా, అనిపిస్తోంది. ఇది నిశ్చయంగా స్వామి అద్భుత మహిమా విశేషం" అన్నాడు. ❀

7

'ఆకురాలిన మనసుల్లో పూలు పూచాయి'

ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి

వాడిన వసంత వనవాటిక మరల పల్లవిస్తుందిలే... ఆకు రాలిన మనసుల్లో పూలు పూచాయి... అంటే సాయి పథంలో భక్తుల పయనం అన్నమాట. సాయి అవతార వైభవాన్ని మించిన దివ్యగాథ లేదు, సాయి దివ్యగాథను మించిన వైభవం లేదు. ఆచార్య గోకాక్, "భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా స్వర్గానికి, భూమికి; విజ్ఞాన శాస్త్రానికి, సూపర్ సైన్సుకి; మనో విజ్ఞాన శాస్త్రానికి, సాంకేతిక విజ్ఞానానికి కళ్యాణం జరిపించటానికి భువిపై అవతరించారు. నేడు ఆధునిక సమాజాన్ని పీడిస్తున్న సమస్యలన్నింటికీ భగవాన్ బాబావారి సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వం, దివ్య స్ఫూర్తిమత్వం పరిష్కారమ"న్నారు. నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత సర్ జార్జి ట్రెవిలిన్, "సాయిబాబాలో భూమిపై అవతరించిన భగవంతుడున్నాడు" అన్నారు. మానవ భాషకు దేనికీ అందని, మానవ మేధ విశ్లేషించలేని 'కాస్మిక్ ఫినామినన్' బాబా" అని జస్టిస్ భగవతి వర్ణించారు. ప్రపంచంలోని సముద్రాలన్నింటినీ సిరాగా మార్చి, చెట్లనన్నింటినీ కలాలుగా చెక్కి, భూతలమంతా కాగితంగా వాడి చదువుల తల్లి సరస్వతీ దేవి స్వయంగా రాస్తేకూడా సాయి భగవానుని తత్త్వం వర్ణించటం జరగదు, అన్నారు భగవతి. స్వామిని తన ఆంగ్ల పత్రిక 'బ్లిట్జ్'లో తీవ్రంగా విమర్శించిన ఆర్.కె. కరంజియా తరువాత స్వామిని దర్శించుకుని, సుదీర్ఘ ఇంటర్వ్యూలో తన సందేహాల్ని, అపోహల్ని నివృత్తి చేసుకుని బాబా భక్తునిగా మరలివచ్చేడు.

"సత్యం నా ప్రచారం, ధర్మం నా ఆచారం, శాంతి నా స్వభావం, ప్రేమ నా స్వరూపం. మీరు వీటిని అనుసరించండి. మీరు నావారు, నేను మీవాడను" అని ప్రకటించారు, భగవాన్. "మీరు సత్యాన్ని, ప్రేమను పెంపొందించుకుంటే దేనికొరకుకూడా మీరు నన్ను ప్రార్థించనక్కర్లేదు. మీరు అడుగకుండానే వాటంతట అవే అన్నీ నెరవేరుతాయి" అని హామీ ఇచ్చారు, భగవాన్. వారి జీవితం, సందేశం, ఆదర్శాలు - అన్నీ 'ప్రేమ' అన్న పదంలో బంధింపబడ్డాయి. అదే ప్రేమ బంధం.

స్వామి ప్రేమ నిరంతర ధారా ప్రవాహం. అందుకే స్వామి, 'లవ్ విథవుట్ డ్యూటీ ఈజ్ డివైన్' అన్నారు. ఒక పర్యాయం స్వామి ఒక భక్తుని షష్టిపూర్తి ఏర్పాట్లను స్వయంగా దగ్గరుండి పర్యవేక్షిస్తుంటే ఆ భక్తుడు, "స్వామీ, మీరు చాలా శ్రమ తీసుకుంటున్నారు" అనగా, "శ్రమ కాదు బంగారూ, ప్రేమ" అన్నారు స్వామి. నాటి భారత ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్‌పేయ్ ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చేందుకు అనుజ్ఞ ఇమ్మని కోరితే, "ఇది నీ తల్లి ఇల్లు. నీ తల్లి దగ్గరకు ఎట్టి ఆంక్షలూ లేకుండా ఎప్పుడైనా రావచ్చు" అన్నారు. స్వామి ప్రేమబంధానికి నిదర్శనాలే ఇవన్నీ.

ఒకసారి జాయ్ ఐస్‌క్రీమ్ ఫ్యాక్టరీ ప్రారంభోత్సవానికి భక్తుల ప్రార్థన మన్నించి వెళ్ళారు. అక్కడ తాళం వేసిన గదిలోకి వెళ్ళాలంటారు. "స్వామీ, ఆ గదిలోకి వెలుతురు రాదు, ఇంకా లైటు బిగించలేదు " అంటారు అక్కడివారు. స్వామి ఆ చీకటి గదిలోకి ప్రవేశించిన వెంటనే, అది దివ్య ప్రకాశంతో నిండిపోయి అందర్నీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేసిందని శ్రీ ఇందులాల్ షా వెల్లడించారు. "నన్ను భగవంతునిగా ఆరాధిస్తున్నావు. మరి భగవంతుడు మహిమల్ని చూపిస్తే ఆశ్చర్యపడేందుకు ఏముంది?!" అన్నారు బాబా.

స్వామి ఒకసారి తమ అవతార దీక్షను ఈప్రకారం వివరించారు:

1. ఒకసారి "నీవు నా భక్తుడవు" అని అనుగ్రహించినవానిని నేను ఎప్పుడూ విడువను.

2. నా చేయి ఇచ్చుకొనేదేగాని, పుచ్చుకొనేది కాదు. నా ప్రేమ అటువంటిది.

3. నేను సంకల్పించిన కార్యము ఎన్ని ఆటంకములు వచ్చిననూ జరిగి తీరుతుంది.

"నేనెవరో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించడంకన్న మీరెవరో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. మీరెవరో మీకు తెలిస్తే నన్ను మీరు తెలుసుకోగలరు" అన్నారు భగవాన్. దేహాభిమానాన్ని వీడి ఆత్మాభిమానం పెంచుకొమ్మని నిరంతరం ఉద్బోధించారు. స్వామి మహాభినిష్క్రమణం ప్రపంచవ్యాప్తంగా భక్తుల్ని కృంగదీసింది. కానీ, నేడు స్వామి నిరాకారంలో విశ్వమంతటా నిండి భక్తుల్ని అలరిస్తున్నారన్నది ప్రతి ఒక్కరి అనుభూతి. ప్రతి భక్తుని హృదయంలో స్వామి స్థిరనివాసం ఏర్పర్చుకున్నారు. మహాభినిష్క్రమణానికి కొన్ని నెలల ముందు స్వామి ఒకనాటి సాయంకాలం భజన తరువాత కారులో సాయికుల్వంత్ హాలునుండి యజుర్మందిరానికి తిరిగి వెళుతూ సుప్రసిద్ధ రచయిత్రి దయానా బాస్కిన్‌ను దగ్గరకు పిలిచి, "ఐ యామ్ నాట్ గోయింగ్ ఎనీవేర్" (నేనెక్కడికీ వెళ్లడం లేదు) అని చెప్పి ముందుకు సాగారట. ఆ సమయంలో ఆమెకు అర్థం కాలేదు. మహాభినిష్క్రమణం తరువాత తనకు స్వామి మాటల్లోని అంతరార్థం బోధపడిందని ఆమె వ్రాసింది.

నేడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల సాయిసంస్థలలో కొత్త భక్తుల సంఖ్య పెరుగుతోంది. సంస్థలు ప్రమాణంలోనూ, పరిమాణంలోనూ అపూర్వమైన సేవలు నిర్వహిస్తున్నాయి. స్వామి సర్వవ్యాపకత్వానికి నిదర్శనంగా అనేక అద్భుతాలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా అధిక సంఖ్యలో జరుగుతున్నట్లు అనుభవాలు, అనుభూతులద్వారా తెలుస్తున్నది. ప్రశాంతి నిలయంలో ఆధ్యాత్మిక సేవా కార్యక్రమాలు, జిల్లా పర్తియాత్రలు, రాష్ట్రాల పర్తియాత్రలు, విదేశీయుల పర్తియాత్రలు యథావిధిగా జరుగుతూనే ఉన్నాయి.

నేడు సాయిసంస్థల మహాసంకల్పం:

"కాలాన్ని మానవసేవకు స్వాధీనం చెయ్యి; జీవితాన్ని పూలమాలగా కట్టి మెళ్లో వెయ్యి; జగతిని ప్రగతితో సమన్వయించు; మానవత్వంలోని నవత్వాన్ని ప్రేమతత్త్వంతో మాధవత్వానికి సమర్పించు."

ఈ సమయంలో మనమంతా ఒక్కటి కావాలి. సంఘటితం కావాలి. జగత్తుకు 'సాయిప్రేమ' ఆద్యంతాలు కావాలి. సాయియుగం నడిపే సారథి 'త్యాగం' ముందుకు రావాలి. ఆదర్శాల పూలతీవె, అందానికి అదే త్రోవగా సాయిపథాన్ని చేరుకోవాలి.

"ప్రతి మానవుని జీవితం శ్రుతి కలియని ఒక వింత పాట; గతుకులతో, గుట్టలతో కాలుసాగని చిక్కుబాట; ప్రతి మానవుని జీవితం చితినెక్కబోతున్న సీత; గతాగతాల నెత్తిమీద కాలపురుషుని కత్తిగీత"

అయినా తమ్ముడూ! జయం నీదే. ఆత్మవిశ్వాసం విడువకు. పయిన సాయిరాముడున్నాడులే! పయనం సాగించు, భయపడకు. నీ ఆశాజ్యోతి జ్వలిస్తుంది. నీ సాధన నిలుస్తుంది. నీ తపస్సు ఫలిస్తుంది. నిజం నిజంగా తెలుస్తుంది.

ఆకు రాలిన మనసుల్లో పూలు పూస్తాయి. వసుధైక సాయికుటుంబ ప్రేమరథం వస్తున్నది. వస్తూ కొని తెస్తున్నది సుస్థిర సుఖ శాంతి ప్రేమపథం.

అదే సాయి పథంలో మన పయనం.

మనం బంధుమిత్రులతో కలిసి సాయిసంస్థల కార్యక్రమాల్లో మరింత చురుగ్గా పాల్గొంటూ, సమైక్య సాయిసరాగంతో స్వామికి 87వ జన్మదినోత్సవ నీరాజనాలు సమర్పించుదాం. ❊

నిజమైన స్నేహితుడు

"నీకెంత మంది బ్రదర్స్?", స్వామి అడిగారు ఒక విద్యార్థిని.

"ఇద్దరు స్వామీ" అన్నాడా విద్యార్థి.

"నో... అందరూ బ్రదర్సే" అన్నారు స్వామి అక్కడ కూర్చున్న ఇతర విద్యార్థులను చూపిస్తూ.

"నీకెంతమంది స్నేహితులు?", మళ్ళీ ఆ విద్యార్థిని ప్రశ్నించారు, స్వామి.

"అందరూ నా స్నేహితులే స్వామీ" అన్నాడతను, 'అందరూ బ్రదర్సే' అన్న స్వామి మాటను దృష్టిలో పెట్టుకొని.

"నో.... భగవంతుడొక్కడే నీ నిజమైన స్నేహితుడు" అంటూ చిరునవ్వుతో అతనిని సరిదిద్దారు, భగవాన్

మన హృదయవాసి... మన దైవం

భువనచంద్ర

సృష్ట్యాదిలో ఏ మతమూ లేదు. కులమూ లేదు. తరువాత అనేకానేక మతాలు ఉద్భవించాయి. ఆ తరువాత మూఢత్వమూ మూర్ఖత్వమూ పెరిగి మత వైషమ్యాలకి దారితీశాయి. దానితో హింసాకాండ మొదలైంది. మతాలవారిగా భూమండలం చీలిపోయింది.

ఎవరు దీన్ని ఆపగలవారు? ఎవరు యీ హింసాకాండను ఆపి సృష్టిని రక్షించేవారు? ఎవరు మళ్ళీ మనుషుల్ని మానవత్వం వైపు నడిపించేవారు?

ఓ అఖండమైన శక్తి ఉద్భవించింది. ఓ చిన్నదీపంగా ఓ కుగ్రామంలో వెలిగింది. ఆ తరువాత అఖండ జ్వాలగా ఖండ ఖండాల్నీ ఆక్రమించింది. కోటాను కోట్లాది దీపాలను వెలిగించింది. ఆ వెలుగు బాటలో ప్రజల్ని నడిపిస్తూ శాంతి, ప్రేమ, అహింస, సత్యం, ధర్మం అనే స్తంభాలమీద నిలబడ్డ ఓ మహా మానవతా మండపానికి చేర్చింది. ఆ శక్తే శివశక్తి రూపుడైన శ్రీ సత్యసాయి. ఆ మహామండపమే ప్రశాంతి నిలయం. ఆనాటి కుగ్రామమే నేటి విశ్వశాంతికి కేంద్రబిందువైన పుట్టపర్తి. సాయి ఏం చేశారు? ప్రజల హృదయాల్లో ఎలా పరివర్తన తీసుకొచ్చారు? మత సామరస్యాన్ని ఎలా సాధించారు? అటువంటి అసాధ్యాల్ని సాధించడానికి వారు ఉపయోగించిన పద్ధతులేమిటి? ఈ ప్రశ్నలకి జవాబుల్ని అన్వేషిస్తే ఊహాతీతమైన, అత్యంత సున్నితమైన వాస్తవాలు వెలుగులోకొస్తాయి.

1. ఆచరణ :

తను ఆచరించని ధర్మాన్ని ఏనాడూ సాయి ప్రజలకు బోధించలేదు. ఏ పని చేసినా బహిరంగంగానే తప్ప రహస్యమనేది సాయి జీవితంలో లేదు. లీలలైనా, మహిమలైనా, బోధలైనా అన్నీ స్వామి ఆచరణలో చూపినవే. అందుకే "నా జీవితమే నా సందేశం" అని నిర్భయంగా, సగర్వంగా, అత్యంత ఆత్మీయంగా ప్రజలకు చాటిచెప్పారు.

నవ్వులో ప్రేమ... నడకలో ప్రేమ... చూపులో ప్రేమ... స్పర్శలో ప్రేమ... సాయి స్వరూపమే ప్రేమ. ప్రేమే సాయి. సాయే ప్రేమ. ఆ ప్రేమకి పేదా గొప్పా తేడాల్లేవు. ప్రాంతీయ భేదాలు లేవు. భాషాభేదాలు లేవు. ప్రపంచంలోని దేశాల సరిహద్దులన్నీ సాయి ప్రేమ ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోయాయి.

సర్వమతాలు ఒకే ఒక్క గొడుగు, ప్రేమ అనే నీడలో తలదాచుకున్నాయి. ఒకే ఒక్క వ్యక్తి కనుసన్నల్లో అత్యంత ఆత్మీయంగా మెలిగాయి. ఇటువంటి సంఘటన సృష్ట్యాదినించీ ఏనాడూ జరగలేదు. ఇన్ని మతాలు ఇంతటి ఐక్యభావంతో ఏనాడూ మెలగలేదు. సాయి సాక్షాత్ భగవంతుడు అనటానికి, ఇంతకుమించిన ఋజువు ఇంకేముంటుంది!

2. భజన :

భజన అనే ఒక మహాస్త్రాన్ని స్వామి సంధించారు. అంటే, వంద గొంతులూ ఒకేసారి ఒకే స్వరంతో ఒకే భజనని పాడటం. ఆ గొంతులు ఒక కులానికో, మతానికో సంబంధించినవి కావు; సర్వులకూ సంబంధించినవి. మిలిటరీలో 'డ్రిల్లు' ఏవిధమైన ఐక్యతనీ క్రమశిక్షణనీ నేర్పుతుందో, స్వామి భజనలు పిల్లలకూ, పెద్దలకూ అదే క్రమశిక్షణనీ ఐక్యతనీ నేర్పాయి. దేశదేశాల హద్దుల్నీ చెరిపేశాయి. మిలిటరీ 'కవాతు' సాగినట్టు ఊరూరా వాడవాడా భజన కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఆ భజనలు ఏ ఒక్క దేవుడికో మతానికో సంబంధించినవి కావు. సర్వమతాల్నీ దేవతల్ని తమలో ఇముడ్చుకున్న భజనలవి. మానవుడి మనసుకి శాంతిని చేకూర్చే భజనలవి. దండలో పువ్వులు దగ్గరైనట్టు మనుషుల మనసుల్ని దగ్గరగా చేసిన భజనలవి. కోటానుకోట్ల భక్తులను ఒకే తాటిపై నిలిపిన భజనలవి. ఏ మతాన్నీ స్వామి దూరం పెట్టలా! తక్కువగా చూడలా! సమత్వాన్ని బోధించారు.

3. సేవ :

స్వామి ప్రయోగించిన మరో శాంతి అస్త్రం సేవ. "లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్" అన్నారు. లక్షలాదిమందిని సుశిక్షితులైన సేవాదళ్ సభ్యులుగా తీర్చిదిద్దారు. నిస్వార్థ సేవే స్వామి లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యం దిశగా తమ భక్తుల్నీ నడిపించారు. ఎంతగా అంటే దేశదేశాల్లోనూ ఖండ ఖండాల్లోనూ సేవాదళ్ కార్యక్రమాలు విస్తరించేంతగా! "ఎక్కడెక్కడ ధర్మానికి చేటు కలుగుతుందో అక్కడ అవతారమెత్తి అధర్మాన్ని రూపుమాపుతాన"ని శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ చెప్పినట్లుగా ఎక్కడెక్కడ విపత్తు సంభవించినా సేవాదళ్ క్షణాల్లో ఉద్యమించి ఆ విపత్తునుంచి ప్రజల్ని రక్షించేట్లుగా స్వామి సేవాదళ్‌నీ కార్యకర్తల్నీ మలిచారు. ఇది మునుపెన్నడూ కాలం ఎరుగని, ఆగని నిలవని సేవా వాహిని. ఈ వాహిని జీవనదిలా నిరంతరం పయనిస్తూనే ఉంటుంది.

4. విద్య :

అన్ని క్లేశాలకీ మూలకారణం అవిద్య. ఆ, అవిద్యని తొలగించాలంటే ఉన్న ఏకైక మార్గం ప్రజల్ని విద్యావంతుల్ని చెయ్యడమే. స్వామి అవతారం దాల్చక మునుపు పాఠశాలలో, కళాశాలలో, విశ్వవిద్యాలయాలో లేవా? ఉన్నాయి. కానీ అవి కేవలం అక్షరజ్ఞానాన్ని కల్గించాయేగానీ ఆత్మజ్ఞానాన్ని కలిగించలా; భుక్తిమార్గం చూపాయేగానీ ముక్తిమార్గం చూపలా. End of Education is Character అని స్వామి నినదించారు. విద్య అంటే సత్ప్రవర్తన. విద్య అంటే సంస్కారం. విద్య అంటే ధర్మం. విద్య అంటే సత్యం. విద్య అంటే సౌభ్రాతృత్వం. ఇవే స్వామి విద్యకి ఇచ్చిన నిర్వచనం. కేవలం పుస్తకాలతోనే కాదు, మస్తకాలతోనూ స్వామి ఆలోచింపజేశారు. భుక్తినీ ముక్తినీ కలగలుపుతూ ఓ అద్భుతమైన విద్యావిధానాన్ని రూపొందించారు. లక్షలాది విద్యార్థుల్ని శైశవదశ నుంచి తీర్చిదిద్దుతూ, సమాజానికి ఉపయోగపడే, సమాజాన్ని తీర్చిదిద్దే సైనికులుగా మలిచారు. విద్యార్థి దశ నుంచే 'సేవ' అంటే ఏమిటో ఎలా చెయ్యాలో నేర్పించారు. సమత-మమత కలగలిపిన యువతని లోకానికి అందిస్తూ భవితకు బాటలు వేశారు. స్వామి సైన్యం శ్వేత సైన్యం... వైట్ ఆర్మీ రైట్ ఆర్మీ... మనిషి మనసులోని అరిషడ్వర్గాలని నిర్మూలించి, ప్రేమ శాంతి సత్యం ధర్మం అహింస అనే అద్భుతమైన విత్తనాల్ని నాటుతుంది. ఈనాడు ఎన్నో దేశాలు సగర్వంగా, సవినయంగా స్వామి రూపొందించిన విద్యావిధానాన్ని తలదాలుస్తున్నాయి. స్వామి విద్యార్థులే రేపటి ప్రగతి కారకులు. వినయం, సత్ప్రవర్తనలే వారి ఆయుధాలు. ఇటువంటి విద్యావిధానము ఇంతకుమునుపు ఎక్కడా ప్రారంభించబడలేదు. ఇంతటి సద్గురువూ ఏనాడూ ఉద్భవించలేదు.

5. వైద్యం :

"వైద్యో నారాయణో హరిః" అంటారు. ఎవరికైనా గాయం అయితే, నొప్పి కలిగినా వారు అర్థించేది ఇరుగువాళ్ళనో పొరుగువాళ్ళనో కాదు; వైద్యుడ్నీ, దేవుడ్నీ మాత్రమే రక్షించమని అర్థిస్తారు. దేవుడితో సమానమైన వాడు వైద్యుడు. వైద్యవృత్తి అంత పవిత్రమైనది. అది అందరికీ అందుబాటులో ఉండాలి. వర్గవివక్ష లేకుండా అందరికీ సమానంగా లభించాలి. అందుకే స్వామి ఉచిత వైద్యశాలల్నీ, ఉచిత మహావైద్యశాలల్నీ ప్రారంభించారు. స్వామి వెలిగించిన ఆరోగ్య దీపం నేడు దేశదేశాల్లో అఖండంగా వెలుగుతోంది.

6. సాయి యువత :

గ్రామరాజ్యమే రామరాజ్యం - రామరాజ్యమే సాయిరాజ్యం. ఎందుకంటే సాయిరాజ్యంలో శిక్షలుండవు, శిక్షణ తప్ప. 'సాయి యువత' గ్రామగ్రామాలకీ వెళ్ళి గ్రామస్థుల్ని ఎన్నో విధాలుగా ఆదుకుంటోంది. ఆరోగ్యం పారిశుద్ధ్యం, నడత వంటి విషయాల్లో అద్భుతమైన అవగాహనని గ్రామస్థుల్లో కలిగిస్తోంది. ఇదీ స్వామి రూపకల్పనే! ఇది ఎన్నటికీ ఆరని అఖండ జ్యోతి.

7. సనాథులు :

జగన్నాథుడైన సాయి ఉండగా అనాథలెవరు?! వారు స్వామికి ప్రియమైన బిడ్డలు. వారికి తల్లీ తండ్రీ గురువూ దైవం, వర్తమానం, భవిష్యత్తు కూడా స్వామే. అవి అనాథ శరణాలయాలు కావు, జగన్నాథ రథచక్రాలు. జగన్నాథుడి 'ప్రభలని' లోకమంతా చాటే మహాలయాలు.

వేయి నాల్కల ఆదిశేషుడికైనా స్వామి అవతార విశేషాల్ని వర్ణించడం అసాధ్యం. నాబోటి వాడెంత?! ❋

‘ఎంతమాత్రమున తలచిన అంతమాత్రమే నేను’

వై. శ్రీరంగనాథరాజు

అడిగెదనని కడువడి జను .... అన్న పద్యం మనందరికీ ఎంతో సుపరిచితమైనది. గజేంద్రుణ్ని రక్షించడానికి పరుగెడుతున్న శ్రీమహావిష్ణువును సమీపించాలా లేదా అన్న లక్ష్మీదేవి పరిస్థితిని ఎంతో చక్కగా వర్ణిస్తుంది ఈ పద్యం. అయితే కొన్ని స్కంధాల తరువాత అదే భాగవతంలో ప్రహ్లాదుడు, “ఇందు గలడందులేడను సందేహము వలదు.... ఎందెందు వెతకి చూచిన అందందే కలడు” అని అదే మహావిష్ణువుయొక్క సర్వ వ్యాపకత్వాన్నిగూర్చి మనకు తెలియజేస్తాడు. ఒక సన్నివేశంలో కరిని కాపాడడానికి భగవంతుడు పరుగెడుతున్నాడు, మరొక సన్నివేశంలో భక్తుని కాపాడడానికి ప్రత్యక్షమైనాడు. మరి ఆ భగవంతుడు సర్వవ్యాపైతే కరిని కాపాడడానికి ఎందుకు పరుగెట్టినట్టు?

మా దగ్గరి బంధువొకరు మంచి భక్తుడు. వారి ఊరిలో స్వామివారి గూర్చి అంతగా తెలియనప్పుడు ప్రతి గురువారం వారి ఇంట్లో భజన జరుగుతుండేది. గురువారం భజన ఉన్నందున ఆఫీసునుండి రైల్లో ఇంటికి తిరుగొస్తున్నారు. తోటి ప్రయాణీకులతో బాబావారి లీలల గురించి మాట్లాడుతున్నారు. స్వామి సర్వవ్యాపి అని, ఎప్పుడు పిలిస్తే అప్పుడు ప్రత్యక్షమౌతారని వారికి చెపుతూ ప్రయాణం సాగిస్తున్నారు. ఇంతలో వారి ఊరు రానే వచ్చింది. సిగ్నల్ ఇవ్వని కారణంగా ఆగే ప్రయత్నంలో రైలు మెల్లగా వెళ్తుంది. ఆ చోటినుండి వారి ఇంటికి చాల దగ్గర. భజనకు సమయం కావస్తోంది. స్టేషన్ నుండి రావటానికి చాల సమయం పడుతుండటంతో కదులుతున్న రైలు నుండే దిగాలని ఆయన నిశ్చయించుకొన్నారు. ఒక చేత్తో బ్యాగును, ఇంకో చేత్తో రైలుబండి బారును పట్టుకొని దిగే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఇంతలో రైలు వేగం పుంజుకొంది. ఒక కాలు నేలపైన, మరోకాలు ఫుట్‌బోర్డుపైన! దిక్కుతోచని పరిస్థితి! రైలు వేగానికి తట్టుకోలేక చేయి పట్టు అదుపు తప్పింది. “సాయిరాం” అంటూ క్రింద పడిపోయారు. ఐతే విచిత్రంగా అందరి కళ్ళముందు ఆయన రైలుక్రింద పడక ఎవరో లేపి విసిరేసినట్టు గాలిలోకి ఎగిరి యాభయి అడుగుల దూరం పడిపోయారు. సాధారణంగా ఈవిధంగా జరగడం అసంభవం. ట్రైను చక్రాల క్రింద పడుతున్న సమయాన నడుమును ఎవరో బలంగా పట్టుకొన్న స్పర్శ కలుగటంతో తనను స్వామి రెండు చేతులతో దూరంగా విసిరివేశారని ఆయనకు తెలిసివచ్చింది.

ఒకసారి స్వామి ప్రశాంతి భజన మందిరంలో వచ్చి కూర్చున్నారు. తీక్షణంగా చూస్తూ ముందు కూర్చున్న లెక్చరర్‌తో ‘వాణ్ణి పిలు’ అన్నారు. ‘వాడు’ అంటే ఎవరు అని అడిగే ధైర్యం ఎవరికీ లేదు. స్వామి తరచూ మాట్లాడే కొంతమంది పిల్లలను పిలిపించారు. ఒక్కొక్కరి ముఖం చూస్తూ స్వామి, ‘వీడు కాదు, వీడు కాదు’ అంటూ అసహనం ప్రదర్శించారు. ఇంతలో వార్డెన్‌గారు కలుగచేసుకొని అందరి విద్యార్థులను ఒక్కొక్కరిగా స్వామి వద్దకు పంపించటం ప్రారంభించారు. స్వామి మాత్రం ‘వీడు కాదు’ అంటూ నిరాకరిస్తూ వచ్చారు. అంతా అయోమయం. స్వామి ఎవరిని పిలుస్తున్నారో ఎవరికీ తెలియదు. ఇంతలో ఓ మూల కూర్చున్న ఒక విద్యార్థిని గమనించి ‘ఆ.. వాడే’ అంటూ చూపించారు. అందరం ఆశ్చర్యపోయాం. అప్పటివరకు ఏనాడూ స్వామి ఆ విద్యార్థితో మాట్లాడలేదు. అతడు లేచి స్వామివద్దకు చేరుకొని మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు. స్వామి అతనిని ప్రేమతో చూస్తూ, “మధ్యాహ్నం నీకు ఆరోగ్యం బాగాలేదు. ఇంటిలోనైతే మా అమ్మనో నాన్ననో నా దగ్గరకు వచ్చేవారు. ఇక్కడ స్వామే అమ్మ, నాన్న అని అంటారు. మరి స్వామి మాత్రం రావట్లేదు, నన్ను చూడట్లేదు” అని ఏడ్చావు. అవునా? నేను మధ్యాహ్నం మీ హాస్టల్‌కు వచ్చాను. నీ కిటికీ క్రింద ఆగాను. నువ్వే తలెత్తి చూడలేదు, చూస్తే

బయట కనిపించేవాణ్ని" అని అంటూ విభూతి సృష్టించి ఆ పిల్లవానికి ఇచ్చారు. అతని కళ్ళు చెమర్చాయి, విన్న మా కళ్ళుకూడా చెమర్చాయి. నిజమే! ఆ రోజు మధ్యాహ్నం స్వామి గ్రౌండుకు వచ్చారు. హాస్టల్‌వద్ద రెండు నిమిషాల పాటు కారును ఆపమన్నారు. హాస్టల్ మీది భాగంవైపు చూస్తూ కూర్చున్నారు. కారు ఎందుకు ఆగిందో మా కెవరికీ అప్పుడు అర్థం కాలేదు. ఇప్పుడు తెలిసొచ్చింది.

ఈ రెండు సంఘటనల్లోకూడా స్వామి ప్రవర్తన మనకు భిన్నంగా తోస్తుంది. ఒకరికి స్వామి సర్వవ్యాపి, మరొకరికి సగుణ ప్రేమస్వరూపి. కానీ లోతుగా పరిశీలిస్తే విషయం అర్థమవుతుంది. స్వామి పలుమార్లు మా అందరితో త్యాగరాజ కృతిలోని ఒక చక్కని వాక్యాన్ని చెబుతుండేవారు, "ఎంతమాత్రమున తలచిన అంతమాత్రము నీవు రామా' అని. భగవంతునికి హద్దులు పెట్టేది మన మనసే. "రావే ఈశ్వర కావవే వరద" అని ఏనుగు ప్రార్థించింది, విష్ణుమూర్తి పరుగుపరుగున వెళ్ళి కాపాడినాడు. "స్వామీ, నన్ను చూడటానికి రా" అని ఓ విద్యార్థి ప్రార్థించాడు, స్వామి పరుగున వెళ్లి పలకరించారు. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి, అతడు ఈ స్తంభంలో ఉన్నాడు అని ప్రహ్లాదుడు విశ్వసించాడు. మా బంధువుకూడా ఈ విశ్వవ్యాపకత్వాన్ని విశ్వసించాడు. భగవంతుడు అనూహ్యంగా ప్రత్యక్షమై కాపాడినాడు.

నేను 12వ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు జరిగిన మరో సంఘటన ఈ నమ్మకాన్నే నాలో బలపరిచింది. దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞాన్ని స్వామి నిర్వహిస్తున్నారు. అందులో భాగంగా కొందరు ఋత్విక్కులు హోమం నిర్వహిస్తే మరికొందరు వివిధ పురాణాలు చదువుతున్నారు. సాయికుల్వంత్ హాలును చక్కగా అలంకరించారు. హాలు ముందు భాగంలోని మునుపటి గణేశునికి దగ్గరగా కొన్ని పూలతొట్టీలనుకూడా అమర్చారు. అందులో ఒక మొక్కకు చూడముచ్చటగా ఉండే ఒక ఎఱ్ఱని పండు ఉంది. ఆ మొక్కకు దగ్గరగా కూర్చున్న నాకు అది నిజమైనదో కృత్రిమమైనదో అర్థం కాలేదు. తెలుసుకోవాలని ఎంతో కుతూహలం. కానీ అందరి ముందు చేయి చాచి తాకే ధైర్యం నాకు లేదు. ఆ మొక్క ప్రక్కనే ఒక ఋత్విక్కు కూర్చొని దేవీ పురాణం చదువుతున్నాడు. నేను ఆ మొక్కను తదేకంగా చూస్తున్నాను. ఇంతలో స్వామి ఇంటర్వ్యూ రూమ్ నుండి బయటకు వచ్చారు. మెల్లగా నడుచుకుంటూ వచ్చి ఆ పూల తొట్టికి దగ్గరగా నిలబడి ఆ పండును చూడసాగారు. స్వామి ముఖంలో కూడా అది నిజమైనదా కాదా అన్న సంశయం కనబడుతున్నట్టు నాకు అనిపించింది. ఇంతలో ప్రక్కనే కూర్చున్న ఋత్విక్కు దేవీ పురాణం పుస్తకంతో మోకాళ్లపై నిలబడి స్వామికి ఓ పదం చూపిస్తూ దాని అర్థం అడిగాడు. స్వామి ఓపికగా ఆ పదంయొక్క పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, ప్రయోగించాల్సిన అవసరాలను, ఏవిధంగా బ్రహ్మ సూర్యునికి, సూర్యుడు నారదునికి, నారదుడు ఓ శివ భక్తునికి ఆ అర్థం తెలియచేశారో కూడా వివరించారు. ఆ చిన్న పదములోని ఆధ్యాత్మిక లోతులను స్వామి ఆవిధంగా చెబుతుంటే విని ఆశ్చర్యపోయాము. ఆ ఋత్విక్కు భక్తితో పాద నమస్కారం చేసుకొని క్రింద కూర్చున్నాడు. వెంటనే స్వామి ప్రక్కనే ఉన్న మొక్క మీది పండును చిన్నపిల్ల వానివలె ఒక్కసారిగా నొక్కి కలుక్కుమని నవ్వారు. నా దిక్కు చూస్తూ అది నిజమైన పండే అని సైగచేస్తూ వెళ్ళిపోయారు.

నేను నివ్వెరపోయాను. స్వామి నాతో మాట్లాడారన్న ఆనందం కన్నా ఆ సంఘటనలో దాగిన ఆంతర్యం నా మనసును నిశ్చేష్టపరచింది. దేవీ పురాణంలోని ఎక్కడో ఒక భాగంలోని ఒక పదంయొక్క పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, దానిని సృష్టించిన మహామహుల జన్మరహస్యాలు అలవోకగా తెలియజేసిన స్వామికి ప్రక్కనే ఉన్న పూలమొక్క నిజమైనదో కాదో తెలియదా! ఆ పద ప్రయోగంలో దాగిన రహస్యం స్వామికి తెలుసన్న విశ్వాసంతో ఆ ఋత్విక్కు అంత విలువైన ఉపదేశం పొందాడు. ఓ మొక్క నిజమైనదో కాదో అన్న ఓ అనవసర విషయాన్ని నా మనసు ఆలోచించింది. ఆ భావనే వ్యక్తపరుస్తూ స్వామి తమ హావభావాలను ప్రదర్శించారు. ఆ పండును తడిమి జవాబు ఇచ్చారు. ఆధ్యాత్మిక గురువని నమ్మిన ఆ ఋత్విక్కునకు ఆధ్యాత్మిక శిఖరం స్వామి; పండు నిజమైనదో కాదో అని ఆలోచించిన నాకు పండు నిజమైనదే అని చెప్పిన తుంటరి పిల్లవాడు స్వామి. **"ఎంతమాత్రమున తలచిన అంతమాత్రమే నేను"** అన్న విషయం సుస్పష్టమైంది.

ఋషిమూలం... అమృత ఫలం

వసంతభాను

వేద విద్యానిధి, ద్రష్ట, బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన భరద్వాజుని జీవిత విశేషాలను, ఆ గోత్రంలో, రత్నాకర వంశంలో ప్రభవించిన శ్రీ స్వామివారి జీవిత విశేషాలతో పోల్చి చూసినప్పుడు ఆశ్చర్యకరమైన సారూప్యతలు కనిపిస్తాయి. ఆ సారూప్యతలను విపులంగా పరిశీలిద్దాం.

సనాతన సారథి: భరద్వాజుడు తీవ్ర తపస్సు చేసి ఇంద్రుని అనుగ్రహంతో, అనంతమైన వేదవిజ్ఞానం నుంచి, మూడు పిడికిళ్లు వరంగా పొందాడు. ఆ జ్ఞానాన్ని విశ్వమంతటా వ్యాపింపజేశాడు.

వేదాలను, సనాతన ధర్మాన్ని పునరుద్ధరించడానికి తాను అవతరించానని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సుస్పష్టంగా ప్రకటించి ఉన్నారు. యజ్ఞ, యాగాదులను నిర్వహించారు. వేదపాఠశాలలను నెలకొల్పి వేదవిద్యను ప్రోత్సహించారు.

వైద్యనారాయణుడు: అంటువ్యాధులు ప్రబలి, పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలు మరణిస్తున్న సమయంలో, మునుల అభ్యర్థన మేరకు, భరద్వాజుడు, ఇంద్రుని మెప్పించి, ఆయుర్వేదాన్ని కానుకగా పొందాడు. ప్రజలను వ్యాధుల బారినుండి కాపాడాడు.

అవతారమూర్తి అయిన స్వామి సంకల్పమాత్రంచేతనే ఎందరికో వ్యాధులు నయంచేసిన సంగతి భక్తులకు విదితమే. వారు ప్రసాదించిన విభూతే దివ్యౌషధంగా, రోగాలను పరిహరించిన గాథలు కోకొల్లలు. తల్లి కోరిక మేరకు స్వామి, పుట్టపర్తిలో చికిత్సాలయాన్ని నెలకొల్పారు. పేద, బడుగువర్గాలవారికి అత్యాధునిక వైద్యసేవలు ఉచితంగా అందాలనే ఉద్దేశ్యంతో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రులు నిర్మింపజేశారు. స్వామి ఆదేశం మేరకు సంచార వైద్యశాలలు గ్రామగ్రామాల్లో వైద్య ఆరోగ్యసేవలు అందిస్తున్నాయి. సాయి భక్తులు ఉచిత ఆరోగ్య శిబిరాలు నిర్వహించి, పేదలకు వైద్యసహాయం అందిస్తున్నారు. రక్తదానం చేసి ఎందరికో ప్రాణదానం చేస్తున్నారు.

అన్నదానం, నారాయణ సేవ: భరద్వాజుడు అతిథి సేవను భగవంతుని సేవగా భావించేవాడు. వచ్చిన వారందరికీ ప్రేమగా అన్నపానాదులను అందించేవాడు. సరస్వతీ నదీ తీరంలోని భరద్వాజుని ఆశ్రమం, తీర్థ యాత్రికులకు, పాంథులకు, తమగోడు చెప్పుకోవడానికి వచ్చే ప్రజలకు విశ్రామశాలగా విలసిల్లింది.

అవతార ప్రకటన చేసిన నాటినుండి భగవాన్, అనునిత్యం అన్నదాన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ప్రేమతో పలకరిస్తూ, స్వామే స్వయంగా, కొసరి కొసరి వడ్డిస్తూ, తినిపిస్తూంటే, ఆ పరమాత్ముని చేతిమీదుగా ప్రసాదాన్ని అందుకున్న నాటి భక్తులు ధన్యులు. దేశ విదేశాల నుండి వచ్చే భక్తుల సంఖ్య బాగా పెరిగిపోవడంతో ప్రశాంతి నిలయంలో కేంటీన్లద్వారా భోజన వసతి ఏర్పాటయింది. కాగా సాయికి, సాయిభక్తులకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన కార్యక్రమం నారాయణసేవ. తమతమ ప్రాంతాల్లో క్రమం తప్పకుండా, నిర్ణీత వ్యవధిలో భక్తులు, పేదలకు అన్నదాన కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నారు. అమృతకలశాల పేరిట, బీదలకు నెలకు సరిపడా గ్రాసాన్ని అందచేస్తున్నారు. ఒక్క అన్నదానానికే పరిమితం కాకుండా వస్త్రాలను కూడా పంచిపెడుతున్నారు.

విద్యాదానం: నాటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా భరద్వాజుడు, ఇదం బ్రాహ్మ్యం, ఇదం క్షాత్రం, అనేవిధంగా నడుచుకున్నాడు. వేదవిజ్ఞానాన్ని విశ్వమంతటా వ్యాపింప చేశాడు. వీరులకు శస్త్ర విద్యలు నేర్పించాడు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి విద్యకు ఎంతో ప్రాముఖ్యత నిచ్చారు. విలువలతో కూడిన విద్యే సనాతన ధర్మ పరిరక్షణకు, సమాజంలో నైతిక జీవనానికి అవసరమని ప్రబోధించారు. 'ఎడ్యుకేర్' పేరుతో, విలువలతో కూడిన విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ప్రాథమిక స్థాయినుండి, విశ్వవిద్యాలయ స్థాయి వరకు ఉచిత విద్యనందిస్తున్నారు.

ఉత్తమ విద్యకు సత్యసాయి విద్యాసంస్థలు చిరునామాగా ఉన్నాయనడం అతిశయోక్తి కాదు.

సేవ: భరద్వాజుడు, "నా శక్తియుక్తులన్నీ ప్రజాసేవకే వినియోగిస్తాను" అని ప్రతిన పూనాడు. తన జీవితాన్నంతా ప్రజాసేవకే వినియోగించాడు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయికూడా సేవకు అత్యంత ప్రాధాన్యమిచ్చారు. 'ప్రార్థనచేసే పెదవులకన్న, సేవచేసే చేతులే మిన్న' అనే అవగాహన భక్తులలో కలిగించారు. 'ఎవరినీ నొప్పించకు, ఎల్లప్పుడూ నీ సేవలందించు' అనేది, నేడు సత్యసాయి భక్తుల నినాదంగా, లక్ష్యంగా మారిందంటే అది స్వామి కలిగించిన సేవాదృక్పథంవల్లనే. సేవాదళ్ సభ్యులుగా సాయిభక్తులు ప్రపంచంలోని అనేక ప్రాంతాల్లో సేవలందిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా వరదలు, తుపానులవంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, రైలు ప్రమాదాల వంటివి సంభవించినప్పుడు, సాయి సేవాదళ్ సభ్యులు అందించే సేవలు నిరుపమానం. గ్రామసేవ, నారాయణ సేవ, ఇలా ఎన్నో సేవాకార్యక్రమాలు సాయి భక్తులకు నిత్యకృత్యాలుగా మారాయి. స్వామి ఆధ్వర్యంలో సేవ వ్యవస్థీకృతమైంది.

ఆదర్శ జీవనం: భరద్వాజుడు ఆదర్శప్రాయమైన జీవనం గడిపాడు. శిష్యగణానికేకాక, యావద్దేశ ప్రజలకు నైతిక, ధార్మిక జీవనశైలిని బోధించాడు. అసహాయులైన ప్రజలను కాపాడడానికి అవసరమైతే దేహాన్నే త్యాగం చేయాలని చెప్పాడు.

భగవాన్ కూడా మనకు, మనిషిగా జీవించడమెలాగో నేర్పారు. మనలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి, ఆ దివ్యత్వానికి అనుగుణమైనరీతిలో నడుచుకోవాలని ఉద్బోధించారు. అందరినీ ప్రేమిస్తూ, తోటివారికి సహాయపడుతూ, ఐకమత్యంతో మెలగాలన్నారు. తాము చెప్పినవి ఆచరణాత్మకంగా చూపారు.

స్వార్థ రాహిత్యం: భరద్వాజుడు రాజ్యాధికారాన్ని తృణప్రాయంగా త్యాగం చేశాడు. తన పెంపుడు తండ్రి భరతుని నిజపుత్రునికే రాజ్యం కట్టబెట్టాడు. రాజులు తన పాదాలచెంత కుమ్మరించిన ధనరాసులను పేదలకు పంచిపెట్టేశాడు.

దుర్గుణాలను త్యాగం చేయడమే నిజమైన త్యాగమని, భగవాన్ ప్రబోధించారు. "నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః" అన్న వేద వాక్యాన్ని స్వామి తరచు గుర్తు చేస్తారు. ధర్మమార్గంలో సంపాదించిన సంపదను, జన, జగత్ సేవకై వినియోగించడమే అసలైన దాతృత్వమని ఉద్బోధించారు. ఆ దిశగా సర్వ ప్రపంచాన్ని కదు వేగంగా నడిపించారు.

చివరగా, భరద్వాజుని జీవితంలో జరిగిన ఒక సంఘటనకు, భగవాన్ బాబావారి అవతార కాలంలో జరిగిన సంఘటనకు గల సంబంధం ఆశ్చర్యకరమైనది.

ఇంద్రుని సలహాపై, తన యాగానికి శక్తిని ఆహ్వానించడానికి, భరద్వాజుడు కైలాసం వెళ్లాడు. అక్కడ శక్తి, శివునితో కలిసి ఆనంద నర్తనంలో ఉండడం చూశాడు. ఓపికగా వారంరోజులు ఆమె అనుగ్రహం కోసం వేచిచూసి, చివరకు నిరాశతో వెనుతిరగబోయిన భరద్వాజునికి, శరీరంలో ఎడమభాగం చచ్చుపడి, మూర్ఛిల్లాడు. అప్పుడు శివుడు తన కమండలంలోని నీటిని జల్లి, అతనికి స్వస్థత చేకూర్చాడు. తాను, శక్తి ముమ్మారు భారద్వాజ గోత్రంలో అవతరిస్తామని వరమిచ్చాడు.

ఒకసారి స్వామికి దేహంలో ఎడమభాగమంతా, పక్షవాతం వచ్చినవారివలె చచ్చుబడిపోయింది. వారం రోజులపాటు వారు అలానే ఉన్నారు. ఎనిమిదవ రోజున భక్తులకు దర్శనమిస్తూ, గ్లాసుతో నీరు తెమ్మని, కుడిచేతితో ఆ నీటిని ఎడమ భాగంపై చల్లుకున్నారు. ఆశ్చర్యకరంగా మరుక్షణంలో, పరిపూర్ణ ఆరోగ్యవంతునిగా లేచి నిలబడి అనుగ్రహ భాషణం చేశారు. శివశక్తి స్వరూపులైన స్వామి దేహంలో ఎడమభాగం, శక్తి అనేది గమనార్హం. భరద్వాజుణ్ని నిర్లక్ష్యం చేసిన ఫలితాన్ని శక్తి, ఆవిధంగా ఈ అవతారంలో అనుభవింపవలసివచ్చిందని చెప్పారు. పోతే, స్వామి తెలిపిన ప్రకారం, శివుని వరాన్ననుసరించి, శిరిడీ సాయిగా శివుడు, శివశక్తి స్వరూపంగా స్వామి అవతరించారు. మూడవ అవతారంగా శక్తి, ప్రేమసాయిగా అవతరించనుంది. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి అవతరణకు భరద్వాజ మహర్షి మూలమైతే, ఆ గోత్ర తరువు మనకందించిన అమృత ఫలం శ్రీ స్వామి.

8

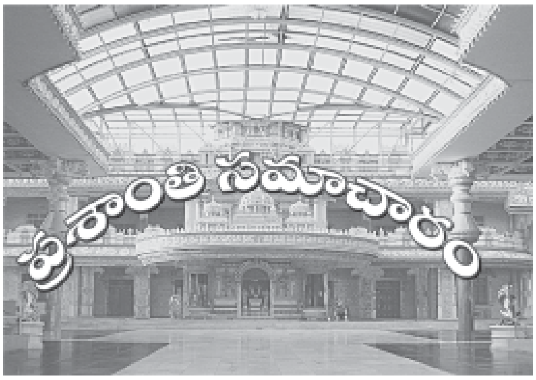

శ్రీ సాయి సంకీర్తనం

కర్ణాటక సంగీత విద్వాంసులైన శ్రీ శృంగేరీ నాగరాజ్ మరియు వారి సహచరులు సెప్టెంబరు 1వ తేదీన సాయికుల్వంత్ హాలులో త్యాగరాజ, పురందరదాస, మీరాబాయిల కీర్తనలను తెలుగులో, కన్నడములో, హిందీలో గానం చేశారు. త్యాగరాజ కీర్తన 'నగుమోము గనలేని'తో విభావరిని ముగించారు.

అధునాతన వీడియో ప్రొజెక్షన్ సిస్టమ్

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు 40వ వార్షికోత్సవ సందర్భముగా సెప్టెంబరు 2వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్వంత్ హాలులో వినూత్నమైన వీడియో ప్రొజెక్షన్ సిస్టమ్‌ను ఏర్పరిచారు. ఈ ప్రొజెక్టర్లకు అత్యంత అధికముగా 17,500 లుమెన్స్ (కాంతి సముదాయములు) ఉండడంతో పగటి వేళలో కూడా తెరపై స్పష్టముగా వీడియో దృశ్యాలను చూడవచ్చును. జపాన్‌లో డిజైన్ చేసి నిర్మించిన ఈ ప్రొజెక్టర్లను, తెరలను, మోటార్లను, కంప్యూటర్ హార్డ్‌వేర్‌ను, సాఫ్ట్‌వేర్‌ను ప్రశాంతి నిలయ అవసరాలకు అనుగుణముగా ఒక మాసములోనే తీర్చిదిద్దారు. అత్యంత ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానముతో నిర్మించిన ఈ ప్రొజెక్టర్లు అమ్మకానికి రాకముందే ప్రశాంతి నిలయంలో ఏర్పాటు చేయడం విశేషం.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, సెక్రెటరీ ఈ వీడియో ప్రొజెక్టర్లను స్వామికి అంకితమిచ్చారు. సెప్టెంబరు 2వ తేదీన భక్తులు సాయికుల్వంత్ హాలులో ఈ ప్రొజెక్టర్ల తెరపై భగవాన్ బాబావారి దర్శన దృశ్యాలను వీక్షించారు.

సాయి సన్నిధి

సెప్టెంబరు 2వ తేదీన సాయికుల్వంత్ హాలులో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు సంబంధించిన వివిధ సంస్థలలో పనిచేస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థులు ఒక బృందముగా ఏర్పడి సాయి విద్యార్థులుగా, సాయి సన్నిధిలో ఉద్యోగులుగా వారికి కలిగిన అనుభవాలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ బృందావనం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ సంజయ్ సహానీ తన ప్రారంభోపన్యాసంలో విద్యార్థులకు స్వామితో గల విశిష్టానుబంధాన్ని, వారి జీవితాలలో స్వామి తీసుకువచ్చిన మహోన్నతమైన మార్పును వివరించారు. శ్రీ ప్రవీణ్ వేముల హాస్పిటల్ అడ్మినిస్ట్రేషన్‌లో శిక్షణ పొందడానికి స్వామి తనను ఎంపిక చేసి అమెరికా పంపిన విషయాన్ని వివరిస్తూ, స్వామి అనుగ్రహముతోనే తాను ఒక సంవత్సర కాలములో శిక్షణను పూర్తి చేయగలిగానని చెప్పారు. శ్రీ హరిశంకర్ భట్ తాను 1996లో సాయిమాత ప్రేమకు పాత్రుడనయ్యానని, ఆ ప్రేమభావన ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో సాయి విద్యార్థిని కాగలిగానని అన్నారు. శ్రీ శ్యామశర్మ తాను స్వామి సన్నిధిలో ప్రాథమిక విద్యార్థిగా గడిపిన రోజులను గుర్తు చేసుకుంటూ, స్వామికి సన్నిహితముగా ఉండడానికి చేసిన తీవ్ర ప్రయత్నాలను వివరించారు. బృందావనం వార్డెన్ డా॥ టి. రవికుమార్ మనమందరం మన జీవితాలలో అత్యంత సముచితమైన సమయంలోనే స్వామి సన్నిధికి రావడం సంభవిస్తుందన్నారు. అనంతరం, 'సాయిసన్నిధి' సభ్యులు ఏకకంఠముతో, "మీ ప్రేమభావన పదేపదే మాలో ఉప్పొంగుతున్నది" అనే అర్థం వచ్చే ఇంగ్లీషు పాటను పాడారు. తదుపరి భగవాన్ ప్రసంగాన్ని వినిపించారు. నిస్వార్థముగా సేవ చేయమని భగవాన్ విద్యార్థులకు చెప్పారు. సర్వ జనులపట్ల ప్రేమతో మెలగాలని, తల్లిదండ్రులను గౌరవించాలని ఉద్బోధించారు.

గణేశ్ చతుర్థి

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు సెప్టెంబరు 19వ తేదీన ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో గణనాథుని స్తుతిస్తూ సంకీర్తన చేశారు, నర్తించారు. అనంతరం,

భగవాన్ బాబావారి ప్రసంగాన్ని వినే అవకాశం భక్తులకు లభించింది. భగవాన్ బాబావారు వినాయక చవితి అంతరార్థాన్ని వివరించారు. ఈ తరానికి చెందిన యువతీ యువకులు నిరర్థకమైన సాహిత్యంపట్ల అభిలాషతో కాలాన్ని వృథా చేస్తున్నారు; అర్థరహితమైన కథలు వ్యధను మాత్రమే మిగులుస్తాయి, అన్నారు. భగవంతుని దివ్యగాథ మాత్రమే ఆదర్శం అందించి సన్మార్గములో నడిపిస్తుంది, అన్నారు. సదా బ్రహ్మభావములో చరించడమే బ్రహ్మచర్య మన్నారు.

పర్తి పారిజాతాలు - నృత్య నాటిక

గణేశ్ చతుర్థి రోజు సాయం సమయంలో పుట్టపర్తి బాలవికాస్ బాలలు నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. ఈ నాటికలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యత్వం పట్ల విముఖులైన ఇద్దరు యువకులు భక్తులద్వారా బాబావారి దివ్య లీలా విశేషాలు తెలుసుకొని పరివర్తన చెందుతారు.

ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్న అద్భుత సంఘటనలు:

1. స్వామి తమ చిన్ననాట పండరి భజనలద్వారా కలరా వ్యాధిని నిరోధించడం

2. స్వామి తాతగారు కొండమరాజుగారు స్వామి శ్వాసలో ప్రణవనాదాన్ని వినడం.

3. స్వామి తమ దేహానికి సంభవించిన పక్షవాతాన్ని సంకల్పమాత్రముతో నివారించడం.

పుట్టపర్తి ఇంకా పరిసర గ్రామాలయందలి 100 మంది బాలవికాస్ బాలలు ఈ నృత్యనాటికలో పాల్గొన్నారు. ఇది వారి ప్రప్రథమ సాంస్కృతిక కార్యక్రమము కావడం విశేషం.

విద్యామందిరం బాలల కార్యక్రమం

హైదరాబాద్ మూసాపేట్ శ్రీ సత్యసాయి విద్యా మందిరం బాలలు, 'శ్రీ సత్యసాయి నవరాగ నాట్య మాలిక'ను సెప్టెంబరు 20వ తేదీన ప్రదర్శించారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించే ముందు విద్యామందిర ఆవిర్భావాన్ని సభాసదులకు వివరించారు. ఆ పాఠశాల విద్యార్థిని స్వప్న బాబావారి ప్రేమతత్త్వంపై ప్రసంగించారు. పాఠశాల బాలలు వ్రాసిన సాయి అష్టోత్తర లిఖిత జపాన్ని భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు.

గణేశ నిమజ్జనం

సెప్టెంబర్ 21వ తేదీ సాయంత్రం సాయి విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు, ఇతర సిబ్బంది గణేశ విగ్రహాలను ఊరేగింపుగా భజన పాటలు పాడుతూ, నర్తిస్తూ సాయి కుల్వంత్ హాలులోకి తీసుకు వచ్చారు. ఈ విగ్రహాలను, వాహనాలను వివిధ ఇతివృత్తాలతో కళాత్మకముగా నిర్మించారు. నిమజ్జనానికి ముందు మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేశారు.

మహా సహస్ర కలశాభిషేకం

సెప్టెంబరు 26 ఉదయం సాయి కుల్వంత్‌హాలులో విశ్వశాంతికై నిర్వహించిన మహా సహస్ర కలశాభిషేకంలో భక్తులు పాల్గొన్నారు. ఉదయం గం 6 లకు ప్రారంభమైన ఈ కార్యక్రమము 11.30 గం॥ల వరకు కొనసాగింది. ఈ కార్యక్రమముకోసం ప్రత్యేకముగా మహాసమాధి ఎదురుగా ఒక మండపముపై ఏర్పాటు చేసిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి రెండడుగుల ప్రతిమకు ఋత్విక్కులు ప్రాణ ప్రతిష్ఠ, షోడశోపచార పూజ చేశారు. వేద ప్రవచనము చేస్తూ పాలతో, పెరుగుతో, పసుపు నీటితో, కుంకుమ నీటితో అభిషేకించారు. ఈ ప్రతిమ ముందు ఉంచిన స్వామి పాదుకలను భారతదేశంలోని 1,108 నదులనుండి సేకరించిన జలముతో మహిళలు, పురుషులు వేరువేరు వరుసలలో నిలబడి ఒక్కొక్కరుగా అభిషేకించారు.

సెప్టెంబరు 27 ఉదయం జరుగనుండిన సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ముందు రోజు సాయంకాలం ప్రొ॥ రంగనాథ్ ఉపనయనముయొక్క అంతరార్థాన్ని వివరించారు. చతుర్వేదాలలో నిబిడీకృతమై ఉన్న నిగూఢమైన విశేషాలను సులభశైలిలో వివరిస్తూ బ్రహ్మచారియొక్క బాధ్యతలను ఆయన గుర్తు చేశారు. దృఢమైన భగవద్విశ్వాసముతో మెలగడం, మనస్సుపై నియంత్రణ సాధించడం, తాను బ్రహ్మముకంటె భిన్నము కాదని తెలుసుకోవడం బ్రహ్మచారి కర్తవ్యమన్నారు. అనంతరం భగవాన్ బాబా 2000 సం॥లో బృందావనంలో గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టతపై చేసిన ప్రసంగాన్ని వటువులు విన్నారు.

సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవం

సెప్టెంబరు 27 ఉదయం గురువారం రోజున సాయికుల్వంత్ హాలులో సామూహిక ఉపనయన బ్రహ్మోపదేశ మహోత్సవం జరిగింది. భారతీయ వైదిక సంస్కృతిలో ఉపనయనం ఆధ్యాత్మిక పథములో ప్రథమ సోపానముగా, వటువుకు నూతన జీవితముగా భావింప బడుతుంది. నాటినుండి అతడు ద్విజుడై బ్రహ్మజ్ఞానానికి కృషి సల్పుతాడు. ఈ ఉపనయన సమయములో యజ్ఞోపవీత ధారణ చేసి, గాయత్రీ మంత్ర రూపములో పొందిన బ్రహ్మోపదేశం అతనికి అండగా ఉండి ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ముందుకు నడిపిస్తుంది. సెప్టెంబరు 27 ఉదయం బెంగళూరు సాయి యువత సభ్యుల వేదప్రవచనంతో కార్యక్రమం ప్రారంభమై మూడు గంటలసేపు కొనసాగింది. వటువులు, వారి తల్లిదండ్రులు గణపతి పూజ, నవగ్రహ పూజలలో పాల్గొన్నారు. పండితులు తెలుగులో, ఇంగ్లీషులో, కన్నడములో వటువులకు సూచనలిచ్చారు. పూర్ణాహుతి అనంతరం భగవాన్ బాబావారి స్వరములో గాయత్రీ మంత్రము వినిపించగా వటువులు ఆ మంత్రాన్ని పలికారు. అనంతరం వటువులు, వారి తల్లిదండ్రులు మహాసమాధి మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేశారు. తదుపరి గణేశ్ దేవాలయం ఎదురుగా ఉన్న అశ్వత్థ వృక్షానికి ప్రదక్షిణ చేశారు. భక్తులందరికీ ప్రశాంతి నిలయంలోని సౌత్ ఇండియన్ క్యాంటీన్‌లో భోజనము యేర్పాటు చేశారు. ఆ రోజు సాయం వేళలో ఆర్. కె. ప్రసన్న కుమార్ బృందం సాయికుల్వంత్ హాలులో కర్ణాటక బాణీలో సంకీర్తన చేశారు. సెప్టెంబరు 26, 27 తేదీలలో జరిగిన సహస్ర కలశాభిషేక కార్యక్రమాన్ని, ఉపనయన కార్యక్రమాన్ని కర్ణాటక సాయి సంస్థలవారు నిర్వహించారు.

ఉత్తరప్రదేశ్, ఉత్తరఖండ్ రాష్ట్రాల పర్తియాత్ర

ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు ఉత్తరఖండ్ రాష్ట్రాల నుండి 1100 మంది సాయి భక్తులు పుట్టపర్తికి యేతెంచి, అక్టోబర్ 8వ తేదీన సాయంకాలం గం 6.15 లకు హనుమ దేవాలయమునుండి గణేశ్ గేటువరకు శోభాయాత్రను నిర్వహించారు.

అక్టోబరు 9 సాయం సమయంలో లక్నో సాయి యువత సభ్యులు సూఫీ భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. ఈ విభావరిని ప్రారంభించే ముందు ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు ఉత్తరఖండ్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు రాజీవ్‌చోప్రా తమ పరిచయోపన్యాసంలో శ్రీ సత్యసాయి దివ్యధామానికి వేలాదిగా భక్తులు తరలి రావడానికి స్వామివారి దివ్యానుగ్రహమే కారణమన్నారు. భారతదేశ ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో ఉత్తరప్రదేశ్‌కు, ఉత్తరఖండ్‌కు మహోన్నతమైన స్థానమున్నదన్నారు. సాయిసంస్థలు ఆ రాష్ట్రాలలో చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. **- బివి చతుర్వేది**

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Consultant / Senior Resident in the Department of OBGY:

Qualification : M.B.B.S + MD / D.G.O preferably with minimum three years of experience in the Department of OBGY

Consultant in the Department of General Surgery :

Qualification : M.S / DNB in General Surgery, preferably with minimum eight years of experience in the Department of General Surgery.

Apply to the **Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam,** with full Bio-data and a photograph immediately.

‘నీ కంటి చూపులో ఏ శక్తి ఉన్నదో - ఆనందబాష్పాలు జాలువారు’

REGD. WITH REGISTRAR OF NEWSPAPERS R.NO. 10772/64 REGN.NO. HDP/001/2012-2014
Licenced to post without prepayment No. HDP/001/2012-2014

సర్వవేద సారమే సత్యసాయి

ఏదో దేవాలయాలకు వెళ్ళినప్పుడో, పుణ్యక్షేత్రములను సందర్శించినప్పుడో దైవానికి నమస్కరిస్తే సరిపోదు. ఎవరికి నమస్కరించినా అది దైవానికే చెందుతుందనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. అట్లే, ఎవరిని దూషించినా అదికూడా దైవానికే చెందుతుంది. దైవము లేని దేహము లేనే లేదు. భగవంతుడు సర్వభూతాంతరాత్మ. ఇట్టి సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించడమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యం. మానవుడు మొట్టమొదట ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ప్రవేశించి, సమాజాభివృద్ధికి కృషి చేయాలి. వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలను చివరికి నెట్టాలి. మొట్టమొదట **S**pirituality (ఆధ్యాత్మికత), తరువాత **A**ssociation (సమాజము), చివరికి **I**ndividual (వ్యక్తి). **SAI** (సాయి) సందేశమిదే. 'సత్యసాయి' అనే పదముయొక్క అంతరార్థమేమిటి? 'సత్య' అనగా ఋగ్వేదమని అర్థము. 'సా' అనగా సామవేదము, 'అ' అనగా అథర్వణ వేదము, 'య' అనగా యజుర్వేదము. కనుక, సర్వవేదముల సారమే ఈ సత్యసాయి.

- బాబా

వార్షిక చందా: రూ॥ **60.00** (భారతదేశంలో)
రూ॥ **550** లేక **$13** లేక **£9** (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Anantapur district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : B.V. Ramana Rao